

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1070/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 549/2004, (ES) č. 550/2004, (ES) č. 551/2004 a (ES) č. 552/2004 s cílem zvýšit výkonnost a udržitelnost evropského leteckého systému ⁽¹⁾ 34
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES ⁽¹⁾ 51
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy ⁽¹⁾ 72
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006 ⁽¹⁾ 88

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1069/2009

ze dne 21. října 2009

o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 152 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny k lidské spotřebě, jsou potenciálním zdrojem rizik pro zdraví lidí a zvířat. Krize, k nimž v poslední době došlo v souvislosti se vzplanutím slintavky a kulhavky, se šířením přenosných spongiformních encefalopatií, například boviní spongiformní encefalopatie (BSE), a s výskytem dioxinů v krmivech, poukázaly na důsledky nevhodného používání některých vedlejších produktů živočišného původu pro zdraví lidí a zvířat, bezpečnost potravinového a krmivového řetězce a důvěru spotřebitelů. Kromě toho mohou mít tyto krize také širší nepříznivý dopad na společnost jako celek prostřednictvím dopadu na sociálně ekonomickou situaci zemědělců a na dotčená výrobní odvětví i na důvěru spotřebitelů v bezpečnost produktů živočišného původu. Vzplanutí onemocnění by mohla mít rovněž negativní důsledky pro životní prostředí, nejen v souvislosti s problémy s neškodným odstraňováním, ale také v oblasti biologické rozmanitosti.

(2) Vedlejší produkty živočišného původu vznikají zejména při porážení zvířat k lidské spotřebě, při výrobě produktů živočišného původu, jako jsou mléčné výrobky, při neškodném odstraňování mrtvých zvířat a během opatření pro tlumení nákaz. Bez ohledu na původ představují tyto produkty potenciální riziko pro zdraví lidí a zvířat a pro životní prostředí. Toto riziko je třeba vhodně zvládat, buď neškodným odstraněním těchto produktů bezpečnými prostředky, nebo jejich využitím pro jiné účely za předpokladu, že jsou dodrženy přísné podmínky, které snižují zdravotní rizika spojená s těmito produkty na minimum.

(3) Neškodné odstranění všech vedlejších produktů živočišného původu není realistickým řešením, protože by vedlo k neudržitelným nákladům a rizikům pro životní prostředí. Naopak je ve zjevném zájmu všech občanů, aby se řada vedlejších produktů živočišného původu bezpečně a udržitelným způsobem využívala pro různá použití za předpokladu, že zdravotní rizika budou snížena na minimum. Mnoho vedlejších produktů živočišného původu se skutečně běžně používá ve významných výrobních odvětvích, například ve farmaceutickém, krmivářském a kožedělném průmyslu.

(4) Nové technologie rozšířily možné využití vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů na velké množství výrobních odvětví, zejména na výrobu energie. Používání těchto nových technologií může ovšem představovat zdravotní rizika, která je též nutno snížit na minimum.

(5) Hygienická pravidla Společenství pro sběr, přepravu, manipulaci, ošetření, přeměnu, zpracování, skladování, uvádění na trh, distribuci, používání nebo neškodné odstraňování vedlejších produktů živočišného původu by měla být stanovena v jednotném a uceleném rámci.

(6) Tato všeobecná pravidla by měla být úměrná riziku pro zdraví lidí a zvířat, které vedlejší produkty živočišného původu představují v okamžiku, kdy s nimi přicházejí provozovatelé do styku, v různých stádiích řetězce od jejich

⁽¹⁾ Úř. věst. C 100, 30.4.2009, s. 133.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. září 2009.

- sběru až po jejich použití nebo neškodné odstranění. Pravidla by rovněž měla brát v úvahu rizika pro životní prostředí, která tyto činnosti představují. Rámec Společenství by měl obsahovat hygienická pravidla pro uvádění vedlejších produktů živočišného původu na trh, včetně obchodování s nimi uvnitř Společenství a případně jejich dovozu.
- (7) V nařízení (ES) č. 1774/2002 ⁽¹⁾ Evropský parlament a Rada stanovily hygienická pravidla Společenství pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny k lidské spotřebě. Na základě vědeckých doporučení a v rámci opatření prováděných na základě bílé knihy Komise o bezpečnosti potravin ze dne 12. ledna 2000 zavedlo uvedené nařízení soubor pravidel, jejichž cílem je chránit bezpečnost potravinového a krmivového řetězce, což doplňuje právní předpisy Společenství v oblasti potravin a krmiv. Uvedená pravidla významně zlepšila úroveň ochrany ve Společenství před riziky, která vedlejší produkty živočišného původu představují.
- (8) Nařízením (ES) č. 1774/2002 zavedlo klasifikaci vedlejších produktů živočišného původu do tří kategorií v závislosti na stupni rizika spojeného s těmito produkty. Podle uvedeného nařízení musí provozovatelé uchovávat vedlejší produkty živočišného původu různých kategorií vzájemně oddělené, jestliže mají v úmyslu využívat vedlejší produkty živočišného původu, které nepředstavují významné riziko pro zdraví lidí nebo zvířat, zejména pokud tyto produkty pocházejí z materiálů vhodných k lidské spotřebě. Uvedené nařízení zavedlo rovněž zásadu, že hospodářská zvířata by se neměla krmit materiálem, který představuje vysoké riziko, a že materiálem pocházejícím ze zvířat by se neměla krmit zvířata druhů, z nichž tento materiál pochází. Podle uvedeného nařízení smí do krmivového řetězce vstoupit pouze materiál ze zvířat, která podstoupila veterinární prohlídku. Kromě toho stanoví uvedené nařízení pravidla pro normy zpracování, která zajišťují snížení rizik.
- (9) Podle čl. 35 odst. 2 nařízení (ES) č. 1774/2002 má Komise Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu o opatřeních přijatých členskými státy k zajištění shody s uvedeným nařízením. Tato zpráva má být případně doprovázena návrhy právních předpisů. Zpráva byla předložena 21. října 2005 a zdůraznila, že by zásady nařízení (ES) č. 1774/2002 měly být zachovány. Kromě toho vyzdvihla oblasti, u nichž jsou změny uvedeného nařízení považovány za nezbytné, zejména upřesnění týkající se uplatňování daných pravidel na hotové výrobky, vztahu k ostatním právním předpisům Společenství a klasifikace některých materiálů. Zjištění řady kontrolních misí Potravinového a veterinárního úřadu Komise provedených v členských státech v letech 2004 a 2005 uvedené závěry podporují. Podle Potravinového a veterinárního úřadu je nezbytné zlepšit sledovatelnost přemísťování vedlejších produktů živočišného původu spolu s účinností a harmonizací úředních kontrol.
- (10) Vědecký řídicí výbor, který byl v roce 2002 nahrazen Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA), přijal k vedlejším produktům živočišného původu řadu stanovisek. Uvedená stanoviska prokazují nutnost zachovat hlavní zásady nařízení (ES) č. 1774/2002, zejména zásadu, že by vedlejší produkty živočišného původu získané ze zvířat, u nichž veterinární prohlídka ukázala, že nejsou vhodné k lidské spotřebě, neměly vstoupit do krmivového řetězce. Tyto vedlejší produkty živočišného původu se však smějí za určitých hygienických podmínek znovu zpracovat a používat při výrobě technických nebo průmyslových produktů.
- (11) Závěry předsednictví Rady ohledně zprávy Komise ze dne 21. října 2005, které byly přijaty v prosinci 2005, a následné konzultace provedené Komisí zdůraznily, že pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1774/2002 by se měla zdokonalit. Hlavní cíle pravidel pro vedlejší produkty živočišného původu, totiž zvládnutí rizik pro zdraví lidí a zvířat a ochrana bezpečnosti potravinového a krmivového řetězce, by měly být jasně stanoveny. Toto nařízení by mělo umožnit splnění těchto cílů.
- (12) Pravidla pro vedlejší produkty živočišného původu stanovená tímto nařízením by se měla vztahovat na produkty, které se podle právních předpisů Společenství nesmějí používat k lidské spotřebě, zejména pokud nejsou v souladu s právními předpisy o hygieně potravin nebo v případech, kdy nesmějí být uváděny na trh jako potraviny, protože jsou buď škodlivé pro zdraví, nebo nevhodné k lidské spotřebě (vedlejší produkty živočišného původu „podle zákona“). Uvedená pravidla by se nicméně měla vztahovat rovněž na produkty živočišného původu, které splňují určitá pravidla týkající se jejich možného využití k lidské spotřebě nebo představují suroviny pro výrobu produktů určených k lidské spotřebě, i když jsou nakonec určeny k jiným účelům (vedlejší produkty živočišného původu „podle výběru“).
- (13) V zájmu předcházení rizikům vznikajícím v souvislosti s volně žijícími zvířaty by se pravidla stanovená v tomto nařízením měla vztahovat i na těla nebo části těl těchto zvířat, u nichž existuje podezření na přenosné onemocnění. Z tohoto použití pravidel by však neměla vyplývat povinnost sbírat a neškodně odstraňovat těla volně žijících zvířat, která uhynula nebo která byla ulovena ve svém přírodním stanovišti. Je-li dodržována správná myslivecká praxe, mohou být střeva a další části těl volně žijící zvěře bezpečně neškodně odstraněny na místě. Tato praxe snižující riziko je v členských státech pevně zavedena a v některých případech se zakládá na kulturních tradicích nebo na vnitrostátních právních předpisech o myslivosti. Právní předpisy Společenství, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienické předpisy pro potraviny živočišného původu ⁽²⁾, stanoví pravidla pro manipulaci s masem a vedlejšími produkty živočišného

(1) Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1.

(2) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

- původu pocházející z volně žijící zvěře. Podle těchto předpisů spočívá odpovědnost za předcházení rizikům na proškolených osobách, jako jsou myslivci. S ohledem na možná rizika pro potravinový řetězec by se na vedlejší produkty živočišného původu ze zabitě zvěře mělo toto nařízení vztahovat pouze ve stejné míře, v jaké se právní předpisy o hygieně potravin vztahují na uvádění této zvěře na trh, a pokud zahrnují činnosti prováděné zařízeními na zpracování zvěře. Toto nařízení by se mělo vztahovat také na vedlejší produkty živočišného původu používané ke zhotovení loveckých trofejí, aby se předešlo rizikům pro zdraví zvířat vznikajícím v souvislosti s těmito vedlejšími produkty.
- (14) Pravidla stanovená tímto nařízením by se měla vztahovat na vedlejší produkty živočišného původu získané z vodních živočichů, s výjimkou materiálu z plavidel provozujících svou činnost podle právních předpisů Společenství o hygieně potravin. Měla by však být přijata opatření úměrná příslušnému riziku upravující manipulaci s materiálem, který vzniká na palubě rybářských plavidel při kuchání ryb a vykazuje příznaky onemocnění, a jeho neškodné odstraňování. Tato opatření určená k provádění tohoto nařízení by měla být přijata na základě posouzení rizika, které by provedla příslušná vědecká instituce s ohledem na dostupná zjištění týkající se účinnosti některých opatření proti šíření onemocnění přenosných na člověka, zejména proti šíření některých parazitů.
- (15) Vzhledem k omezeným rizikům vznikajícím v souvislosti s materiály používanými jako syrová krmiva pro zvířata v zájmovém chovu na farmách nebo dodávaným konečným spotřebitelům potravinářskými podniky by se na některé druhy činnosti vztahující se k syrovým krmivům pro zvířata v zájmovém chovu neměla pravidla stanovená v tomto nařízení vztahovat.
- (16) Je vhodné v tomto nařízení upřesnit, která zvířata mají být klasifikována jako zvířata v zájmovém chovu, aby se vedlejší produkty získané z těchto zvířat nepoužívaly v krmivech pro hospodářská zvířata. Za zvířata v zájmovém chovu by měla být považována zejména zvířata chovaná k jiným než hospodářským účelům, například zvířata považovaná za společníky člověka.
- (17) V zájmu jednotnosti právních předpisů Společenství by se v tomto nařízení měly používat některé definice stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií⁽¹⁾ a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadu⁽²⁾. Měl by být upřesněn odkaz na směrnici Rady 86/609/EHS ze dne 24. listopadu 1986 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se ochrany zvířat používaných pro pokusné a jiné vědecké účely⁽³⁾.
- (18) V zájmu jednotnosti právních předpisů Společenství by se v tomto nařízení měla používat definice vodních živočichů stanovená ve směrnici Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů⁽⁴⁾. Zároveň by se na vodní bezobratlé živočichy, na které se tato definice nevztahuje a kteří nepředstavují riziko přenosu onemocnění, měly vztahovat stejné požadavky jako na vodní živočichy.
- (19) Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů⁽⁵⁾ stanoví podmínky pro vydávání povolení pro skládku. Toto nařízení by mělo stanovit podmínky pro neškodné odstraňování vedlejších produktů živočišného původu na skládkách, kterým bylo takové povolení uděleno.
- (20) Primární odpovědnost za to, že činnosti jsou prováděny v souladu s tímto nařízením, by měli i nadále mít provozovatelé. Zároveň je ve veřejném zájmu, aby v rámci předcházení rizikům pro zdraví lidí a zvířat existoval systém sběru a neškodného odstraňování, který zajistí bezpečné využívání a bezpečné neškodné odstraňování těch vedlejších produktů živočišného původu, které se nesmějí používat nebo které se nevyužívají z hospodářských důvodů. Rozsah systému sběru a neškodného odstraňování by měl zohledňovat skutečné množství vedlejších produktů živočišného původu, které se vyskytuje v jednotlivých členských státech. Z preventivních důvodů by měl rovněž odražet potřebu rozšíření kapacit pro neškodné odstraňování v případě významných vzplanutí přenosných onemocnění nebo dočasných technických nedostatků ve stávajícím zařízení pro neškodné odstraňování. Členskými státy by mělo být umožněno spolupracovat mezi sebou i s třetími zeměmi za předpokladu, že jsou cíle tohoto nařízení plněny.
- (21) Je důležité stanovit počáteční bod v životním cyklu vedlejších produktů živočišného původu, od kterého mají platit požadavky tohoto nařízení. Poté, co se produkt stane vedlejším produktem živočišného původu, by už neměl znovu vstupovat do potravinového řetězce. Na nakládání s některými surovinami, například kůžemi, s nimiž se manipuluje v zařízeních či podnicích, jež zároveň vstupují do potravinového řetězce a do řetězce vedlejších produktů živočišného původu, se vztahují zvláštní okolnosti. V těchto případech je nutné zajistit nezbytné oddělení provozů, aby bylo možné snížit možná rizika pro potravinový řetězec, která mohou vyplývat z křížové kontaminace. V jiných zařízeních je nutné po zvážení rizika stanovit podmínky prevence křížové kontaminace, zejména na základě oddělení řetězce vedlejších produktů živočišného původu a potravinového řetězce.
- (22) Aby byla zajištěna právní jistota a řádné zvládnutí možných rizik, měl by být ve výrobním řetězci stanoven konečný

(1) Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1.

(2) Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.

(3) Úř. věst. L 358, 18.12.1986, s. 1.

(4) Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14.

(5) Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1.

- bod výroby produktů, které již nemají přímý význam pro bezpečnost krmivového řetězce. V případě některých produktů, na něž se vztahují jiné právní předpisy Společenství, by se měl konečný bod stanovit ve fázi výroby. U produktů, které dosáhly tohoto konečného bodu, by se už neměly provádět kontroly podle tohoto nařízení. Zejména by mělo být možné uvádět na trh produkty, které překročily konečný bod, bez omezení stanovených v tomto nařízení a manipulaci a přepravu by měli moci zajišťovat provozovatelé, kteří nebyli schválení či registrováni v souladu s tímto nařízením.
- (23) Konečný bod výrobního řetězce by však mělo být možné změnit, zejména v případě nově vznikajících rizik. Z působnosti požadavků nařízení (ES) č. 1774/2002 byly vyjmuty některé produkty, zejména guáno, některé kůže, u nichž byly použity zvláštní druhy ošetření jako například činění, a některé lovecké trofeje. Podobné výjimky by měly být za určitých podmínek stanoveny prováděcími opatřeními, která mají být přijata podle tohoto nařízení, například pro tukové produkty a konečné produkty z výroby bionafty.
- (24) Aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat, měly by členské státy i nadále přijímat nezbytná opatření, aby se zabránilo odesílání vedlejších produktů živočišného původu z uzavřených oblastí nebo zařízení, zejména v případě vzplanutí některého onemocnění uvedeného ve směrnici Rady 92/119/ESH ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat ⁽¹⁾.
- (25) Činnosti s vedlejšími produkty živočišného původu, které představují značný stupeň rizika pro zdraví lidí a zvířat, by měly být prováděny pouze v zařízeních nebo podnicích, které byly předem pro tyto činnosti schváleny příslušným orgánem. Tato podmínka by se měla vztahovat zejména na zařízení nebo podniky, které zpracovávají vedlejší produkty živočišného původu, a na další zařízení nebo podniky, které manipulují s vedlejšími produkty živočišného původu, jež mají přímý význam pro bezpečnost krmivového řetězce, a skladují je. Mělo by být povoleno, aby se s vedlejšími produkty živočišného původu různých kategorií manipulovalo v jednom zařízení nebo podniku za předpokladu, že se zabrání křížové kontaminaci. Kromě toho by mělo být povoleno tyto podmínky měnit, pokud z důvodu významného vzplanutí onemocnění vzroste množství materiálu určeného k neškodnému odstranění a zpracování, za předpokladu, že je zajištěno, aby dočasné používání za těchto změněných podmínek nevedlo k rizikům šíření onemocnění.
- (26) Uvedená povolení by však neměla být nutná pro zařízení nebo podniky, jež zpracovávají některé bezpečné materiály nebo s nimi manipulují, jako například produkty zpracované do takové míry, že již nepředstavují riziko pro zdraví lidí a zvířat. Tato zařízení nebo podniky by měly být registrovány, aby byla umožněna úřední kontrola přemísťování materiálů a zajištěna jejich sledovatelnost. Registrační požadavek by se měl vztahovat také na provozovatele, kteří přepravují vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty, ledaže se u nich už neprovádějí kontroly z důvodu stanovení konečného bodu výrobního řetězce.
- (27) Zařízení a podniky by měly být schvalovány na základě předložení informací příslušnému orgánu a provedení kontroly na místě, které prokáží, že požadavky tohoto nařízení na infrastrukturu a vybavení zařízení nebo podniku budou splněny, aby se náležitě předešlo veškerým rizikům pro zdraví lidí nebo zvířat souvisejícím s provozem. Mělo by však být možné udělit dočasné schválení, aby mohli provozovatelé napravit nedostatky předtím, než zařízení nebo podnik získá časově neomezené schválení.
- (28) Zařízení a podniky, jejichž činnost již byla schválena v souladu s právními předpisy Společenství o hygieně potravin, by neměly mít povinnost žádat o schválení nebo registraci podle tohoto nařízení, jelikož schválení či registrace podle uvedených právních předpisů Společenství již zohledňují i cíle tohoto nařízení. Zařízení a podniky, které byly schváleny nebo registrovány podle právních předpisů o hygieně potravin, by však měly mít povinnost splňovat požadavky tohoto nařízení a být předmětem úředních kontrol prováděných za účelem zjištění, zda tyto požadavky dodržují.
- (29) Vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty by měly být na základě posouzení rizik klasifikovány do tří kategorií odpovídajících stupni rizika, které tyto produkty představují pro zdraví lidí a zvířat. Vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty představující vysoké riziko by se měly používat pouze pro účely mimo krmivový řetězec, zatímco použití produktů s nižším rizikem by mělo být za bezpečných podmínek povoleno.
- (30) Vědecký a technický pokrok může vést k rozvoji postupů, které zamezí rizikům pro zdraví lidí a zvířat nebo je sníží na minimum. Mělo by být možné měnit seznamy vedlejších produktů živočišného původu stanovené tímto nařízením za účelem zohlednění tohoto pokroku. Před jakoukoliv změnou a v souladu se všeobecnými zásadami právních předpisů Společenství, jejichž cílem je zajistit vysokou úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat, by mělo být provedeno posouzení rizik příslušnou vědeckou institucí, jako například Evropským úřadem pro bezpečnost potravin, Evropskou agenturou pro léčivé přípravky nebo Vědeckým výborem pro spotřební zboží, v závislosti na druhu vedlejších produktů živočišného původu, u nichž mají být rizika posouzena. Mělo by se nicméně jasně stanovit, že jakmile se vedlejší produkty živočišného původu různých kategorií smíchají, mělo by se se směsí manipulovat v souladu s normami stanovenými pro tu složku dané směsi, která patří do kategorie s nejvyšším rizikem.

(1) Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 69.

- (31) Vzhledem k vysokému riziku pro veřejné zdraví by se vedlejší produkty živočišného původu způsobující riziko přenosné spongiformní encefalopatie (TSE) neměly používat zejména v krmivech. Toto omezení by se mělo vztahovat také na volně žijící zvířata, jejichž prostřednictvím se může přenosné onemocnění přenášet. Omezením krmení vedlejšími produkty živočišného původu, které způsobují riziko TSE, by neměla být dotčena pravidla pro krmení stanovená v nařízení (ES) č. 999/2001.
- (32) Jako krmivo by se neměly používat ani vedlejší produkty živočišného původu ze zvířat používaných k pokusům, definovaných ve směrnici 86/609/EHS, jelikož tyto vedlejší produkty živočišného původu představují možné riziko. Členské státy však mohou v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾ povolit používání vedlejších produktů živočišného původu ze zvířat používaných k testování nových doplňkových látek v krmivu.
- (33) Podle nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 ze dne 26. června 1990, kterým se stanoví postup Společenství pro stanovení maximálních limitů reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách živočišného původu ⁽²⁾, a směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat ⁽³⁾ není používání některých látek a produktů dovoleno. Kromě toho stanoví směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech ⁽⁴⁾ další pravidla kontroly některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech. Směrnice 96/23/ES rovněž stanoví pravidla, která se použijí v případě, že byla zjištěna přítomnost reziduí povolených látek nebo kontaminantů přesahující určité přípustné úrovně. V zájmu jednotnosti právních předpisů Společenství by se měly produkty živočišného původu, v nichž jsou zjištěny látky, které jsou v rozporu s nařízením (EHS) č. 2377/90 a směrnicemi 96/22/ES a 96/23/ES, s ohledem na riziko, které takové produkty představují pro potravinový a krmivový řetězec, klasifikovat jako materiály kategorie 1 nebo kategorie 2.
- (34) Hnůj a obsah trávicího traktu by nemělo být třeba neškodně odstraňovat za předpokladu, že se náležitým ošetřením zajistí, že se onemocnění během aplikace na půdu nebudou přenášet. Vedlejší produkty živočišného původu ze zvířat, která uhynou v hospodářství, a zvířat usmrčených za účelem eradikace nálezů by se neměly používat v krmivovém řetězci. Toto omezení by se rovněž mělo vztahovat
- na dovezené vedlejší produkty živočišného původu, jejichž dovoz do Společenství je povolen, pokud při kontrole na hraničním stanovišti Společenství nejsou v souladu s právními předpisy Společenství, a na produkty, které při kontrolách prováděných uvnitř Společenství neodpovídají platným požadavkům. Nedodržení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy ⁽⁵⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění krmiv na trh ⁽⁶⁾ by nemělo vést k vyloučení produktů předložených k hraniční kontrole z krmivového řetězce.
- (35) Ode dne vstupu nařízení (ES) č. 1774/2002 v platnost omezuje automatická klasifikace některých vedlejších produktů živočišného původu jako materiálů kategorie 2 významným způsobem jejich možné používání, aniž by to nutně odpovídalo rizikům spojeným s těmito produkty. Z toho důvodu by měly být uvedené vedlejší produkty živočišného původu překlasifikovány mezi materiály kategorie 3, aby se umožnilo jejich používání pro některé krmné účely. Pro veškeré další vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou uvedeny v jedné ze tří stanovených kategorií, by se měla z preventivních důvodů zachovat automatická klasifikace jako materiály kategorie 2, zejména aby se zdůraznilo obecné vyloučení takového materiálu z krmivového řetězce pro jiná hospodářská zvířata než kozešinová.
- (36) Další právní předpisy, které vstoupily v platnost po přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽⁷⁾, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin ⁽⁸⁾, nařízení (ES) č. 853/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv ⁽⁹⁾, které nařízení (ES) č. 1774/2002 doplňuje, ukládají provozovatelům potravinářských a krmivářských podniků zásadní povinnost dodržovat právní předpisy Společenství, jejichž cílem je ochrana zdraví lidí a zvířat. V souladu s uvedenými předpisy by měli být provozovatelé provádějící svou činnost podle tohoto nařízení rovněž v prvé řadě odpovědní za to, že zajistí jeho dodržování. Tato povinnost by měla být dále přesněji vymezena, co se týče prostředků na zajištění sledovatelnosti, jako například oddělený sběr a řízené přemisťování vedlejších produktů živočišného původu. Pokud zavedené systémy, které zajišťují sledovatelnost produktů přemisťovaných pouze v jednom členském státě jinými způsoby, poskytují rovnocenné

(1) Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.

(2) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 1.

(3) Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3.

(4) Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10.

(5) Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

(6) Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1.

(7) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

(8) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.

(9) Úř. věst. L 35, 8.2.2005, s. 1.

informace, měly by fungovat i nadále. Mělo by se všemožně usilovat o propagaci elektronických a dalších způsobů dokumentace, které nezahrnují papírové záznamy, zajistí-li úplnou možnost sledování produktů.

- (37) Je nutné zavést systém vlastních kontrol, který zajistí, že požadavky tohoto nařízení jsou v jednotlivých zařízeních nebo podnicích plněny. Při úředních kontrolách by příslušné orgány měly přihlížet také k provádění vlastních kontrol. V některých zařízeních nebo podnicích by měly být vlastní kontroly prováděny prostřednictvím systému založeného na zásadách analýzy rizik a kritických kontrolních bodů (HACCP). Zásady HACCP by měly být založeny na zkušenostech s jejich uplatňováním na základě právních předpisů Společenství o hygieně potravin a krmiv. V tomto ohledu by mohly vnitrostátní pokyny pro správnou praxi sloužit jako užitečný nástroj umožňující uplatňování zásad HACCP a dalších aspektů tohoto nařízení v praxi.
- (38) Vedlejší produkty živočišného původu by měly být používány, pouze pokud jsou rizika pro zdraví lidí a zvířat v průběhu jejich zpracování a při uvádění získaných produktů vyrobených na bázi vedlejších produktů živočišného původu na trh snížena na minimum. Není-li tato možnost dostupná, měly by být vedlejší produkty živočišného původu za bezpečných podmínek neškodně odstraněny. Možnosti pro používání vedlejších produktů živočišného původu různých kategorií by měly být upřesněny tak, aby byly v souladu s ostatními právními předpisy Společenství. Obecně by měly být možnosti týkající se kategorie rizikovějších produktů otevřeny také pro méně rizikové kategorie, pokud s ohledem na riziko, které se pojí s některými vedlejšími produkty živočišného původu, neexistují zvláštní faktory.
- (39) Neškodné odstranění vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů by mělo být prováděno v souladu s právními předpisy z oblasti životního prostředí týkajícími se skládek a spalování odpadů. Aby byla zajištěna jednotnost, mělo by být spalování prováděno v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů⁽¹⁾. Spoluspalování odpadů, buď jako jejich využití, nebo neškodné odstranění, musí splňovat podobné podmínky pro schválení a provoz jako spalování odpadů, zejména co se týče mezních hodnot emisí do ovzduší, vypouštění odpadních vod a zbytků, kontroly a sledování a požadavků na měření. V důsledku toho by mělo být povoleno přímé spoluspalování všech tří kategorií materiálů bez předchozího zpracování. Kromě toho by měla být zavedena zvláštní ustanovení týkající se schvalování nízkokapacitních i vysokokapacitních spaloven.
- (40) Použití vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů jako paliva ve spalovacím procesu by

mělo být povoleno a nemělo být považováno za neškodné odstraňování odpadu. Toto použití by nicméně mělo být prováděno za podmínek, které zajistí ochranu zdraví lidí a zvířat i dodržování příslušných norem v oblasti životního prostředí.

- (41) Toto nařízení by mělo umožnit určení parametrů pro zpracovatelské metody, co se týče času, teploty a tlaku u vedlejších produktů živočišného původu, a to zejména pro metody v současnosti nazývané 2 až 7 podle nařízení (ES) č. 1774/2002.
- (42) Ulity měkkýšů a korýšů, z nichž byly odstraněny měkké tkáně nebo maso, by měly být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny. Z důvodu rozdílných postupů ve Společenství, pokud jde o odstraňování měkkých tkání nebo masa z ulit, by mělo být možné používat ulity, z nichž měkká tkáň nebo maso nebyly zcela odstraněny, za předpokladu, že toto použití nevede ke vzniku rizik pro zdraví lidí a zvířat. Vnitrostátní pokyny pro správnou praxi by mohly pomoci při šíření znalostí o vhodných podmínkách, za kterých by toto používání bylo možné.
- (43) S ohledem na omezené riziko pro zdraví lidí a zvířat, které v souvislosti s těmito produkty vzniká, by měl příslušný orgán být schopen povolit přípravu biodynamických přípravků podle nařízení Rady (EHS) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů⁽²⁾ na základě materiálů kategorie 2 a kategorie 3 a jejich aplikace na půdu.
- (44) Nové technologie, které jsou dnes vyvíjeny, nabízejí výhodné způsoby výroby energie na základě vedlejších produktů živočišného původu nebo zajištění bezpečného neškodného odstranění těchto produktů. Bezpečné neškodné odstraňování vedlejších produktů živočišného původu může být prováděno na základě různých metod jejich bezpečné izolace na místě a zavedených způsobů jejich neškodného odstraňování a také na základě povolených zpracovatelských parametrů spolu s novými normami, které získaly kladné hodnocení. Aby byl zohledněn vědecký a technický pokrok v této oblasti, měly by být tyto technologie povoleny jako alternativní metody pro neškodné odstraňování nebo využívání vedlejších produktů živočišného původu v celém Společenství. Jestliže byl určitý technologický postup vyvinut soukromým subjektem, měla by být před udělením takového povolení předložena žádost, kterou zkontroluje příslušný orgán a posoudí Evropský úřad pro bezpečnost potravin, s cílem zajistit, že je provedeno zhodnocení potenciálu na snížení rizika daného postupu a zachována práva soukromých subjektů, včetně zachování důvěrnosti obchodních informací. Aby bylo žadatelům poskytnuto vodítko, měl by být přijat standardní formát žádosti. Jelikož má mít tento doklad pouze orientační povahu, měl by být přijat poradním postupem ve spolupráci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.
- (45) Je vhodné objasnit požadavky, které se vztahují na uvádění vedlejších produktů živočišného původu, získaných

⁽¹⁾ Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽²⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

produktů určených ke krmným účelům a organických hnojiv a půdních přídatků na trh, aby byla zajištěna ochrana potravinového a krmivového řetězce. Ke krmení hospodářských zvířat jiných než kozešinových by se měl používat pouze materiál kategorie 3. Hnojiva vyrobená na základě vedlejších produktů živočišného původu mohou mít vliv na bezpečnost potravinového a krmivového řetězce. Jestliže byla vyrobena z masokostní moučky získané z materiálu kategorie 2 nebo ze zpracovaných živočišných bílkovin, měla by být do nich přidána složka, například anorganická nebo nestravitelná látka, která zabrání jejich přímému použití ke krmným účelům. Tato příměs není vyžadována, pokud složení nebo obal produktů, zejména produktů určených k použití konečným spotřebitelem, brání jejich nesprávnému použití ke krmným účelům. Při určování těchto složek je třeba přihlížet k různým okolnostem týkajícím se klimatu, půdy a účelu používání konkrétních hnojiv.

- (46) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1523/2007 ze dne 11. prosince 2007, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže⁽¹⁾, stanoví celkový zákaz uvádět na trh, dovážet a vyvážet kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže. Uvedený zákaz by nicméně neměl ovlivnit povinnost danou tímto nařízením neškodně odstraňovat vedlejší produkty živočišného původu z koček a psů, včetně kůží.
- (47) Podpora vědy a výzkumu a umělecké činnosti mohou vyžadovat použití vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů všech kategorií, a to někdy v množství menším, než bývá předmětem obchodování. Aby byly dovoz a použití těchto vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů usnadněny, měl by být příslušný orgán schopen stanovit podmínky pro tyto činnosti u každého případu zvlášť. V případech, kdy jsou nutná opatření na úrovni Společenství, by měly být stanoveny harmonizované podmínky.
- (48) Nařízení (ES) č. 1774/2002 obsahuje podrobná ustanovení, která umožňují na základě výjimky krmení některých zvířat chovaných v zoologických zahradách materiály kategorií 2 a 3. Toto nařízení by mělo stanovit obdobná ustanovení, která by umožňovala krmení určitými druhy materiálu kategorie 1 a byla by doplněna o možnost stanovit podrobná pravidla pro zvládání veškerých možných rizik pro zdraví lidí a zvířat.
- (49) Za účelem podpory biologické rozmanitosti povoluje nařízení (ES) č. 1774/2002 krmení ohrožených či chráněných druhů mrchožravých ptáků a dalších druhů žijících ve svém přírodním stanovišti materiálem kategorie 1. Aby byl pro zachování uvedených druhů poskytnut přiměřený nástroj, měl by být uvedený postup krmení podle tohoto

nařízení i nadále povolen v souladu podmínkami pro prevenci šíření onemocnění. Zároveň by měly být v prováděcích předpisech umožňujících používání tohoto materiálu kategorie 1 ke krmným účelům na rozsáhlých pastvinách nebo ke krmení dalších masožravých živočichů, jako jsou medvědi a vlci, stanoveny hygienické podmínky. Je důležité, aby tyto hygienické podmínky přihlížely k přirozeným zvyklostem příslušných živočišných druhů v oblasti výživy a také k cílům Společenství týkajícím se podpory biologické rozmanitosti, jak se uvádí ve sdělení Komise ze dne 22. května 2006 s názvem „Zastavení ztráty biologické rozmanitosti do roku 2010 – v dalších letech“.

- (50) Zahrabání a spálení vedlejších produktů živočišného původu, zejména mrtvých zvířat, může být v některých situacích odůvodněné, obzvláště v odlehlých oblastech nebo v situacích tlumení nákazy vyžadujících nouzové neškodné odstranění zvířat usmrčených v rámci opatření k tlumení vzplanutí závažného přenosného onemocnění. Zejména by se mělo za zvláštních okolností povolit neškodné odstraňování vedlejších produktů živočišného původu na místě, jelikož dostupné asanační a spalovací kapacity v regionu nebo členském státě by jinak v souvislosti s tlumením nákazy mohly představovat omezující faktor.
- (51) Stávající odchylka týkající se zahrabávání a spalování vedlejších produktů živočišného původu by se měla rozšířit na oblasti, k nimž není prakticky možný přístup nebo tento přístup představuje riziko pro zdraví a bezpečnost osob pracujících na sběru těchto produktů. Zkušenosti nabyté při používání nařízení (ES) č. 1774/2002 a v souvislosti s živelnými pohromami, jako jsou lesní požáry a záplavy v některých členských státech, ukázaly, že za takových výjimečných okolností lze zahrabání nebo spálení v místě povolit, aby se zajistilo rychlé neškodné odstranění zvířat a zabránilo se rizikům šíření onemocnění. Celková rozloha odlehlých oblastí v členském státě by měla být na základě zkušeností získaných s uplatňováním nařízení (ES) č. 999/2001 omezena, aby se zajistilo splnění základní povinnosti zavedení vhodného systému neškodného odstraňování podle tohoto nařízení.
- (52) Některým zařízením nebo podnikům, které manipulují pouze s malým množstvím vedlejších produktů živočišného původu, jež nepředstavují riziko pro zdraví lidí a zvířat, by mělo být povoleno pod úředním dozorem tyto vedlejší produkty neškodně odstraňovat jinými prostředky než neškodným odstraňováním podle tohoto nařízení. Aby však bylo zajištěno jednotné uplatňování kritérií pro tyto výjimečné situace, měla by být stanovena na úrovni Společenství, a to na základě skutečné situace v jednotlivých odvětvích a dostupnosti jiných systémů neškodného odstraňování vedlejších produktů živočišného původu v některých členských státech.
- (53) Za účelem zajištění právní jistoty by měla být stanovena možná opatření, k nimž může příslušný orgán při provádění úředních kontrol přistoupit, zejména pokud jde o pozastavení nebo trvalý zákaz činnosti či o stanovení

(1) Úř. věst. L 343, 27.12.2007, s. 1.

podmínek zajišťujících správné uplatňování tohoto nařízení. Tyto úřední kontroly by měly být prováděny v souladu s víceletými programy kontroly uvedenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a předpisů týkajících se zdraví a dobrých životních podmínek zvířat ⁽¹⁾.

- (54) S cílem zajistit, aby členské státy mohly kontrolovat množství materiálu, který je dovážen na jejich území za účelem neškodného odstranění, by měl příslušný orgán povolovat přijetí takového materiálu na svém území.
- (55) Za účelem zajištění zvládnutí možných rizik lze stanovit povinnost tlakové sterilizace a pomocné přepravní podmínky. Aby byla zajištěna sledovatelnost a spolupráce mezi příslušnými orgány členských států kontrolujících odesílání vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů, měl by být pro poskytování informací o odesílání materiálů kategorií 1 a 2, masokostní moučky nebo živočišného tuku získaného z materiálů kategorií 1 a 2 a zpracovaných živočišných bílkovin získaných z materiálu kategorie 3 používán systém Traces, zavedený rozhodnutím Komise 2004/292/ES ⁽²⁾. V případě materiálů, které se obvykle zasílají v malém množství pro účely výzkumu, vzdělávací účely, uměleckou činnost a diagnostiku, by měly být s cílem zajistit snadnější přemísťování těchto materiálů ve Společenství stanoveny zvláštní podmínky. Za zvláštních okolností by mělo být povoleno uzavírání dvoustranných dohod umožňujících kontrolu materiálů přemísťovaných mezi členskými státy se společnou hranicí.
- (56) Aby byla usnadněna přeprava zásilek přes třetí země sousedící s více než jedním členským státem, měl by být zaveden zvláštní režim pro odesílání zásilek z území jednoho členského státu na území jiného členského státu přes území třetí země, zejména s cílem zajistit, aby byly zásilky, které znovu vstupují na území Společenství, podrobeny veterinárním kontrolám v souladu se směrnicí Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽³⁾.
- (57) V zájmu jednotnosti právních předpisů Společenství je nezbytné upřesnit vztah mezi pravidly stanovenými v tomto nařízení a právními předpisy Společenství o odpadech. Měl

by být zejména zajištěn soulad se zákazy vývozu odpadů stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů ⁽⁴⁾. Aby se zabránilo možným škodlivým účinkům na životní prostředí, měl by být zakázán vývoz vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů určených k neškodnému odstranění spaláním a uložením na skládku. Mělo by se rovněž zabránit vývozu vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů v případech, kdy jsou určeny k použití v bioplynových stanicích nebo kompostárnách ve třetích zemích, které nejsou členy Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD), aby se zabránilo možnému nepříznivému dopadu na životní prostředí a rizikům pro zdraví lidí a zvířat. Při uplatňování ustanovení o odchylkách ze zákazu vývozu je Komise ve svých rozhodnutích povinna plně respektovat Basilejskou úmluvu o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, která byla jménem Společenství uzavřena rozhodnutím Rady 93/98/EHS ⁽⁵⁾, a změnu této úmluvy obsaženou v rozhodnutí konference stran č. III/1, která byla jménem Společenství schválena rozhodnutím Rady 97/640/ES ⁽⁶⁾ a provedena nařízením (ES) č. 1013/2006.

- (58) Kromě toho by se mělo zajistit, aby vedlejší produkty živočišného původu, které jsou smíchány nebezpečnými odpady uvedenými v rozhodnutí Komise 2000/532/ES ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech ⁽⁷⁾, nebo které jsou takovými odpady kontaminovány, byly mezi členskými státy dováženy, vyváženy nebo odesílány pouze v souladu s nařízením (ES) č. 1013/2006. Je rovněž nutné stanovit pravidla pro odesílání takového materiálu uvnitř členského státu.
- (59) Komise by měla mít možnost provádět v členských státech kontroly. Kontroly Společenství ve třetích zemích by měly být prováděny v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004.
- (60) Dovoz vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů do Společenství a tranzit takového materiálu by měl být prováděn v souladu s pravidly, která jsou alespoň stejně přísná jako pravidla uplatňovaná ve Společenství. Pravidla uplatňovaná na vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty ve třetích zemích mohou být rovněž uznána jako rovnocenná pravidlům stanoveným v právních předpisech Společenství. Vzhledem k možnému riziku spojenému s produkty určenými k použití mimo krmivový řetězec by měl být na tyto produkty uplatňován zjednodušený soubor dovozních pravidel.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 63.

⁽³⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 39, 16.2.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 272, 4.10.1997, s. 45.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3.

- (61) Právní předpisy Společenství týkající se výroby získaných produktů určených k použití jako kosmetické prostředky, léčivé přípravky nebo zdravotnické prostředky tvoří ucelený rámec pro uvádění těchto výrobků na trh: směrnice Rady 76/768/EHS ze dne 27. července 1976 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se kosmetických prostředků⁽¹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků⁽²⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků⁽³⁾, směrnice Rady 90/385/EHS ze dne 20. června 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se aktivních implantabilních zdravotnických prostředků⁽⁴⁾, směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích⁽⁵⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/79/ES ze dne 27. října 1998 o diagnostických zdravotnických prostředcích *in vitro*⁽⁶⁾ (dále jen „zvláštní směrnice“). Zvláštní směrnice o kosmetických prostředcích a zdravotnických prostředcích nicméně neupravují ochranu před riziky pro zdraví zvířat. V takových případech by se na uvedená rizika mělo použít toto nařízení a v souladu s nařízením (ES) č. 178/2002 by mělo být možné zavést ochranná opatření.
- (62) Vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty, které jsou dodávány jako materiál nebo složky pro výrobu těchto získaných produktů, by rovněž měly podléhat požadavkům zvláštních směrnic, pokud uvedené směrnice stanoví pravidla pro zvládání rizik pro zdraví lidí a zvířat. Uvedené zvláštní směrnice již upravují pravidla pro výchozí materiál živočišného původu, který může být používán pro výrobu uvedených získaných produktů, a stanoví určité podmínky pro zajištění ochrany zdraví lidí a zvířat. Zejména směrnice 76/768/EHS vylučuje materiály kategorií 1 a 2 jako součást složení kosmetických přípravků a ukládá výrobcům povinnost dodržovat správnou výrobní praxi. Směrnice Komise 2003/32/ES⁽⁷⁾ zavádí podrobné specifikace, pokud jde o zdravotnické prostředky vyráběné s použitím tkání živočišného původu.
- (63) Pokud však uvedené podmínky dosud nebyly ve zvláštních směrnících stanoveny nebo pokud nepokrývají některá rizika pro zdraví lidí a zvířat, mělo by se použít toto nařízení a v souladu s nařízením (ES) č. 178/2002 by mělo být možné přijímat ochranná opatření.
- (64) Některé získané produkty nevstupují do krmivového řetězce a nejsou aplikovány na půdu, která je spásána hospodářskými zvířaty nebo na které je sekán rostlinný porost ke krmení. Takové získané produkty zahrnují produkty určené k technickému využití, například ošetřené kůže pro kožedělnou výrobu, zpracovanou vlnu pro textilní průmysl, produkty z kostí pro kliš a zpracovaný materiál určený pro krmivo pro zvířata v zájmovém chovu. Provozovatelům by mělo být povoleno takové produkty uvádět na trh za předpokladu, že buď jsou získány ze surovin, které nevyžadují žádné ošetření, anebo ošetření či konečné použití ošetřeného materiálu zajišťují přiměřené zvládnání rizika.
- (65) V řadě členských států byla odhalena určitá selhání v oblasti dodržování pravidel stanovených v nařízení (ES) č. 1774/2002. Z toho důvodu je kromě přísného prosazování uvedených pravidel třeba trestních a jiných sankcí vůči provozovatelům, kteří uvedená pravidla nedodržují. Je tedy nutné, aby členské státy stanovily sankce za porušení tohoto nařízení.
- (66) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení pravidel pro ochranu zdraví lidí a zvířat v případě vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů, která by omezovala a minimalizovala rizika pro zdraví lidí a zvířat, jež se s těmito produkty pojí, a zejména chránila bezpečnost potravinového a krmivového řetězce, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (67) S cílem zvýšit právní jistotu a s ohledem na obecný cíl Komise zjednodušit právní předpisy by měl být v tomto nařízení stanoven jednotný rámec pravidel, který zohlední pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1774/2002 i získané zkušenosti a pokrok dosažený ode dne vstupu uvedeného nařízení v platnost. Nařízení (ES) č. 1774/2002 by proto mělo být zrušeno a nahrazeno tímto nařízením.
- (68) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽⁸⁾.
- (69) Za účelem dosažení větší jednotnosti a přehlednosti právních předpisů Společenství by technická pravidla týkající se specifických činností zahrnujících vedlejší produkty živočišného původu, která jsou nyní stanovena v přílohách

(1) Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 169.

(2) Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67.

(3) Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1.

(4) Úř. věst. L 189, 20.7.1990, s. 17.

(5) Úř. věst. L 169, 12.7.1993, s. 1.

(6) Úř. věst. L 331, 7.12.1998, s. 1.

(7) Úř. věst. L 105, 26.4.2003, s. 18.

(8) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

nařízení (ES) č. 1774/2002 a v prováděcích opatřeních přijatých Komisí na základě uvedeného nařízení ⁽¹⁾, měla být stanovena ve zvláštních prováděcích aktech. V souladu s rozhodnutím Komise 2004/613/ES ze dne 6. srpna 2004 na vytvoření poradní skupiny potravinového řetězce a zdraví zvířat a rostlin ⁽²⁾ by měli být konzultováni a informováni spotřebitelé a sociálně ekonomická prostředí, kterých se otázky související s tímto nařízením týkají.

(70) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijetí pravidel, která mění konečný bod výrobního řetězce některých získaných produktů a v případě některých jiných získaných produktů tento konečný bod stanoví, pravidel týkajících se závažných přenosných onemocnění, při jejichž výskytu by nemělo být povoleno odesílání vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů, případně podmínek jejich odesílání, opatření, která mění kategorizaci vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů, opatření k omezení jejich použití a neškodného odstraňování, opatření stanovících podmínky uplatňování některých odchylek týkajících se využití, sběru a neškodného odstraňování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů, a opatření, podle nichž je nebo není povoleno aplikovat konkrétní alternativní metody pro využití či neškodné odstraňování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů.

(71) Kromě toho je třeba zmocnit Komisi k přijímání konkrétnějších pravidel týkajících se sběru a přepravy vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů, požadavků na infrastrukturu a vybavení a hygienických požadavků v zařízeních nebo podnicích manipulujících s vedlejšími produkty živočišného původu a získanými produkty, podmínek a technických požadavků na manipulaci s vedlejšími produkty živočišného původu a získanými produkty, včetně důkazů, které mají být předloženy za účelem validace takového ošetření, podmínek pro uvádění vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů na trh, požadavků týkajících se bezpečného získávání materiálů, jejich bezpečného ošetření a bezpečného konečného použití, podmínek pro dovoz, tranzit a vývoz vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů, podrobných opatření týkajících se provádění úředních kontrol, včetně pravidel pro referenční metody

mikrobiologických vyšetření, a podmínek kontroly zasílání některých vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů mezi členskými státy. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

(72) Z důvodu účinnosti by měly být lhůty obvykle použitelné v rámci regulativního postupu s kontrolou k přijetí opatření, která stanoví podmínky pro odesílání vedlejších produktů živočišného původu z uzavřených hospodářství, podniků nebo oblastí, zkráceny. Z naléhavých důvodů je k přijetí opatření pozměňujících konečný bod výrobního řetězce některých produktů nezbytné použít postup pro naléhavé případy stanovený v čl. 5a odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Společná ustanovení

Oddíl 1

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví hygienická a veterinární pravidla pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty s cílem zabránit rizikům pro zdraví lidí a zvířat, která v souvislosti s těmito produkty vznikají, a snižovat je na minimum, a zejména chránit bezpečnost potravinového a krmivového řetězce.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje:

a) na vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které podle právních předpisů Společenství nejsou určeny k lidské spotřebě, a

⁽¹⁾ Nařízení (ES) č. 811/2003 o opětovném použití v rámci téhož druhu ryb v rámci téhož druhu a zakopání nebo spálení vedlejších produktů živočišného původu (Úř. věst. L 117, 13.5.2003, s. 14); rozhodnutí 2003/322/ES o krmení některých druhů mrchožravých ptáků některým materiálem kategorie 1 (Úř. věst. L 117, 13.5.2003, s. 32); rozhodnutí 2003/324/ES o odchylce od zákazu opětovného použití v rámci téhož druhu pro kožešinová zvířata (Úř. věst. L 117, 13.5.2003, s. 37); nařízení (ES) č. 92/2005 o způsobech zneškodňování či využití (Úř. věst. L 19, 21.1.2005, s. 27); nařízení (ES) č. 181/2006 o organických hnojivech a půdních přídatcích s výjimkou hnoje (Úř. věst. L 29, 2.2.2006, s. 31); nařízení (ES) č. 1192/2006 o seznamech schválených zařízení (Úř. věst. L 215, 5.8.2006, s. 10); nařízení (ES) č. 2007/2006 o dovozu a tranzitu některých meziproduktů z materiálů kategorie 3 (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 98).

⁽²⁾ Úř. věst. L 275, 25.8.2004, s. 17.

- b) na následující produkty, které jsou na základě nevratného rozhodnutí provozovatele určeny k jiným účelům než k lidské spotřebě:
- i) produkty živočišného původu, které mohou být na základě právních předpisů Společenství určeny k lidské spotřebě,
  - ii) suroviny pro výrobu produktů živočišného původu.

2. Toto nařízení se nevztahuje na tyto produkty živočišného původu:

- a) celá těla volně žijících zvířat nebo jejich části, kromě volně žijící zvěře, u nichž neexistuje podezření na infekci ani postižení onemocněním přenosným na člověka nebo zvířata, s výjimkou vodních živočichů vylovených k obchodním účelům;
- b) celá těla zvěře nebo jejich části, které nebyly po zabití sebrány v souladu se správnou mysliveckou praxí, aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 853/2004;
- c) vedlejší produkty živočišného původu z volně žijící zvěře a z masa volně žijící zvěře podle čl. 1 odst. 3 písm. e) nařízení (ES) č. 853/2004;
- d) oocyty, embrya a sperma určené pro plemenitbu;
- e) syrové mléko, mlezivo a produkty z nich získané, které jsou vyrobeny, přechovávány, neškodně odstraněny nebo použity v hospodářství původu;
- f) ulity měkkýšů a korýšů, z nichž byly odstraněny měkké tkáně a maso;
- g) odpad ze stravovacích zařízení, s výjimkou odpadu:
  - i) pocházejícího z dopravních prostředků mezinárodní přepravy,
  - ii) určeného ke krmným účelům,
  - iii) určeného ke zpracování tlakovou sterilizací nebo ke zpracování metodami uvedenými v čl. 15 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) nebo k přeměně na bioplyn nebo ke kompostování;
- h) aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství v oblasti životního prostředí, materiál z plavidel, která splňují nařízení (ES) č. 852/2004 a (ES) č. 853/2004, jenž vznikl během rybolovu a je neškodně odstraněn do moře, kromě materiálu získaného z ryb vykuchaných na palubě, které vykazují příznaky onemocnění (též parazitárního) přenosného na člověka;
- i) syrová krmiva pro zvířata v zájmovém chovu pocházející z maloobchodních prodejen, kde k bourání a skladování dochází pouze za účelem přímého prodeje spotřebiteli na místě;
- j) syrová krmiva pro zvířata v zájmovém chovu pocházející ze zvířat poražených v hospodářství původu k soukromé domácí spotřebě a na

- k) výkaly a moč, s výjimkou hnoje a nemineralizovaného guána.

3. Tímto nařízením nejsou dotčeny veterinární právní předpisy Společenství, jejichž cílem je tlumení a eradikace nálezů zvířat.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „vedlejšími produkty živočišného původu“ celá těla zvířat nebo jejich části, produkty živočišného původu nebo jiné produkty získané ze zvířat, které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně oocytů, embryí a spermatu;
- 2) „získanými produkty“ produkty získané z jednoho nebo více ošetření, přeměn nebo fází při zpracování vedlejších produktů živočišného původu;
- 3) „produkty živočišného původu“ produkty živočišného původu podle definice v bodě 8.1 přílohy I nařízení (ES) č. 853/2004;
- 4) „jatečně upraveným tělem“ jatečně upravené tělo podle definice v bodě 1.9 přílohy I nařízení (ES) č. 853/2004;
- 5) „zvířetem“ jakýkoli bezobratlý živočich či obratlovec;
- 6) „hospodářským zvířetem“:
  - a) jakékoli zvíře, které je drženo, vykrmováno nebo chováno lidmi a využíváno k produkci potravin, vlny, kožešiny, peří, kůží a kůže nebo jakýchkoli jiných produktů získaných ze zvířat nebo pro jiné hospodářské účely,
  - b) koňovití;
- 7) „volně žijícím zvířetem“ jakékoli zvíře, které není drženo lidmi;
- 8) „zvířetem v zájmovém chovu“ jakékoli zvíře, které náleží k druhům, které jsou běžně živeny a drženy lidmi pro jiné než hospodářské účely, nikoli však konzumovány;
- 9) „vodními živočichy“ vodní živočichové podle definice v čl. 3 odst. 1 písm. e) směrnice 2006/88/ES;
- 10) „příslušným orgánem“ ústřední orgán členského státu odpovědný za zajištění dodržování požadavků tohoto nařízení nebo jakýkoli jiný orgán, na který byla tato pravomoc přenesena; případně se tímto orgánem rovněž rozumí odpovídající orgán třetí země;
- 11) „provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, včetně dopravců, obchodníků a uživatelů, která má vedlejší produkt živočišného původu nebo získaný produkt pod svou skutečnou kontrolou;

- 12) „uživatel“ fyzická nebo právnická osoba používající vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty ke zvláštním krmným účelům, k výzkumu nebo jiným specifickým účelům;
- 13) „zařízením“ nebo „podnikem“ jakékoli místo, kde probíhá jakákoli činnost zahrnující manipulaci s vedlejšími produkty živočišného původu nebo se získanými produkty, kromě rybářských plavidel;
- 14) „uvedením na trh“ jakákoli činnost, jejímž účelem je prodávat vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty třetí osobě ve Společenství, nebo jakákoli jiná forma dodávky za úplatu nebo bezúplatně této třetí osobě nebo skladování za účelem dodávky této třetí osobě;
- 15) „tranzitem“ přemístění přes území Společenství z území jedné třetí země na území jiné třetí země, jiné než přemístění po moři nebo letecky;
- 16) „vývozem“ přemístění ze Společenství do třetí země;
- 17) „přenosnými spongiformními encefalopatiemi (TSE)“ veškeré přenosné spongiformní encefalopatie podle definice v čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 999/2001;
- 18) „specifikovaným rizikovým materiálem“ specifikovaný rizikový materiál podle definice v čl. 3 odst. 1 písm. g) nařízení (ES) č. 999/2001;
- 19) „tlakovou sterilizací“ zpracování vedlejších produktů živočišného původu po snížení velikosti částic na 50 mm nebo méně, při teplotě jádra vyšší než 133 °C po dobu alespoň 20 minut bez přerušení za absolutního tlaku alespoň 3 bary;
- 20) „hnojem“ veškeré výkaly nebo moč hospodářských zvířat, kromě výkalů a moči farmových ryb, s podestýlkou i bez ní;
- 21) „povolenou skládkou“ skládka, pro kterou bylo vydáno povolení v souladu se směrnicí 1999/31/ES;
- 22) „organickým hnojivem“ a „půdním přídatkem“ materiály živočišného původu používané k udržování nebo zlepšování výživy rostlin a fyzikálních a chemických vlastností a biologické aktivity půd, ať už samostatně nebo společně; mohou zahrnovat hnůj, nemineralizované guáno, obsah trávicího traktu, kompost a zbytky rozkladu;
- 23) „odlehlou oblastí“ oblast, jejíž živočišná populace je natolik malá a kde se zařízení nebo podniky pro neškodné odstranění nacházejí v takové vzdálenosti, že opatření nezbytná ke sběru a přepravě vedlejších produktů živočišného původu by byla ve srovnání s neškodným odstraněním v místě nepřijatelně obtížná;
- 24) „potravinou“ potravina podle definice v článku 2 nařízení (ES) č. 178/2002;
- 25) „krmivem“ krmivo podle definice v čl. 3 odst. 4 nařízení (ES) č. 178/2002;
- 26) „kalem z odstředivky a separátoru“ materiál získaný jako vedlejší produkt při čištění syrového mléka a oddělování nízkotučného mléka a smetany ze syrového mléka;
- 27) „odpadem“ odpad podle definice v čl. 3 bodě 1 směrnice 2008/98/ES.

Oddíl 2

Povinnosti

Článek 4

Počáteční bod výrobního řetězce a povinnosti

1. Jakmile provozovatelé vyprodukují vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, označí je a zajistí, že se s nimi bude zacházet v souladu s tímto nařízením (počáteční bod).
2. Provozovatelé zajišťují, aby vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty splňovaly ve všech fázích sběru, přepravy, manipulace, ošetření, přeměny, zpracování, skladování, uvádění na trh, distribuce, používání a neškodného odstraňování v podnicích, které kontrolují, požadavky tohoto nařízení, které jsou relevantní pro jejich činnosti.
3. Členské státy sledují a ověřují, zda provozovatelé plní příslušné požadavky tohoto nařízení v celém řetězci vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů, jak je uvedeno v odstavci 2. Za tímto účelem zajišťují v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství systém úředních kontrol.
4. Členské státy zajistí, aby byl na jejich území zaveden vyhovující systém, který zajistí, aby vedlejší produkty živočišného původu byly:
  - i) sbírány, označovány a přepravovány bez zbytečného prodlení a
  - ii) zpracovávány, používány nebo neškodně odstraňovány v souladu s tímto nařízením.
5. Členské státy mohou své povinnosti stanovené v odstavci 4 plnit ve spolupráci s jinými členskými státy nebo třetími zeměmi.

Článek 5

Konečný bod výrobního řetězce

1. Získané produkty uvedené v článku 33, které se dostaly do fáze výroby, jež se řídí právními předpisy Společenství uvedenými ve zmíněném článku, se považují za produkty, které dosáhly konečného bodu výrobního řetězce, po kterém se na ně už nevztahují požadavky tohoto nařízení.

Tyto získané produkty lze následně uvádět na trh bez omezení uvedených v tomto nařízení a již nepodléhají úředním kontrolám podle tohoto nařízení.

Konečný bod výrobního řetězce může být změněn:

- a) u produktů uvedených v čl. 33 písm. a) až d) v případě rizika pro zdraví zvířat;
- b) u produktů uvedených v čl. 33 písm. e) a f) v případě rizika pro zdraví lidí a zvířat.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 6.

2. V případě získaných produktů uvedených v člancích 35 a 36, které už nepředstavují závažné riziko pro zdraví lidí a zvířat, lze stanovit konečný bod výrobního řetězce, po kterém se na ně už nevztahují požadavky tohoto nařízení.

Tyto získané produkty lze následně uvádět na trh bez omezení uvedených v tomto nařízení a již nepodléhají úředním kontrolám podle tohoto nařízení.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 5.

3. V případě rizika pro zdraví lidí a zvířat se na získané produkty uvedené v člancích 33 a 36 tohoto nařízení použijí obdobně články 53 a 54 nařízení (ES) č. 178/2002 týkající se mimořádných opatření.

Oddíl 3

Veterinární omezení

Článek 6

Obecná veterinární omezení

1. Vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty z vnímavých živočišných druhů nesmějí být odesílány z hospodářství, zařízení, podniků nebo oblastí, které podléhají omezením:

- a) podle veterinárních právních předpisů Společenství, nebo
- b) z důvodu výskytu závažného přenosného onemocnění
  - i) uvedeného v příloze I směrnice 92/119/EHS, nebo
  - ii) stanoveného v souladu s druhým pododstavcem.

Opatření uvedená v prvním pododstavci písm. b) bodě ii), jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud jsou vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty odesílány za podmínek, které mají zabránit šíření onemocnění přenosných na člověka nebo zvířata.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 5.

Oddíl 4

Kategorizace

Článek 7

Kategorizace vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů

1. Vedlejší produkty živočišného původu se v souladu se seznamy stanovenými v člancích 8, 9 a 10 zařazují do specifických kategorií, které odpovídají úrovni rizika pro zdraví lidí a zvířat, které v souvislosti s těmito vedlejšími produkty živočišného původu vzniká.

2. Získané produkty podléhají pravidlům specifické kategorie vedlejších produktů živočišného původu, z nichž byly získány, jestliže toto nařízení nebo opatření k provedení tohoto nařízení přijatá Komisí, jež mohou stanovit podmínky, za kterých se na získané produkty tato pravidla nevztahují, nestanoví jinak.

3. Články 8, 9 a 10 mohou být změněny, aby se zohlednil vědecký pokrok, pokud jde o posuzování úrovně rizika, může-li být takový pokrok stanoven na základě posouzení rizik provedeného příslušnou vědeckou institucí. Žádné vedlejší produkty živočišného původu stanovené v uvedených člancích však nesmějí být z uvedených seznamů odstraněny; v seznamech lze pouze měnit kategorizaci či doplňovat produkty.

4. Opatření uvedená v odstavcích 2 a 3, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení včetně jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Článek 8

Materiál kategorie 1

Materiál kategorie 1 zahrnuje tyto vedlejší produkty živočišného původu:

- a) celá těla a všechny jejich části, včetně kůží a kožek, těchto zvířat:
  - i) zvířat podezřelých z infekce TSE v souladu s nařízením (ES) č. 999/2001 nebo zvířat, u nichž byla přítomnost TSE úředně potvrzena,
  - ii) zvířat, která byla usmrcena v souvislosti s opatřeními k eradikaci TSE,
  - iii) jiných než hospodářských a volně žijících zvířat, zejména zvířat v zájmovém chovu a zvířat chovaných v zoologických zahradách a cirkusech,

- iv) zvířat používaných při pokusech podle definice v čl. 2 písm. d) směrnice 86/609/EHS, aniž je dotčen čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1831/2003,
  - v) volně žijících zvířat, u nichž existuje podezření na infekci onemocněním přenosným na člověka nebo zvířata;
- b) tento materiál:
- i) specifikovaný rizikový materiál,
  - ii) celá těla mrtvých zvířat nebo jejich části, které v době neškodného odstranění obsahují specifikovaný rizikový materiál;
- c) vedlejší produkty živočišného původu získané ze zvířat, která byla podrobena nezákonnému ošetření podle definice v čl. 1 odst. 2 písm. d) směrnice 96/22/ES nebo čl. 2 písm. b) směrnice 96/23/ES;
- d) vedlejší produkty živočišného původu obsahující rezidua jiných látek a látek znečišťujících životní prostředí uvedených ve skupině B(3) přílohy I směrnice 96/23/ES, pokud tato rezidua překračují povolenou přípustnou hodnotu stanovenou právními předpisy Společenství, nebo nejsou-li v těchto předpisech stanoveny, vnitrostátními právními předpisy;
- e) vedlejší produkty živočišného původu sebrané během úpravy odpadních vod na základě prováděcích předpisů přijatých podle čl. 27 prvního pododstavce písm. c):
- i) ze zařízení nebo podniků zpracovávajících materiál kategorie 1, nebo
  - ii) z jiných zařízení nebo podniků, v nichž se odstraňuje specifikovaný rizikový materiál;
- f) odpad ze stravovacích zařízení vzniklý v dopravních prostředcích mezinárodní přepravy;
- g) směsi materiálu kategorie 1 buď s materiálem kategorie 2, nebo s materiálem kategorie 3, nebo s materiálem obou kategorií.
- ii) z jiných jatek než těch, na které se vztahuje čl. 8 písm. e);
  - c) vedlejší produkty živočišného původu, které obsahují rezidua povolených látek nebo kontaminantů přesahující přípustné úrovně podle čl. 15 odst. 3 směrnice 96/23/ES;
  - d) produkty živočišného původu, které byly z důvodu výskytu cizích těles v těchto produktech prohlášeny za nevhodné k lidské spotřebě;
  - e) produkty živočišného původu, kromě materiálů kategorie 1, které jsou:
    - i) dovezeny nebo propuštěny ze třetí země a nesplňují veterinární právní předpisy Společenství pro jejich dovoz nebo propuštění do Společenství, kromě případů, kdy právní předpisy Společenství umožňují jejich dovoz nebo propuštění za zvláštních omezení nebo za podmínky jejich návratu do třetí země, nebo
    - ii) odeslány do jiného členského státu a nesplňují požadavky stanovené nebo schválené právními předpisy Společenství, kromě případů, kdy jsou vráceny za povolení příslušného orgánu členského státu původu;
  - f) tato zvířata a jejich části, kromě zvířat a jejich částí uvedených v článku 8 nebo článku 10;
    - i) zvířata která uhynula jinak než porážkou nebo usmrčením k lidské spotřebě, včetně zvířat usmrčených za účelem tlumení náklady,
    - ii) plody,
    - iii) oocyty, embrya a sperma, které nejsou určeny k chovným účelům, a
    - iv) drůbež odumřelá ve vejci;
  - g) směsi materiálu kategorie 2 s materiálem kategorie 3;
  - h) vedlejší produkty živočišného původu jiné než materiál kategorie 1 nebo materiál kategorie 3.

Článek 9

Materiál kategorie 2

Materiál kategorie 2 zahrnuje tyto vedlejší produkty živočišného původu:

- a) hnůj, nemineralizované guáno a obsah trávicího traktu;
- b) vedlejší produkty živočišného původu sebrané během úpravy odpadních vod na základě prováděcích pravidel přijatých podle čl. 27 prvního pododstavce písm. c):
  - i) ze zařízení nebo podniků zpracovávajících materiál kategorie 2, nebo

Článek 10

Materiál kategorie 3

Materiál kategorie 3 zahrnuje tyto vedlejší produkty živočišného původu:

- a) těla poražených zvířat a jejich části, nebo v případě zvěře těla usmrčených zvířat nebo jejich části, které jsou podle právních předpisů Společenství vhodné k lidské spotřebě, avšak z obchodních důvodů nejsou k lidské spotřebě určeny;

- b) jatečně upravená těla a níže uvedené části pocházející buď ze zvířat, která byla poražena na jatkách a po prohlídce před porážkou byla shledána jako způsobilá k porážce k lidské spotřebě, nebo těla a níže uvedené části zvířete usmrčené k lidské spotřebě v souladu s právními předpisy Společenství:
- i) jatečně upravená těla nebo těla zvířat a jejich části, které byly v souladu s právními předpisy Společenství prohlášeny za nevhodné k lidské spotřebě, avšak nevykazovaly žádné příznaky onemocnění přenosného na člověka nebo zvířata,
  - ii) hlavy drůbeže,
  - iii) kůže a kožky, včetně jejich odřezků a plátků, rohy a končetiny, včetně článků prstů, zápěstních a zápěstních kůstek, nártů a zánártí ze:
    - zvířat jiných než přežvýkavců vyžadujících vyšetření na TSE a
    - přežvýkavců, jejichž výsledek vyšetření podle čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 999/2001 byl negativní,
  - iv) prasečí štětiny,
  - v) peří;
- c) vedlejší produkty živočišného původu z drůbeže a ze zajímců poražených na farmě, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 3 písm. d) nařízení (ES) č. 853/2004, kteří nevykazovali příznaky onemocnění přenosného na člověka nebo zvířata;
- d) krev pocházející z níže uvedených zvířat, která nevykazovala žádné příznaky onemocnění přenosného krví na člověka nebo zvířata, která byla poražena na jatkách a která po prohlídce před porážkou byla shledána způsobilými k porážce k lidské spotřebě v souladu s právními předpisy Společenství:
- i) zvířata jiná než přežvýkavci vyžadující vyšetření na TSE a
  - ii) přežvýkavci, jejichž výsledek vyšetření podle čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 999/2001 byl negativní;
- e) vedlejší produkty živočišného původu, které vznikají při výrobě produktů určených k lidské spotřebě, včetně odtučněných kostí, škvarků a kalu z odstředivky a separátoru ze zpracování mléka;
- f) produkty živočišného původu nebo potraviny obsahující produkty živočišného původu, které z obchodních důvodů nebo z důvodu problémů způsobených výrobními vadami, vadami balení nebo jinými závadami, z nichž nevzniká žádné riziko pro zdraví lidí ani zvířat, již nejsou určeny k lidské spotřebě;
- g) krmiva pro zvířata v zájmovém chovu a krmiva živočišného původu nebo krmiva obsahující vedlejší produkty živočišného původu či získané produkty, které z obchodních důvodů nebo z důvodu problémů způsobených výrobními vadami, vadami balení nebo jinými závadami, z nichž nevzniká žádné riziko pro zdraví lidí ani zvířat, již nejsou určeny ke krmení;
- h) krev, placenta, vlna, peří, srst, rohy, odřezky paznehtů a syrové mléko pocházející ze živých zvířat, která nevykazovala žádné příznaky onemocnění přenosného tímto produktem na člověka nebo zvířata;
- i) vodní živočichové a jejich části, kromě mořských savců, kteří nevykazovali žádné příznaky onemocnění přenosného na člověka nebo zvířata;
  - j) vedlejší produkty živočišného původu z vodních živočichů pocházející ze zařízení nebo podniků na výrobu produktů určených k lidské spotřebě;
  - k) níže uvedený materiál pocházející ze zvířat, která nevykazovala žádné příznaky onemocnění přenosného tímto materiálem na člověka nebo zvířata:
    - i) ulity měkkýšů a korýšů s měkkými tkáněmi nebo masem,
    - ii) tento materiál pocházející se suchozemských zvířat:
      - vedlejší produkty z líní,
      - vejce,
      - vedlejší produkty z vajec, včetně vaječných skořápek,
    - iii) jednodenní kuřata usmrčená z obchodních důvodů;
  - l) vodní a suchozemští bezobratlí živočichové, kromě druhů patogenních pro člověka nebo zvířata;
  - m) zvířata z řádů hlodavců (*Rodentia*) a zajíců (*Lagomorpha*) nebo jejich části, kromě materiálu kategorie 1 uvedeného v čl. 8 písm. a) bodech iii), iv) a v) a materiálu kategorie 2 podle čl. 9 písm. a) až g);
  - n) kůže a kožky, paznehty, peří, vlna, rohy, srst a kožešiny, které pocházejí z mrtvých zvířat, která nevykazovala žádné příznaky onemocnění přenosného tímto produktem na člověka nebo zvířata, kromě těch uvedených v písmenu b) tohoto článku;
  - o) tuková tkáň pocházející ze zvířat, která nevykazovala žádné příznaky onemocnění přenosného tímto materiálem na člověka nebo zvířata, která byla poražena na jatkách a která po prohlídce před porážkou byla shledána způsobilými k porážce k lidské spotřebě v souladu s právními předpisy Společenství;
  - p) odpady ze stravovacích zařízení, kromě odpadů uvedených v čl. 8 písm. f).

KAPITOLA II

Neškodné odstranění a použití vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů

Oddíl 1

Omezení použití

Článek 11

Omezení použití

1. Zakázána jsou tato použití vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů:
  - a) krmení suchozemských zvířat určitého druhu, jiných než kožešinových zvířat, zpracovanými živočišnými bílkovinami získanými z těl zvířat stejného druhu nebo jejich částí;
  - b) krmení hospodářských zvířat jiných než kožešinových odpadů ze stravovacích zařízení nebo krmnými surovinami obsahujícími tento odpad nebo z něj získanými;
  - c) krmení hospodářských zvířat rostlinným porostem, buď přímo jeho spásáním nebo krmením sekaným rostlinným porostem, z půdy, na níž byly použita organická hnojiva nebo půdní přídatky, kromě hnoje, ledaže toto sekání nebo spásání následovalo po uplynutí ochranné lhůty, která zajistí přiměřené zvládnutí rizik pro zdraví lidí a zvířat a která činí nejméně 21 dní, a
  - d) krmení chovaných ryb zpracovanými živočišnými bílkovinami získanými z těl chovaných ryb stejného druhu nebo jejich částí.
2. Mohou být stanovena opatření upravující:
  - a) provádění kontrol a inspekcí, které zajistí uplatňování zákazů uvedených v odstavci 1, včetně metod stanovení a vyšetření používaných ke zjištění materiálů pocházejících z určitých druhů a hraničních hodnot pro nevýznamná množství zpracovaných živočišných bílkovin uvedených v odst. 1 písm. a) a d), která jsou způsobena náhodnou a technicky nevyhnutelnou kontaminací,
  - b) podmínky pro krmení kožešinových zvířat zpracovanými živočišnými bílkovinami získanými z těl zvířat stejného druhu nebo jejich částí a
  - c) podmínky pro krmení hospodářských zvířat rostlinným porostem z půdy, na níž byla použita organická hnojiva nebo půdní přídatky, zejména změna ochranné lhůty uvedené v odst. 1 písm. c).

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Oddíl 2

Neškodné odstranění a použití

Článek 12

Neškodné odstranění a použití materiálu kategorie 1

Materiál kategorie 1 se:

- a) neškodně odstraní jako odpad spálením
  - i) přímo bez předchozího zpracování, nebo
  - ii) po zpracování – tlakovou sterilizací, jestliže to vyžaduje příslušný orgán – a po trvalém označení výsledného materiálu;
- b) využije nebo neškodně odstraní spoluspálením, pokud je materiál kategorie 1 odpadem,
  - i) přímo bez předchozího zpracování, nebo
  - ii) po zpracování – tlakovou sterilizací, jestliže to vyžaduje příslušný orgán – a po trvalém označení výsledného materiálu;
- c) v případě materiálu kategorie 1 jiného než materiálu uvedeného v čl. 8 písm. a) bodech i) a ii) neškodně odstraní zpracováním tlakovou sterilizací; výsledný materiál se trvale označí a zahrabe na povolené skládce;
- d) v případě materiálu kategorie 1 uvedeného v čl. 8 písm. f) neškodně odstraní zahrabáním na povolené skládce;
- e) použije jako palivo pro spalování pro energetické účely po předchozím zpracování nebo bez něj, nebo
- f) použije k výrobě získaných produktů uvedených v článcích 33, 34 a 36 a uvede na trh v souladu s uvedenými články.

Článek 13

Neškodné odstranění a použití materiálu kategorie 2

Materiál kategorie 2 se:

- a) neškodně odstraní jako odpad spálením
  - i) přímo bez předchozího zpracování, nebo
  - ii) po zpracování – tlakovou sterilizací, jestliže to vyžaduje příslušný orgán – a po trvalém označení výsledného materiálu;

- b) využije nebo neškodně odstraní spalováním, pokud je materiál kategorie 2 odpadem,
- i) přímo bez předchozího zpracování, nebo
- ii) po zpracování – tlakovou sterilizací, jestliže to vyžaduje příslušný orgán – a po trvalém označení výsledného materiálu;
- c) neškodně odstraní na povolené skládce po zpracování tlakovou sterilizací a trvalém označení výsledného materiálu;
- d) využije k výrobě organických hnojiv nebo půdních přídávků, které mají být po případném zpracování tlakovou sterilizací a trvalém označení výsledného materiálu uvedeny na trh v souladu s článkem 32;
- e) zkompostuje nebo přemění na bioplyn
- i) po zpracování tlakovou sterilizací a trvalém označení výsledného materiálu, nebo
- ii) v případě hnoje, trávicího traktu a jeho obsahu, mléka, mléčných produktů, mleziva, vajec a vaječných produktů, které podle příslušného orgánu nepředstavují riziko šíření závažného přenosného onemocnění, po předchozím zpracování nebo bez něj;
- f) bez zpracování aplikuje na půdu v případě hnoje, obsahu trávicího traktu vyjmutého z trávicího traktu, mléka, mléčných produktů a mleziva, které podle příslušného orgánu nepředstavují riziko šíření závažného přenosného onemocnění;
- g) v případě materiálu pocházejícího z vodních živočichů zesiláží, zkompostuje nebo přemění na bioplyn;
- h) použije jako palivo pro spalování pro energetické účely po předchozím zpracování nebo bez něj, nebo
- i) použije k výrobě získaných produktů uvedených v člincích 33, 34 a 36 a uvede na trh v souladu s uvedenými články.
- d) zpracuje, kromě materiálu kategorie 3, který se změnil rozkladem nebo znehodnocením, a představuje proto nepřijatelné riziko pro zdraví lidí a zvířat, a použije se:
- i) k výrobě krmiv pro hospodářská zvířata jiná než kozešinová, která se uvádějí na trh v souladu s článkem 31, kromě materiálu uvedeného v čl. 10 písm. n) o) a p),
- ii) k výrobě krmiv pro kozešinová zvířata, která se uvádějí na trh v souladu s článkem 36,
- iii) k výrobě krmiv pro zvířata v zájmovém chovu, která se uvádějí na trh v souladu s článkem 35, nebo
- iv) k výrobě organických hnojiv nebo půdních přídávků, které se uvádějí na trh v souladu s článkem 32;
- e) použije k výrobě syrových krmiv pro zvířata v zájmovém chovu, která se uvádějí na trh v souladu s článkem 35;
- f) zkompostuje nebo přemění na bioplyn;
- g) v případě materiálu pocházejícího z vodních živočichů zesiláží, zkompostuje nebo přemění na bioplyn;
- h) v případě ulit měkkýšů a koryšů, kromě ulit uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. f), a v případě vaječných skořápek použije za podmínek stanovených příslušným orgánem, které zabraňují rizikům pro zdraví lidí a zvířat;
- i) použije jako palivo pro spalování pro energetické účely po předchozím zpracování nebo bez něj;
- j) použije k výrobě získaných produktů uvedených v člincích 33, 34 a 36 a uvede na trh v souladu s uvedenými články;
- k) v případě odpadu ze stravovacích zařízení uvedeného v čl. 10 písm. p) zpracuje tlakovou sterilizací nebo metodami zpracování uvedenými v čl. 15 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) nebo se zkompostuje či přemění na bioplyn, nebo
- l) bez zpracování aplikuje na půdu v případě syrového mléka, mleziva a produktů z nich vyrobených, které podle příslušného orgánu nepředstavují riziko šíření onemocnění přenosného tímto produktem na člověka nebo zvířata.

Článek 14

Neškodné odstranění a použití materiálu kategorie 3

Materiál kategorie 3 se:

- a) neškodně odstraní jako odpad spalováním, po předchozím zpracování nebo bez něj;
- b) využije nebo neškodně odstraní spalováním, pokud je materiál kategorie 3 odpadem, po předchozím zpracování nebo bez něj;
- c) po zpracování neškodně odstraní na povolené skládce;

Článek 15

Prováděcí opatření

1. Mohou být stanovena opatření k provedení tohoto oddílu upravující:
- a) zvláštní podmínky týkající se manipulace na lodi s materiálem získaným z ryb vykuchaných na palubě, které vykazují příznaky onemocnění (též parazitárního) přenosného na člověka, a jeho neškodného odstraňování;

- b) metody zpracování vedlejších produktů živočišného původu jiné než tlaková sterilizace, zejména co se týče parametrů, které se u těchto zpracovatelských metod musí použít, zvláště času, teploty, tlaku a velikosti částic;
- c) parametry pro přeměnu vedlejších produktů živočišného původu, včetně odpadu ze stravovacích zařízení, na bioplyn nebo kompost;
- d) podmínky spalování a spoluspalování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů;
- e) podmínky spalování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů pro energetické účely;
- f) podmínky výroby vedlejších produktů živočišného původu uvedených v čl. 10 písm. c) a manipulaci s nimi;
- g) zesilákování materiálu pocházejícího z vodních živočichů;
- h) trvalé označování vedlejších produktů živočišného původu;
- i) aplikaci některých vedlejších produktů živočišného původu, organických hnojiv a půdních přísad na půdu;
- j) používání některých vedlejších produktů živočišného původu ke krmení hospodářských zvířat a
- k) úroveň rizika, které je v souvislosti s některými materiály považováno za nepřijatelné pro zdraví lidí a zvířat, jak uvádí čl. 14 písm. d).

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

2. Do přijetí pravidel uvedených:

- a) v odst. 1 prvním pododstavci písm. c), f) a g) mohou členské státy přijmout nebo zachovat vnitrostátní pravidla pro:
  - i) výrobu vedlejších produktů živočišného původu uvedených v čl. 10 písm. c) a manipulaci s nimi,
  - ii) přeměnu vedlejších produktů živočišného původu uvedených v čl. 10 písm. p) a
  - iii) zesilákování materiálu pocházejícího z vodních živočichů;
- b) v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) lze vedlejší produkty živočišného původu zde uvedené neškodně odstranit na moři, aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství v oblasti životního prostředí.

Oddíl 3

Odchyly

Článek 16

Odchyly

Odchylně od článků 12, 13 a 14 se vedlejší produkty živočišného původu smějí:

- a) v případě vedlejších produktů živočišného původu uvedených v čl. 15 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) neškodně odstraňovat a smí se s nimi nakládat v souladu se zvláštními podmínkami stanovenými v souladu s uvedeným písmenem;
- b) používat pro výzkum a další specifické účely v souladu s článkem 17;
- c) v případě vedlejších produktů živočišného původu uvedených v článku 18 používat ke zvláštním krmným účelům v souladu s uvedeným článkem;
- d) v případě vedlejších produktů živočišného původu uvedených v článku 19 neškodně odstraňovat v souladu s uvedeným článkem;
- e) neškodně odstraňovat nebo používat v souladu s alternativními metodami povolenými podle článku 20 na základě parametrů, mezi něž může patřit tlaková sterilizace nebo další požadavky tohoto nařízení nebo prováděcích opatření k němu;
- f) v případě materiálů kategorií 2 a 3, a pokud to povolí příslušný orgán, používat pro přípravu biodynamických přípravků podle čl. 12 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 834/2007 a jejich aplikaci na půdu;
- g) v případě materiálu kategorie 3, a pokud to povolí příslušný orgán, používat ke krmení zvířat v zájmovém chovu;
- h) v případě vedlejších produktů živočišného původu, kromě materiálu kategorie 1, které vznikají v průběhu chirurgického zákroku na živých zvířatech nebo při narození zvířat v hospodářství, a pokud to povolí příslušný orgán, neškodně odstraňovat v tomto hospodářství.

Článek 17

Výzkum a další specifické účely

1. Odchylně od článků 12, 13 a 14 může příslušný orgán povolit používání vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů na výstavách, při umělecké činnosti a pro diagnostické, vzdělávací nebo výzkumné účely za podmínek, které zajistí zvládnutí rizik pro zdraví lidí a zvířat.

Tyto podmínky musí zahrnovat:

- a) zákaz následného použití vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů pro jiné účely a

b) povinnost vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty bezpečně neškodně odstranit nebo je případně odeslat zpět do místa původu.

2. V případě rizik pro zdraví lidí a zvířat, která vyžadují přijetí opatření pro celé území Společenství, zejména v případě nově vznikajících rizik, je možné stanovit harmonizované podmínky pro dovoz a používání vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů uvedených v odstavci 1. Tyto podmínky mohou obsahovat požadavky na skladování, balení, identifikaci, přepravu a neškodné odstranění.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Článek 18

Zvláštní krmné účely

1. Odchylně od článků 13 a 14 může příslušný orgán povolit za podmínky, které zajistí zvládnutí rizik pro zdraví lidí a zvířat, sběr a používání materiálu kategorie 2 za předpokladu, že pochází ze zvířat, která nebyla usmrcena ani neuhynula v důsledku výskytu nebo podezření na výskyt onemocnění přenosného na člověka nebo zvířata a materiálu kategorie 3 ke krmení:

- a) zvířat chovaných v zoologických zahradách,
- b) zvířat chovaných v cirkusech,
- c) plazů a dravých ptáků jiných než chovaných v zoologických zahradách a cirkusech,
- d) kožešinových zvířat,
- e) volně žijících zvířat,
- f) psů z uznaných chovných stanic nebo smeček loveckých psů,
- g) psů a koček v útulcích,
- h) larev a červů pro rybí návnady.

2. Odchylně od článku 12 a v souladu s podmínkami stanovenými podle odstavce 3 tohoto článku může příslušný orgán povolit:

- a) krmení zvířat chovaných v zoologických zahradách materiálem kategorie 1 uvedeným v čl. 8 písm. b) bodě ii) a materiálem získaným ze zvířat chovaných v zoologických zahradách ke krmení a
- b) krmení ohrožených nebo chráněných druhů mrchožravých ptáků a dalších druhů žijících ve svém přírodním stanovišti materiálem kategorie 1 uvedeným v čl. 8 písm. b) bodě ii) za účelem podpory biologické rozmanitosti.

3. Mohou být stanovena opatření k provedení tohoto článku upravující:

- a) podmínky, za nichž lze povolit sběr a použití podle odstavce 1, pokud jde o přemísťování, uskladnění a používání materiálu kategorie 2 a materiálu kategorie 3 ke krmení, včetně v případě nově vznikajících rizik, a
- b) podmínky, za nichž lze v určitých případech povolit výjimkou z povinnosti stanovené v čl. 21 odst. 1 krmení materiálem kategorie 1 podle odstavce 2 tohoto článku, včetně:
  - i) ohrožených nebo chráněných druhů mrchožravých ptáků a dalších druhů, kteří mohou být takovým materiálem v některých členských státech krmeni,
  - ii) opatření zabráňujících vzniku rizika pro zdraví lidí a zvířat.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Článek 19

Sběr, přeprava a neškodné odstraňování

1. Příslušný orgán může odchylně od článků 12, 13, 14 a 21 povolit neškodné odstranění:

- a) uhynulých zvířat v zájmovém chovu a koňovitých zahrabáním;
- b) materiálu kategorie 1 uvedeného v čl. 8 písm. a) bodě v) a písm. b) bodě ii) a materiálů kategorií 2 a 3 v odlehlých oblastech spálením nebo zahrabáním v místě nebo jinými způsoby pod úředním dozorem, kterými se zabráňuje přenosu rizik pro zdraví lidí a zvířat;
- c) materiálu kategorie 1 uvedeného v čl. 8 písm. b) bodě ii) a materiálů kategorií 2 a 3 v oblastech, k nimž není prakticky možný přístup nebo k nimž by tento přístup byl možný pouze za situace, která by z geografických nebo klimatických důvodů nebo z důvodu přírodní katastrofy představovala riziko pro zdraví a bezpečnost osob provádějících sběr, nebo do nichž by přístup vyžadoval použití neúměrných prostředků pro sběr, spálením nebo zahrabáním v místě nebo jinými způsoby pod úředním dozorem, kterými se zabráňuje přenosu rizik pro zdraví lidí a zvířat;
- d) materiálů kategorií 2 a 3, jež nepředstavují riziko pro zdraví lidí a zvířat a jejichž množství není větší než určitý týdenní objem stanovený s ohledem na povahu prováděných činností a druhů zvířat, z nichž dotčené vedlejší produkty živočišného původu pocházejí, jinými prostředky než spálením nebo zahrabáním v místě pod úředním dozorem;

e) vedlejších produktů živočišného původu, kromě materiálu kategorie 1 uvedeného v čl. 8 písm. a) bodě i), v případě ohniska nákazy povinné hlášení, jestliže by přeprava do nejbližšího podniku schváleného pro zpracování nebo neškodné odstranění vedlejších produktů živočišného původu zvýšila nebezpečí šíření zdravotních rizik nebo by v případě rozsáhlého vzplanutí epizootického onemocnění znamenala překročení kapacity těchto podniků, spálením nebo zahrabáním v místě za podmínek, které zabraňují přenosu rizik pro zdraví lidí a zvířat, a

f) včel a včelařských vedlejších produktů spálením nebo zahrabáním v místě za podmínek, které zabraňují přenosu rizik pro zdraví lidí a zvířat.

2. Populace zvířat určitého druhu v odlehlých oblastech uvedených v odst. 1 písm. b) nesmí přesáhnout maximální procentní podíl populace zvířat tohoto druhu v daném členském státě.

3. Členské státy zpřístupní Komisi informace:

a) o oblastech, které řadí do kategorie odlehlých oblastí pro účely použití odst. 1 písm. b), a důvodech k tomuto zařazení a aktualizované informace o každé změně tohoto zařazení a

b) o využití povolení stanovených v odst. 1 písm. c) a d) týkajících se materiálů kategorií 1 a 2.

4. Mohou být stanovena opatření k provedení tohoto článku upravující:

a) podmínky, jejichž cílem je zajistit zvládnutí rizik pro zdraví lidí a zvířat v případě spálení a zahrabání v místě;

b) maximální procento populace zvířat uvedené v odstavci 2;

c) objem vedlejších produktů živočišného původu s ohledem na povahu činností a druhy zvířat, z nichž produkty pocházejí, podle odst. 1 písm. d) a

d) seznam onemocnění uvedený v odst. 1 písm. e).

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Oddíl 4

Alternativní metody

Článek 20

Povolení alternativních metod

1. Řízení o povolení alternativní metody pro použití nebo neškodné odstranění vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů může zahájit buď Komise, nebo podáním žádosti členský stát nebo zainteresovaný subjekt, který může zastupovat více zainteresovaných subjektů.

2. Zainteresovaný subjekt zašle žádost příslušnému orgánu členského státu, v němž hodlá alternativní metodu používat.

Příslušný orgán do dvou měsíců od obdržení úplné žádosti posoudí, zda odpovídá standardnímu formátu žádosti podle odstavce 10.

3. Příslušný orgán zasílá Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) žádosti členských států a zainteresovaných subjektů spolu se zprávou o svém posouzení a informuje o nich Komisi.

4. Jestliže řízení o povolení zahájí Komise, zašle úřadu zprávu o svém posouzení.

5. Úřad do šesti měsíců od obdržení úplné žádosti zhodnotí, zda navrhaná metoda zajišťuje, že rizika pro zdraví lidí a zvířat jsou:

a) omezena tak, aby se zabránilo jejich rozšíření před neškodným odstraněním vedlejších produktů živočišného původu v souladu s tímto nařízením či prováděcími opatřeními k němu, nebo

b) snížena na míru, která je u dotčené kategorie vedlejších produktů živočišného původu alespoň rovnocenná zpracovatelským metodám stanoveným podle čl. 15 odst. 1 prvního pododstavce písm. b).

Úřad vydá k podané žádosti stanovisko.

6. V rádně odůvodněných případech, pokud úřad od žadatele požaduje dodatečné informace, lze lhůtu uvedenou v odstavci 5 prodloužit.

Po konzultaci s Komisí nebo se žadatelem rozhodne úřad o lhůtě, v níž mu mají být uvedené informace poskytnuty, a uvědomí Komisi nebo žadatele o potřebné dodatečné lhůtě.

7. Přeje-li si žadatel poskytnout dodatečné informace z vlastního podnětu, zašle je přímo úřadu.

V takovém případě není lhůta stanovená v odstavci 5 prodloužena o dodatečnou dobu.

8. Úřad předá své stanovisko Komisi, žadateli a příslušnému orgánu dotčeného členského státu.

9. Do tří měsíců od obdržení stanoviska úřadu a s ohledem na ně oznámí Komise žadateli opatření, které navrhuje přijmout podle odstavce 11.

10. Standardní formát žádosti pro alternativní metody se přijímá poradním postupem podle čl. 52 odst. 2.

11. Po obdržení stanoviska úřadu se přijme:
- bud' opatření, kterým se alternativní metoda pro použití nebo neškodné odstranění vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů povoluje;
  - nebo opatření, kterým se povolení takové alternativní metody odmítá.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

HLAVA II

POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ

KAPITOLA I

Obecné povinnosti

Oddíl 1

Sběr, přeprava a sledovatelnost

Článek 21

Sběr, identifikace kategorie a přeprava

- Provozovatelé sbírají, identifikují a přepravují vedlejší produkty živočišného původu bez zbytečného prodlení za podmínky, které zabraňují vzniku rizik pro zdraví lidí a zvířat.
- Provozovatelé zajišťují, aby byly vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty během přepravy doprovázeny obchodním dokladem nebo veterinárním osvědčením v případech, kdy to vyžaduje toto nařízení nebo opatření přijaté v souladu s odstavcem 6.

Odchylně od prvního pododstavce může příslušný orgán povolit přepravu hnoje mezi dvěma body umístěnými v jednom hospodářství nebo mezi hospodářstvími a uživateli hnoje v jednom členském státě bez obchodního dokladu nebo veterinárního osvědčení.

- Obchodní doklady a veterinární osvědčení, které doprovázejí vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty během přepravy, musí obsahovat alespoň informace o původu, místu určení a množství těchto produktů, jejich popis a jejich označení, jestliže je takové označení tímto nařízením vyžadováno.

V případě vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů přepravovaných uvnitř členského státu však může příslušný orgán dotyčného členského státu povolit předávání informací uvedených v prvním pododstavci alternativním systémem.

- Provozovatelé sbírají, přepravují a neškodně odstraňují odpad ze stravovacích zařízení, který je materiálem kategorie 3, v souladu s opatřeními jednotlivých členských států uvedenými v článku 13 směrnice 2008/98/ES.

- Regulativním postupem podle čl. 52 odst. 3 se přijímají:

- vzory obchodních dokladů, které musí vedlejší produkty živočišného původu doprovázet během přepravy, a
- vzory veterinárních osvědčení a podmínky, kterými se řídí způsob, jakým musí tato osvědčení během přepravy doprovázet vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty.

- Mohou být přijata opatření k provedení tohoto článku upravující:

- případy, kdy je veterinární osvědčení vzhledem k úrovni rizika, které v souvislosti s některými získanými produkty vzniká pro zdraví lidí a zvířat, povinné;
- případy, kdy odchylně od odst. 2 prvního pododstavce a s ohledem na nízkou úroveň rizika, které v souvislosti s některými vedlejšími produkty živočišného původu nebo získanými produkty vzniká pro zdraví lidí a zvířat, může přeprava získaných produktů proběhnout bez dokladů nebo osvědčení stanovených v uvedeném odstavci;
- požadavky na identifikaci, včetně označování, a na oddělení různých kategorií vedlejších produktů živočišného původu během přepravy a
- podmínky pro zabránění rizikům pro zdraví lidí a zvířat, která vznikají v souvislosti se sběrem a přepravou vedlejších produktů živočišného původu, včetně podmínek pro bezpečnou přepravu těchto produktů, pokud jde o nádoby, vozidla a obalové materiály.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Článek 22

Sledovatelnost

- Provozovatelé, kteří zasílají, přepravují nebo přijímají vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty, uchovávají záznamy o zásilkách a související obchodní doklady nebo veterinární osvědčení.

První pododstavec se však nepoužije, pokud bylo v souladu s čl. 21 odst. 2 druhým pododstavcem nebo s prováděcími opatřeními přijatými podle čl. 21 odst. 6 prvního podstavce písm. b) uděleno povolení přepravovat vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty bez obchodních dokladů nebo veterinárních osvědčení.

2. Provozovatelé uvedení v odstavci 1 musí mít zavedeny systémy a postupy, které umožní zjistit:

- a) ostatní provozovatele, kterým byly dodány jejich vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty, a
- b) provozovatele, kteří jim tyto produkty dodali.

Tyto informace zpřístupní na požádání příslušným orgánům.

3. Regulativním postupem podle čl. 52 odst. 3 mohou být přijata opatření k provedení tohoto článku upravující zejména:

- a) informace, které musí být zpřístupněny příslušným orgánům;
- b) dobu, po kterou se musí tyto informace uchovávat.

Oddíl 2

Registrace a schvalování

Článek 23

Registrace provozovatelů, zařízení a podniků

1. Provozovatelé za účelem registrace:
  - a) před zahájením činnosti ohlásí příslušnému orgánu veškerá zařízení nebo podniky pod svou kontrolou, které působí v jakékoli fázi výroby, přepravy, manipulace, zpracování, skladování, uvádění na trh, distribuce, používání či neškodného odstraňování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů;
  - b) poskytují příslušnému orgánu informace:
    - i) o kategorii používaných vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů, které podléhají jejich kontrole,
    - ii) o povaze vykonávaných činnostech, při nichž se vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty používají jako výchozí materiál.
2. Provozovatelé poskytují příslušnému orgánu aktuální informace o všech zařízeních nebo podnicích pod svou kontrolou podle odst. 1 písm. a), včetně každé významné změny činnosti, jako například uzavření stávajícího zařízení nebo podniku.
3. Podrobná pravidla registrace podle odstavce 1 mohou být přijata regulativním postupem podle čl. 52 odst. 3.
4. Odchylně od odstavce 1 se za účelem registrace nevyžaduje žádné ohlášení činnosti zařízení vyrábějících vedlejší produkty živočišného původu, které již byly schváleny nebo registrovány v souladu s nařízením (ES) č. 852/2004 nebo nařízením (ES) č. 853/2004, ani činnosti zařízení nebo podniků, které již byly schváleny v souladu s článkem 24 tohoto nařízení.

Stejná odchylka platí pro činnosti zahrnující vznik vedlejších produktů živočišného původu v hospodářstvích nebo v jiných prostorech, kde jsou zvířata pouze držena či chována nebo kde se o ně pečuje.

Článek 24

Schvalování zařízení a podniků

1. Provozovatelé zajistí, aby byly zařízení nebo podniky pod jejich kontrolou schváleny příslušným orgánem, pokud se v nich vykonává alespoň jedna z těchto činností:

- a) zpracování vedlejších produktů živočišného původu tlakovou sterilizací, zpracovatelskými metodami uvedenými v čl. 15 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) nebo alternativními metodami povolenými v souladu s článkem 20;
- b) neškodné odstraňování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů spalováním jako odpadu, s výjimkou zařízení nebo podniků, které mají povolení k provozu podle směrnice 2000/76/ES;
- c) neškodné odstraňování nebo využití vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů spalováním, pokud představují odpad, s výjimkou zařízení nebo podniků, které mají povolení k provozu podle směrnice 2000/76/ES;
- d) použití vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů ke spalování pro energetické účely;
- e) výroba krmiv pro zvířata v zájmovém chovu;
- f) výroba organických hnojiv a půdních přídatků;
- g) přeměna vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů na bioplyn či kompost;
- h) manipulace s vedlejšími produkty živočišného původu po jejich sběru, jako je třídění, dělení, chlazení, mražení, solení, odstraňování kůže a kožek nebo specifikovaného rizikového materiálu;
- i) skladování vedlejších produktů živočišného původu;
- j) skladování získaných produktů, které mají být:
  - i) neškodně odstraněny na skládce nebo spálením nebo které mají být využity či neškodně odstraněny spalováním,
  - ii) použity jako palivo pro spalování pro energetické účely,
  - iii) použity jako krmivo, kromě zařízení nebo podniků schválených nebo registrovaných v souladu s nařízením (ES) č. 183/2005,
  - iv) použity jako organické hnojivo nebo půdní přídatky, kromě skladování v místě přímého použití.

2. Ve schválení podle odstavce 1 se upřesní, zda je zařízení nebo podnik schválen pro činnosti s vedlejšími produkty živočišného původu anebo získanými produkty:

- a) konkrétní kategorie uvedené v článku 8, 9 nebo 10, nebo
- b) více než jedné z kategorií uvedených v článcích 8, 9 nebo 10, s uvedením, zda jsou tyto činnosti prováděny:
  - i) trvale v podmínkách přísného oddělení, které zabraňují vzniku jakýchkoliv rizik pro zdraví lidí a zvířat, nebo
  - ii) dočasně v podmínkách, které zabraňují kontaminaci, s cílem reagovat na nedostatečnou kapacitu pro tyto produkty, která vznikla v důsledku:
    - rozsáhlého vzplanutí epizootického onemocnění nebo
    - jiných výjimečných a nečekaných okolností.

Článek 25

Obecné hygienické podmínky

1. Provozovatelé zajistí, aby zařízení nebo podniky pod jejich kontrolou, které vykonávají činnosti uvedené v čl. 24 odst. 1 písm. a) a h),

- a) byly vybudovány tak, aby umožňovaly účinné čištění a dezinfekci, a je-li to nezbytné, aby konstrukce podlahy usnadňovala odtok tekutého materiálu;
- b) poskytovaly přístup k vhodným zařízením osobní hygieny, jako jsou toalety, šatny a umyvadla pro zaměstnance;
- c) byly vybaveny odpovídajícími prostředky ochrany proti škůdcům, jako jsou hmyz, hlodavci a ptáci;
- d) udržovaly přístroje a vybavení v dobrém stavu a zajistily pravidelnou kalibraci měřicích přístrojů a
- e) byly vybaveny odpovídajícím vybavením na čištění a dezinfekci nádob a vozidel s cílem zabránit riziku kontaminace.

2. Všechny osoby pracující v zařízení nebo podniku uvedeném v odstavci 1 musí nosit vhodný, čistý, případně ochranný oděv.

Je-li to v konkrétních zařízeních nebo podnicích vhodné:

- a) osoby pracující v nečisté části nevstupují do části čisté bez předchozí výměny nebo dezinfekce pracovního oděvu a obuvi;

- b) vybavení a přístroje nejsou přemísťovány z nečisté části do části čisté bez předchozího vyčištění nebo vydezinfikování a
- c) provozovatel zavede postup týkající se pohybu osob s cílem sledovat jejich pohyb a popsat správné používání brodítek a obdobných zařízení k desinfekci kol.

3. V zařízeních nebo podnicích provozujících činnosti uvedené v čl. 24 odst. 1 písm. a):

- a) se s vedlejšími produkty živočišného původu zachází tak, aby se zabránilo rizikům kontaminace;
- b) vedlejší produkty živočišného původu se zpracovávají v co nejkratší době. Po zpracování se se získanými produkty zachází tak, aby se zabránilo rizikům kontaminace, a stejně jsou i skladovány;
- c) v případě nutnosti je při zpracování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů každá jejich část vystavena po určitou dobu dané teplotě, přičemž se zabraňuje rizikům opakované kontaminace;
- d) provozovatelé provádějí pravidelnou kontrolu příslušných parametrů (zejména teploty, tlaku, času, velikosti částic), je-li to vhodné, pomocí automatických přístrojů;
- e) stanoví se a doloží průběh čištění všech částí zařízení nebo podniků.

Článek 26

Manipulace s vedlejšími produkty živočišného původu v potravinářských podnicích

1. Ošetření, zpracování a skladování vedlejších produktů živočišného původu v zařízeních nebo podnicích schválených nebo registrovaných podle článku 4 nařízení (ES) č. 853/2004 nebo podle článku 6 nařízení (ES) č. 852/2004 probíhá za podmínek, které brání křížové kontaminaci, případně ve vyhrazené části zařízení nebo podniku.

2. Suroviny k výrobě želatiny a kolagenu, které nejsou určeny k lidské spotřebě, smějí být ošetřovány, skladovány a zpracovávány v zařízeních výslovně povolených v souladu s oddílem XIV kapitolou I bodem 5 a oddílem XV kapitolou I bodem 5 přílohy III nařízení (ES) č. 853/2004, pokud je riziko přenosu onemocnění zabráněno oddělením těchto surovin od surovin k výrobě produktů živočišného původu.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny konkrétnější požadavky veterinárních právních předpisů Společenství.

Článek 27

Prováděcí opatření

Mohou být stanovena opatření k provedení tohoto oddílu a oddílu 1 této kapitoly upravující:

- a) požadavky na infrastrukturu a vybavení platné v zařízeních nebo podnicích;

- b) hygienické požadavky platné pro všechny druhy manipulace s vedlejšími produkty živočišného původu a se získanými produkty, včetně opatření upravujících hygienické požadavky na zařízení nebo podniky uvedené v čl. 25 odst. 1;
- c) podmínky a technické požadavky na manipulaci, ošetřování, přeměnu, zpracovávání a skladování vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů a podmínky úpravy odpadních vod;
- d) důkazy, které musí provozovatel předložit pro účely validace s ohledem na schopnost ošetření, přeměny nebo zpracování vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů zabránit rizikům pro zdraví lidí a zvířat;
- e) podmínky pro manipulaci s vedlejšími produkty živočišného původu nebo se získanými produkty více než jedné z kategorií uvedených v článcích 8, 9 a 10 ve stejném zařízení nebo podniku,
- i) kde tyto činnosti probíhají odděleně,
- ii) kde tyto činnosti probíhají za určitých okolností dočasně;
- f) podmínky předcházení křížové kontaminaci v případě, že jsou vedlejší produkty živočišného původu skladovány, ošetřovány nebo zpracovávány ve vyhrazené části zařízení nebo podniku uvedeného v článku 26;
- g) standardní parametry pro přeměnu pro zařízení na výrobu bioplynu a kompostování;
- h) požadavky platné pro spalování nebo spoluspalování v zařízeních s nízkou a vysokou kapacitou podle čl. 24 odst. 1 písm. b) a c) a
- i) požadavky platné pro spalování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů uvedených v čl. 24 odst. 1 písm. d) pro energetické účely.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Oddíl 3

Vlastní kontroly, analýza rizik a kritické kontrolní body

Článek 28

Vlastní kontroly

Provozovatelé zavedou, provádějí a udržují ve svých zařízeních nebo podnicích vlastní kontroly, jejichž účelem je sledovat dodržování tohoto nařízení. Zajišťují, aby zařízení nebo podnik neopustil žádný vedlejší produkt živočišného původu nebo získaný produkt, u kterého existuje podezření nebo se zjistí, že nespĺňuje podmínky tohoto nařízení, ledaže je určen k neškodnému odstranění.

Článek 29

Analýza rizik a kritické kontrolní body

1. Provozovatelé, kteří vykonávají jednu z následujících činností, zavedou, provádějí a zachovávají stálý písemný postup nebo postupy založené na zásadách analýzy rizik a kritických kontrolních bodů (HACCP) týkající se:

- a) zpracování vedlejších produktů živočišného původu;
- b) přeměny vedlejších produktů živočišného původu na bioplyn a kompost;
- c) skladování více než jedné kategorie vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů ve stejném zařízení nebo podniku a manipulace s nimi;
- d) výroby krmiv pro zvířata v zájmovém chovu.

2. Provozovatelé uvedení v odstavci 1 zejména:

- a) identifikují všechna rizika, kterým musí být předcházeno nebo která musí být vyloučena či omezena na přijatelnou úroveň;
- b) identifikují kritické kontrolní body na úrovních, v nichž je kontrola nezbytná pro předcházení riziku, pro jeho vyloučení nebo pro jeho omezení na přijatelnou úroveň;
- c) stanoví kritické limity v kritických kontrolních bodech, které s ohledem na předcházení identifikovanému riziku, jeho vyloučení nebo jeho omezení oddělují přijatelnost a nepřijatelnost;
- d) stanoví a používají účinné monitorovací postupy v kritických kontrolních bodech;
- e) stanoví nápravná opatření, jestliže z monitorování vyplývá, že kritický kontrolní bod není zvládnut;
- f) stanoví postupy k ověřování úplnosti a účinného fungování opatření uvedených v písmenech a) až e). Ověřovací postupy se provádějí pravidelně;
- g) vytvářejí doklady a záznamy odpovídající typu a velikosti podniku, jejichž účelem je prokázat účinné používání opatření uvedených v písmenech a) až f).

3. V případě provedení jakékoli změny produktu, postupu nebo jakékoli fáze výroby, zpracování, skladování a distribuce přezkoumají provozovatelé své postupy a provedou nezbytné změny.

4. Opatření usnadňující provádění tohoto článku mohou být přijata regulativním postupem podle čl. 52 odst. 3.

Článek 30

Vnitrostátní pokyny pro správnou praxi

1. Je-li to potřebné, podpoří příslušné orgány vypracování, šíření a dobrovolné využívání vnitrostátních pokynů pro správnou praxi, zejména pokud jde o uplatňování zásad HACCP, jak je uvedeno v článku 29. Provozovatelé mohou tyto pokyny využívat dobrovolně.

2. Příslušný orgán posoudí vnitrostátní pokyny, aby zajistil, že:
- byly vypracovány na základě konzultace se zástupci stran, jejichž zájmy mohou být významně ovlivněny, a že byly rozšířeny mezi provozovatele v jednotlivých odvětvích a
  - jejich obsah je proveditelný v odvětvích, kterých se týkají.

KAPITOLA II

Uvádění na trh

Oddíl 1

Vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty určené ke krmení hospodářských zvířat jiných než kožešinových

Článek 31

Uvádění na trh

1. Vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty určené ke krmení hospodářských zvířat jiných než kožešinových mohou být uvedeny na trh, pouze pokud:

- patří mezi materiály kategorie 3 nebo jsou z nich získány, kromě materiálů uvedených v čl. 10 písm. n), o) a p);
- byly sebrány nebo zpracovány, podle okolností, v souladu s podmínkami pro tlakovou sterilizaci nebo jinými podmínkami, které zabraňují rizikům pro zdraví lidí a zvířat, v souladu s opatřeními přijatými podle článku 15 a všemi opatřeními, která byla stanovena v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, a
- pocházejí ze schválených nebo registrovaných zařízení nebo podniků, v závislosti na daném vedlejším produktu živočišného původu nebo získaném produktu.

2. Mohou být stanovena opatření k provedení tohoto článku upravující hygienické a veterinární podmínky pro sběr, zpracování a ošetřování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů uvedených v odstavci 1.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Oddíl 2

Organická hnojiva a půdní přídatky

Článek 32

Uvádění na trh a používání

1. Organická hnojiva a půdní přídatky mohou být uvedeny na trh a používány, pokud:

- byly získány z materiálu kategorie 2 nebo materiálu kategorie 3;
- byly vyrobeny v souladu s podmínkami pro tlakovou sterilizaci nebo jinými podmínkami, které zabraňují rizikům pro zdraví lidí a zvířat, v souladu s požadavky stanovenými podle článku 15 a všemi opatřeními, která byla stanovena v souladu s odstavcem 3 tohoto článku;
- pocházejí ze schválených nebo registrovaných zařízení nebo podniků a
- byly v případě masokostní moučky získané z materiálu kategorie 2 a zpracovaných živočišných bílkovin určených k použití jako organická hnojiva a půdní přídatky nebo jako jejich součást smíchány se složkou, která vylučuje následné použití směsi ke krmeným účelům, a označeny, vyžadují-li to opatření přijatá podle odstavce 3.

Kromě toho mohou být zbytky rozkladu vznikající při přeměně na bioplyn či kompost uváděny na trh a používány jako organická hnojiva a půdní přídatky.

Členské státy mohou přijímat nebo zachovat vlastní pravidla, která ukládají doplňkové podmínky nebo omezení používání organických hnojiv a půdních přídatků, pokud jsou tato pravidla oprávněná z důvodu ochrany zdraví lidí a zvířat.

2. Odchylně od odst. 1 písm. d) se smíchání u materiálů, jejichž použití ke krmeným účelům je vzhledem k jejich složení nebo obalu vyloučeno, nevyžaduje.

3. Mohou být stanovena opatření k provedení tohoto článku upravující:

- hygienické a veterinární podmínky pro produkci a používání organických hnojiv a půdních přídatků;
- složky nebo látky pro označování organických hnojiv a půdních přídatků;
- složky, které se mají smíchat s organickými hnojivy nebo půdními přídatky;
- doplňkové podmínky, jako například metody označení a minimální poměry, jež mají být při přípravě směsi dodrženy, aby se vyloučilo použití takových hnojiv nebo půdních přídatků ke krmeným účelům, a

- e) případy, kdy složení nebo obal umožňuje, aby se na určitý materiál povinnost míšení nevztahovala.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Oddíl 3

Získané produkty upravené některými jinými právními předpisy Společenství

Článek 33

Uvádění na trh

Provozovatelé mohou na trh uvádět tyto získané produkty:

- a) kosmetické prostředky podle definice v čl. 1 odst. 1 směrnice 76/768/EHS;
- b) aktivní implantabilní zdravotnické prostředky podle definice v čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice 90/385/EHS;
- c) zdravotnické prostředky podle definice v čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 93/42/EHS;
- d) diagnostické zdravotnické prostředky *in vitro* podle definice v čl. 1 odst. 2 písm. b) směrnice 98/79/ES;
- e) veterinární léčivé přípravky podle definice v čl. 1 odst. 2 směrnice 2001/82/ES;
- f) léčivé přípravky podle definice v čl. 1 odst. 2 směrnice 2001/83/ES.

Článek 34

Výroba

1. Dovoz, sběr a přemísťování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů určených pro zařízení nebo podniky na výrobu získaných produktů uvedených v článku 33 a výroba uvedených získaných produktů musí probíhat v souladu s právními předpisy Společenství uvedenými ve zmíněném článku.

Nepoužitý materiál z těchto zařízení nebo podniků se neškodně odstraňuje v souladu s uvedenými právními předpisy.

2. Pokud však právní předpisy Společenství uvedené v článku 33 nestanoví podmínky pro zvládnutí potenciálních rizik pro zdraví lidí a zvířat v souladu s cíli tohoto nařízení, použije se toto nařízení.

Oddíl 4

Jiné získané produkty

Článek 35

Uvádění krmiv pro zvířata v zájmovém chovu na trh

Provozovatelé mohou uvádět krmiva pro zvířata v zájmovém chovu na trh za předpokladu, že:

- a) tyto produkty byly získány:
  - i) z materiálu kategorie 3 jiného než uvedeného v čl. 10 písm. n), o) a p),
  - ii) v případě dovezených nebo z dovezených materiálů vyrobených krmiv pro zvířata v zájmovém chovu z materiálu kategorie 1 uvedeného v čl. 8 písm. c) za podmínek stanovených podle čl. 40 prvního pododstavce písm. a), nebo
  - iii) v případě syrových krmiv pro zvířata v zájmovém chovu z materiálu uvedeného v čl. 10 písm. a) a písm. b) bodech i) a ii), a
- b) zajistí zvládnutí rizik pro zdraví lidí a zvířat na základě bezpečného ošetření v souladu s článkem 38, jestliže bezpečné získávání materiálů podle článku 37 nezajišťuje dostatečné zvládnutí.

Článek 36

Uvádění jiných získaných produktů na trh

Provozovatelé mohou uvádět na trh získané produkty jiné než produkty uvedené v článcích 31, 32, 33 a 35 za předpokladu, že:

- a) uvedené produkty:
  - i) nejsou určeny ke krmení hospodářských zvířat ani k aplikaci na půdu, z níž jsou tato zvířata krmena, nebo
  - ii) jsou určeny ke krmení kožesinových zvířat, a
- b) zajistí zvládnutí rizik pro zdraví lidí a zvířat pomocí:
  - i) bezpečného získávání materiálů v souladu s článkem 37,
  - ii) bezpečného ošetření v souladu s článkem 38, jestliže bezpečné získávání materiálů nezajišťuje dostatečné zvládnutí, nebo
  - iii) ověření, že produkty jsou využívány pouze pro bezpečné způsoby konečného použití v souladu s článkem 39, jestliže bezpečné ošetření nezajišťuje dostatečné zvládnutí.

Článek 37

Bezpečné získávání materiálů

1. Bezpečné získávání materiálů zahrnuje používání materiálů:
  - a) které nepředstavují nepřijatelná rizika pro zdraví lidí a zvířat;
  - b) které byly sebrány a přepraveny z místa sběru do výrobního zařízení nebo podniku za podmínek, které vylučují rizika pro zdraví lidí a zvířat, nebo
  - c) které byly dovezeny do Společenství a přepraveny z místa prvního vstupu do výrobního zařízení nebo podniku za podmínek, které vylučují rizika pro zdraví lidí a zvířat.

2. Pro účely bezpečného získávání materiálů poskytnou provozovatelé doklady k požadavkům odstavce 1, včetně, je-li to nutné, prokázání bezpečnosti opatření biologické ochrany přijatých s cílem vyloučit rizika vznikající pro zdraví lidí a zvířat v souvislosti s výchozím materiálem.

Tyto doklady jsou na žádost zpřístupněny příslušnému orgánu.

V případech uvedených v odst. 1 písm. c) musí být zásilky doprovázeny veterinárním osvědčením, které odpovídá vzoru přijatému regulativním postupem podle čl. 52 odst. 3.

Článek 38

Bezpečné ošetření

Bezpečné ošetření zahrnuje použití takového výrobního postupu na použitý materiál, který snižuje míru rizik pro zdraví lidí a zvířat, jež vznikají v souvislosti s použitým materiálem nebo dalšími látkami vznikajícími při výrobním postupu, na přijatelnou úroveň.

Zejména testováním konečného produktu se zajistí, aby získaný produkt nepředstavoval žádná nepřijatelná rizika pro zdraví lidí a zvířat.

Článek 39

Bezpečné způsoby konečného použití

Bezpečné způsoby konečného použití zahrnují použití získaných produktů:

- a) za podmínek, které nepředstavují nepřijatelná rizika pro zdraví lidí a zvířat, nebo
- b) které mohou představovat riziko pro zdraví lidí a zvířat, ke zvláštním účelům za předpokladu, že tento způsob použití je odůvodněn cíli stanovenými v právních předpisech Společenství, zejména s ohledem na ochranu zdraví lidí a zvířat.

Článek 40

Prováděcí opatření

Mohou být stanovena opatření k provedení tohoto oddílu upravující:

- a) podmínky uvádění dovezených nebo z dovezených materiálů vyrobených krmiv pro zvířata v zájmovém chovu na trh, pokud jsou získána z materiálu kategorie 1 uvedeného v čl. 8 písm. c);
- b) podmínky pro bezpečné získávání a přemístování materiálu, který má být použit za podmínek, které vylučují rizika pro zdraví lidí a zvířat;
- c) doklady podle čl. 37 odst. 2 prvního pododstavce;
- d) parametry pro výrobní postup podle čl. 38 prvního pododstavce, zejména co se týče fyzikálního nebo chemického ošetření použitého materiálu;
- e) požadavky na testování platné pro konečný produkt a
- f) podmínky pro bezpečné používání získaných produktů, které představují riziko pro zdraví lidí a zvířat.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

KAPITOLA III

Dovoz, tranzit a vývoz

Článek 41

Dovoz a tranzit

1. Vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty jsou dováženy do Společenství nebo přes něj přepravovány v souladu:
  - a) s příslušnými požadavky tohoto nařízení a prováděcími opatřeními k němu pro konkrétní vedlejší produkt živočišného původu nebo získaný produkt, které jsou alespoň stejně přísné jako požadavky vztahující se na produkci těchto vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů a jejich uvádění na trh ve Společenství;
  - b) s podmínkami, jež jsou uznány alespoň za rovnocenné požadavkům na produkci těchto vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů a jejich uvádění na trh podle právních předpisů Společenství, nebo
  - c) v případě vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů uvedených v člancích 33, 35 a 36, s požadavky stanovenými v uvedených člancích.

Opatření uvedená v prvním pododstavci písm. b), jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

2. Odchylně od odstavce 1 dovoz a tranzit:

- a) specifikovaného rizikového materiálu probíhá pouze v souladu s nařízením (ES) č. 999/2001;
- b) vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů smíchaných nebo kontaminovaných jakýmkoli odpadem uvedeným v rozhodnutí 2000/532/ES jako nebezpečný probíhá, pouze pokud jsou splněny požadavky nařízení (ES) č. 1013/2006.
- c) materiálu kategorie 1, materiálu kategorie 2 a produktů z nich získaných, které nejsou určeny k výrobě získaných produktů uvedených v člincích 33, 35 a 36, probíhá pouze za předpokladu, že v souladu s čl. 42 odst. 2 prvním pododstavcem písm. a) byla přijata pravidla pro jejich dovoz;
- d) vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů určených pro účely uvedené v čl. 17 odst. 1 probíhá do přijetí harmonizovaných podmínek uvedených v čl. 17 odst. 2 v souladu s vnitrostátními opatřeními, která zajišťují zvládnání rizik pro zdraví lidí a zvířat.

3. V případě dovozu a tranzitu materiálu kategorie 3 a produktů z něj získaných se přijmou příslušné požadavky uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a).

Uvedené požadavky mohou stanovit, že zásilky:

- a) musí pocházet z třetí země nebo její části uvedené na seznamu podle odstavce 4;
- b) musí pocházet ze zařízení nebo podniků schválených nebo registrovaných příslušným orgánem třetí země původu a musí být pro tento účel uvedeny na seznamu uvedeného orgánu, a
- c) musí být v místě vstupu do Společenství, kde proběhnou veterinární kontroly, doprovázeny doklady, například obchodním dokladem nebo veterinárním osvědčením a případně prohlášením, které odpovídá vzoru stanovenému v souladu s čl. 42 odst. 2 prvním pododstavcem písm. d).

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Do doby, než budou přijaty požadavky uvedené v druhém pododstavci písm. a) a c), stanoví členské státy tyto požadavky vnitrostátními opatřeními.

4. Seznamy třetích zemí nebo jejich částí, z nichž mohou být vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty dovozeny nebo přepravovány přes území Společenství, se sestavují regulativním postupem podle čl. 52 odst. 3, zejména s ohledem:

- a) na právní předpisy dané třetí země;
- b) na strukturu příslušného orgánu a jeho kontrolních útvarů v dané třetí zemi, pravomoci těchto útvarů, dozor, kterému podléhají, a na jejich oprávnění účinně sledovat uplatňování vlastních právních předpisů;
- c) na skutečné hygienické podmínky uplatňované při produkci, výrobě, manipulaci, skladování a odesílání produktů živočišného původu určených pro Společenství;
- d) na záruky souladu s příslušnými hygienickými podmínkami, které je daná třetí země schopna poskytnout;
- e) na zkušenosti s uváděním produktů z dané třetí země na trh a výsledky kontrol provedených při dovozu;
- f) na výsledky případných kontrol Společenství v dané třetí zemi;
- g) na nálezový status hospodářských zvířat, dalších domácích zvířat a volně žijících zvířat v dané třetí zemi, přičemž zvláštní pozornost je věnována exotickým onemocněním zvířat a veškerým hlediskům obecné nálezové situace v této zemi, která by mohla představovat riziko pro zdraví lidí nebo zvířat ve Společenství;
- h) na pravidelnost a rychlost, s jakou daná třetí země poskytuje informace o výskytu infekčních onemocnění zvířat na svém území, zejména pak onemocnění uvedených v Kodexu zdraví suchozemských živočichů a Kodexu zdraví vodních živočichů Světové organizace pro zdraví zvířat;
- i) na předpisy pro prevenci a tlumení infekčních onemocnění zvířat platné v dané třetí zemi, včetně pravidel dovozu z jiných třetích zemí, a na jejich uplatňování.

Seznamy zařízení nebo podniků uvedené v odst. 3 druhém pododstavci písm. b) musí být aktualizovány a zasílány Komisi a členským státům a musí být přístupné veřejnosti.

Článek 42

Prováděcí opatření

1. Opatření k provedení článku 41, podle něhož lze vyloučit vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty vyrobené v určitých zařízeních nebo podnicích z dovozu nebo tranzitu za účelem ochrany zdraví lidí a zvířat, se přijímají regulativním postupem podle čl. 52 odst. 3.

2. Stanoví se další opatření k provedení článku 41 upravující:
- podmínky pro dovoz a tranzit materiálů kategorií 1 a 2 a produktů z nich získaných;
  - omezení týkající se zdraví lidí a zvířat uplatňovaná na dovezený materiál kategorie 3 nebo produkty z něj získané, která mohou být stanovena odkazem na seznamy Společenství třetích zemí nebo jejich částí sestavené v souladu s čl. 41 odst. 4 nebo za jiným účelem v oblasti zdraví lidí nebo zvířat;
  - podmínky pro výrobu vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů v zařízeních nebo podnicích třetích zemí; tyto podmínky mohou zahrnovat způsoby kontrol těchto zařízení nebo podniků příslušným orgánem a mohou osvobodit některé druhy zařízení nebo podniků manipulujících s vedlejšími produkty živočišného původu nebo získanými produkty od povinnosti získat schválení nebo registraci podle čl. 41 odst. 3 druhého pododstavce písm. b), a
  - vzory veterinárních osvědčení, obchodní doklady a prohlášení, která musí zásilky doprovázet a v nichž jsou uvedeny podmínky, za nichž lze prohlásit, že dané vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty byly sebrány nebo vyrobeny v souladu s požadavky tohoto nařízení.
5. Odchylně od odstavců 3 a 4 vývoz:
- specifikovaného rizikového materiálu probíhá pouze v souladu s nařízením (ES) č. 999/2001;
  - vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů smíchaných s jakýmkoli odpadem uvedeným v rozhodnutí 2000/532/ES jako nebezpečný nebo jím kontaminovaný probíhá, pouze pokud jsou splněny požadavky nařízení (ES) č. 1013/2006.

HLAVA III

ÚŘEDNÍ KONTROLY A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Úřední kontroly

Článek 44

Schvalovací řízení

- Příslušný orgán schválí zařízení nebo podniky pouze tehdy, pokud prohlídka na místě před zahájením jakékoli činnosti prokázala, že splňují příslušné požadavky stanovené v souladu s článkem 27.
- Příslušný orgán může udělit dočasné schválení, jestliže z prohlídky na místě vyplývá, že zařízení nebo podnik splňuje všechny požadavky na infrastrukturu a vybavení s cílem uplatňování provozních postupů podle tohoto nařízení. Příslušný orgán udělí časově neomezené schválení pouze tehdy, pokud z nové prohlídky na místě uskutečněné do tří měsíců od udělení dočasného schválení vyplývá, že zařízení nebo podnik splňuje ostatní požadavky podle odstavce 1. Jestliže bylo dosaženo očividného pokroku, avšak zařízení nebo podnik ještě nesplňuje všechny tyto požadavky, může příslušný orgán platnost dočasného schválení prodloužit. Platnost dočasného schválení však nepřesáhne celkovou dobu šesti měsíců.
- Provozovatelé zajistí, že zařízení nebo podnik ukončí činnost, pokud příslušný orgán odejme schválení nebo neprodlouží platnost dočasného schválení ani je nenahradí časově neomezeným schválením.

Článek 45

Úřední kontroly

- Aniž je dotčen článek 5, provádí příslušný orgán pravidelně úřední kontroly a dozor nad manipulací s vedlejšími produkty živočišného původu a se získanými produkty, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.
- Články 41 a 42 nařízení (ES) č. 882/2004 se obdobně použijí na úřední kontroly zaměřené na dodržování tohoto nařízení.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Článek 43

Vývoz

- Vývoz vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů určených ke spalování nebo uložení na skládku je zakázán.
- Vývoz vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů do třetích zemí, které nejsou členy OECD, za účelem použití v bioplynových stanicích nebo kompostárnách je zakázán.
- Materiály kategorií 1 a 2 a produkty z nich získané lze vyvázet pouze za účelem jiným než uvedeným v odstavcích 1 a 2 za předpokladu, že byla stanovena pravidla jejich vývozu.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

- Článek 12 nařízení (ES) č. 178/2002, který se týká potravin a krmiv vyvážených ze Společenství, se obdobně použije na vývoz materiálu kategorie 3 nebo produktů z něj získaných v souladu s tímto nařízením.

3. Při provádění úředních kontrol může příslušný orgán přihlížet k dodržování pokynů pro správnou praxi.

4. Mohou být stanovena prováděcí pravidla k tomuto článku, včetně pravidel pro referenční metody mikrobiologických vyšetření.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Článek 46

Pozastavení nebo odnětí schválení a zákaz činnosti

1. Pokud příslušný orgán při úřední kontrole a dozoru zjistí, že jeden nebo více požadavků tohoto nařízení nejsou plněny, učiní odpovídající opatření.

S ohledem na povahu a závažnost nedostatků a na možná rizika pro zdraví lidí a zvířat příslušný orgán zejména:

- a) pozastaví schválení zařízení nebo podnikům schváleným v souladu s tímto nařízením, pokud:
  - i) podmínky pro schválení nebo provozování zařízení nebo podniku přestaly být plněny,
  - ii) lze očekávat, že provozovatel nedostatky v přiměřené lhůtě napraví, a
  - iii) možná rizika pro zdraví lidí a zvířat nevyžadují opatření v souladu s písmenem b);
- b) odejme schválení zařízení nebo podnikům schváleným v souladu s tímto nařízením, pokud:
  - i) podmínky pro schválení nebo provozování zařízení nebo podniku přestaly být plněny a
  - ii) nelze očekávat, že provozovatel nedostatky v přiměřené lhůtě napraví:
    - z důvodů souvisejících s infrastrukturou zařízení nebo podniku,
    - z důvodů souvisejících s osobní způsobilostí provozovatele nebo jemu podřízených pracovníků nebo
    - kvůli závažným rizikům pro zdraví lidí a zvířat, která vyžadují provedení zásadních úprav činnosti zařízení nebo podniku, aby mohl provozovatel o schválení znovu požádat;
- c) uloží zařízením nebo podnikům zvláštní podmínky s cílem napravit stávající nedostatky.

2. S ohledem na povahu a závažnost nedostatků a na možná rizika pro zdraví lidí a zvířat zakáže příslušný orgán dočasně nebo trvale provozovatelům uvedeným v čl. 23 odst. 1 a 3 a čl. 24 odst. 1 vykonávat činnosti podle tohoto nařízení, jestliže obdrží informace, z kterých vyplývá,

- a) že požadavky právních předpisů Společenství nejsou plněny a
- b) že v souvislosti s touto činností vznikají možná rizika pro zdraví lidí nebo zvířat.

Článek 47

Seznamy

1. Každý členský stát sestaví seznam zařízení, podniků a provozovatelů, kteří jsou na jeho území schválení nebo registrování v souladu s tímto nařízením.

Dále přidělí každému schválenému nebo registrovanému zařízení, podniku nebo provozovateli úřední číslo, podle něž je lze identifikovat, pokud jde o povahu jejich činností.

Členské státy případně uvedou úřední číslo, které bylo zařízení, podniku nebo provozovateli přiděleno podle jiných právních předpisů Společenství.

Členské státy zpřístupní seznamy schválených nebo registrovaných zařízení, podniků a provozovatelů Komisi a ostatním členským státům.

Členské státy seznamy schválených nebo registrovaných zařízení, podniků a provozovatelů aktualizují a zpřístupňují ostatním členským státům a veřejnosti.

2. Regulativním postupem podle čl. 52 odst. 3 mohou být stanovena opatření k provedení tohoto článku upravující zejména:

- a) formát seznamů uvedených v odstavci 1 a
- b) postup pro zpřístupnění seznamů uvedených v odstavci 1.

Článek 48

Kontroly při odesílání do jiných členských států

1. Jestliže provozovatel hodlá odeslat materiály kategorie 1 nebo 2 nebo masokostní moučku nebo živočišné tuky získané z materiálů kategorie 1 nebo 2 do jiného členského státu, uvědomí o tom příslušný orgán členského státu původu a příslušný orgán členského státu určení.

Příslušný orgán členského státu určení rozhodne na žádost provozovatele ve stanovené lhůtě o tom, zda:

- a) zásilku odmítne přijmout;
- b) zásilku přijme bezpodmínečně, nebo

- c) zásilku přijme za těchto podmínek:
- i) pokud získané produkty nebyly ošetřeny tlakovou sterilizací, musí tímto ošetřením projít, nebo
  - ii) vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty musí splňovat veškeré podmínky pro odeslání zásilky, které jsou oprávněné z důvodu ochrany zdraví lidí a zvířat, aby bylo zajištěno, že se s vedlejšími produkty živočišného původu a získanými produkty zachází v souladu s tímto nařízením.

2. Formát žádostí provozovatelů uvedených v odstavci 1 může být přijat regulativním postupem podle čl. 52 odst. 3.

3. Příslušný orgán členského státu původu uvědomí prostřednictvím systému Traces v souladu s rozhodnutím 2004/292/ES příslušný orgán členského státu určení o odeslání každé zásilky zaslané do členského státu určení obsahující:

- a) vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty uvedené v odstavci 1;
- b) zpracované živočišné bílkoviny získané z materiálu kategorie 3.

Je-li příslušný orgán členského státu určení uvědomen o zásilce, uvědomí prostřednictvím systému Traces o obdržení každé zásilky příslušný orgán členského státu původu.

4. Materiály kategorií 1 a 2, masokostní moučka a živočišné tuky uvedené v odstavci 1 se dopravují přímo do zařízení nebo podniku určení, které musí být registrováno nebo schváleno v souladu s články 23, 24 a 44 nebo, v případě hnoje, do hospodářství určení.

5. Jestliže jsou vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty zasílány do jiných členských států přes území třetí země, musí být přepravovány v zásilkách, které byly v členském státě původu zapečetěny a které jsou doprovázeny veterinárním osvědčením.

Zapečetěné zásilky smějí znovu vstoupit na území Společenství pouze přes stanoviště hraniční kontroly v souladu s článkem 6 směrnice 89/662/EHS.

6. Odchylně od odstavců 1 až 5 smějí být vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty uvedené ve zmíněných odstavcích, které byly smíchány s jakýmkoli odpadem uvedeným v rozhodnutí 2000/532/ES jako nebezpečný nebo jím kontaminovaný, zasílány do jiných členských států, pouze pokud jsou splněny požadavky nařízení (ES) č. 1013/2006.

7. Mohou být stanovena opatření k provedení tohoto článku upravující:

- a) stanovenou lhůtu pro rozhodnutí příslušného orgánu uvedenou v odstavci 1;
- b) doplňkové podmínky pro odesílání vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů uvedených v odstavci 4;

- c) vzory veterinárních osvědčení, která musí doprovázet zaslané zásilky v souladu s odstavcem 5, a

- d) podmínky, za nichž lze zasílat vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty určené k použití na výstavách, při umělecké činnosti a pro diagnostické, vzdělávací nebo výzkumné účely do jiného členského státu odchylně od odstavců 1 až 5 tohoto článku.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

8. Mohou být stanovena opatření k provedení tohoto článku upravující podmínky, za nichž může příslušný orgán odchylně od odstavců 1 až 4 povolit:

- a) odesílání hnoje přepravovaného mezi dvěma body umístěnými v jednom hospodářství nebo mezi hospodářstvími, která se nacházejí v pohraničních oblastech členských států, které mají společnou hranici;
- b) odesílání jiných vedlejších produktů živočišného původu dopravovaných mezi zařízeními nebo podniky, které se nacházejí v pohraničních oblastech členských států, které mají společnou hranici, a
- c) přepravu mrtvých zvířat v zájmovém chovu ke spálení v zařízení nebo podniku, který se nachází v pohraniční oblasti jiného členského státu, se kterým má členský stát příslušného orgánu společnou hranici.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 52 odst. 4.

Článek 49

Kontroly prováděné Společenstvím v členských státech

1. Odborníci Komise mohou ve spolupráci s příslušnými orgány členských států provádět kontroly na místě v rozsahu nezbytném pro jednotné uplatňování tohoto nařízení.

Členský stát, na jehož území jsou kontroly prováděny, poskytne odborníkům veškerou pomoc nezbytnou ke splnění jejich úkolů.

Komise informuje příslušný orgán o výsledcích provedených kontrol.

2. Regulativním postupem podle čl. 52 odst. 3 mohou být přijata opatření k provedení tohoto článku upravující zejména postup spolupráce s orgány jednotlivých států.

Článek 50

Použití nařízení (ES) č. 882/2004 pro účely některých kontrol

1. Článek 46 nařízení (ES) č. 882/2004 se obdobně použije na kontroly prováděné Společenstvím ve třetích zemích s cílem ověřit dodržování tohoto nařízení.
2. Ustanovení čl. 50 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 882/2004 se obdobně použije na postupné zavádění požadavků čl. 41 odst. 3 tohoto nařízení.
3. Článek 52 nařízení (ES) č. 882/2004 se obdobně použije na kontroly prováděné třetími zeměmi v členských státech týkající se činností podle tohoto nařízení.

KAPITOLA II

Závěrečná ustanovení

Článek 51

Vnitrostátní předpisy

Členské státy sdělí Komisi znění veškerých vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblastech spadajících do jejich pravomoci a které se přímo týkají řádného uplatňování tohoto nařízení.

Článek 52

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002.
  2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
  3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
- Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. října 2009.

Za Evropský parlament Za Radu
předseda předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
C. MALMSTRÖM

5. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a odst. 5 písm. b) a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Lhůty stanovené v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES jsou dva měsíce v případě odst. 3 písm. c), jeden měsíc v případě odst. 4 písm. b) a dva měsíce v případě odst. 4 písm. e).

6. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1, 2, 4 a 6 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 53

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí takto stanovené sankce Komisi do 4. června 2011 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny těchto ustanovení.

Článek 54

Zrušení

Nařízení (ES) č. 1774/2002 se zrušuje s účinkem ode dne 4. března 2011.

Odkazy na nařízení (ES) č. 1774/2002 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze.

Článek 55

Přechodné opatření

Zařízení, podniky a uživatelé schválení nebo registrovaní v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002 před 4. březnem 2011 jsou považováni za schválené nebo registrované v souladu s tímto nařízením.

Článek 56

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 4. března 2011.

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1774/2002	Toto nařízení
Článek 1	Články 1 a 2
Článek 2	Článek 3
Čl. 3 odst. 1	Čl. 4 odst. 1 a 2
Čl. 3 odst. 2	Čl. 41 odst. 3 čtvrtý pododstavec
Čl. 3 odst. 3	Čl. 4 odst. 3, 4 a 5
Čl. 4 odst. 1	Článek 8
Čl. 4 odst. 2	Články 12, 15 a 16
Čl. 4 odst. 3	Čl. 24 písm. h), i) a j)
Čl. 4 odst. 4	Čl. 41 odst. 2 písm. c) a čl. 43 odst. 3 a odst. 5 písm. a)
Čl. 5 odst. 1	Článek 9
Čl. 5 odst. 2	Články 13, 15 a 16
Čl. 5 odst. 3	Čl. 24 písm. h), i) a j)
Čl. 5 odst. 4	Čl. 41 odst. 2 písm. c) a čl. 43 odst. 3
Čl. 6 odst. 1	Článek 10
Čl. 6 odst. 2	Články 14, 15 a 16
Čl. 6 odst. 3	Čl. 24 písm. h), i) a j)
Článek 7	Článek 21
Článek 8	Článek 48
Článek 9	Článek 22
Články 10 až 15, 17 a 18	Články 23, 24, 27 a 44
Článek 16	Článek 6
Článek 19	Článek 31
Čl. 20 odst. 1	Články 35 a 36
Čl. 20 odst. 2	Článek 32
Čl. 20 odst. 3	Článek 36
Článek 21	—
Článek 22	Článek 11
Článek 23	Články 17 a 18
Článek 24	Článek 19
Článek 25	Články 28 a 29
Článek 26	Články 45, 46 a 47
Článek 27	Článek 49
Článek 28	Čl. 35 písm. a) bod ii) a čl. 38 odst. 1
Článek 29	Články 41 a 42
Článek 30	Čl. 41 odst. 1 písm. b)
Článek 31	Čl. 50 odst. 1
Článek 32	—
Článek 33	Článek 52
Článek 34	—
Článek 35	Čl. 15 odst. 2 a článek 51
Článek 36	—
Článek 37	Článek 54
Článek 38	Článek 56

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1070/2009

ze dne 21. října 2009,

kterým se mění nařízení (ES) č. 549/2004, (ES) č. 550/2004, (ES) č. 551/2004 a (ES) č. 552/2004 s cílem zvýšit výkonnost a udržitelnost evropského leteckého systému

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Provádění společné dopravní politiky vyžaduje účinný systém letecké dopravy, který by umožňoval bezpečný, pravidelný a udržitelný provoz služeb letecké dopravy a tedy co nejlepší využití kapacity, a který by tak usnadňoval volný pohyb zboží, osob a služeb.
- (2) Přijetím prvního balíčku právních předpisů o jednotném evropském nebi Evropským parlamentem a Radou, totiž nařízení (ES) č. 549/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámcové nařízení) ⁽⁴⁾, nařízení (ES) č. 550/2004 ze dne 10. března 2004 o poskytování letových navigačních služeb v jednotném evropském nebi (nařízení o poskytování služeb) ⁽⁵⁾, nařízení (ES) č. 551/2004 ze dne 10. března 2004 o organizaci a užívání vzdušného prostoru v jednotném evropském nebi (nařízení o vzdušném prostoru) ⁽⁶⁾ a nařízení (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě) ⁽⁷⁾, byl stanoven pevný právní základ pro hladký a bezporuchový, interoperabilní a bezpečný systém uspořádání letového provozu (ATM).
- (3) V reakci na silnou poptávku odvětví, členských států a dalších zúčastněných stran po zjednodušení a zvýšení účinnosti regulačního rámce pro letectví v Evropě byla v listopadu 2006 založena Skupina na vysoké úrovni pro

budoucí regulační rámec evropské letecké dopravy („skupina na vysoké úrovni“). Skupina na vysoké úrovni, složená ze zástupců většiny skupin zúčastněných stran, předložila v červenci 2007 zprávu obsahující soubor doporučení, která mají vést ke zlepšení výkonnosti a řízení evropského leteckého systému. Skupina na vysoké úrovni doporučila, aby byl životnímu prostředí přikládán stejný význam jako bezpečnosti a efektivitě leteckého systému, a trvala na tom, aby zástupci odvětví a regulační orgány spolupracovali tak, aby ATM co největší měrou přispívalo k udržitelnosti.

- (4) Rada na svém zasedání dne 7. dubna 2008 vyzvala Komisi, aby v souladu s doporučeními skupiny na vysoké úrovni vypracovala všeobecný systémový přístup v souladu s konceptem od zahájení pojíždění pro vzlet až do ukončení pojíždění po přistání (gate-to-gate) za účelem zvýšení bezpečnosti, zlepšení ATM a zvýšení efektivity nákladů.
- (5) Pro dokončení vytvoření jednotného evropského nebe je nezbytné přijmout na úrovni Společenství další opatření, zejména s cílem zlepšit výkonnost evropského leteckého systému v klíčových oblastech jako je životní prostředí, kapacita a efektivita nákladů, a to vše v rámci prvořadých bezpečnostních cílů. Rovněž je nezbytné přizpůsobit právní předpisy týkající se jednotného evropského nebe technickému pokroku.
- (6) Nařízení Rady (ES) č. 219/2007 ze dne 27. února 2007 o založení společného podniku na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR) ⁽⁸⁾ požaduje, aby byl vypracován a proveden hlavní plán ATM. Provedení hlavního plánu ATM vyžaduje přijetí regulačních opatření na podporu vývoje, zavedení a financování nových koncepcí a technologií. Výsledkem by měl být systém složený z plně harmonizovaných a interoperabilních složek zaručujících vysoce výkonnou leteckou dopravu v Evropě. Plán zavádění jednotného evropského nebe by měl zohledňovat harmonogram stanovený pro vývojovou a zaváděcí fázi programu SESAR jako součásti jednotného evropského nebe. Oba postupy by měly být úzce koordinovány.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 4.8.2009, s. 50.

⁽²⁾ Úř. věst. C 120, 28.5.2009, s. 52.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 25. března 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. září 2009.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 10.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 20.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 26.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 64, 2.3.2007, s. 1.

- (7) Koncepte společných projektů, jejichž cílem je pomoci uživatelům vzdušného prostoru nebo poskytovatelům letových navigačních služeb zdokonalovat sdílenou leteckou navigační infrastrukturu, zdokonalovat letové navigační služby a lépe využívat vzdušný prostor, zejména těch projektů, které mohou být vyžadovány k provádění hlavního plánu ATM, by neměla ohrozit již existující projekty, o nichž rozhodl jeden nebo více členských států s podobnými cíli. Ustanoveními o financování zavádění společných projektů by neměl být dotčen způsob, jakým jsou tyto společné projekty vytvářeny. Komise může navrhnout, aby na podporu společných projektů bylo v rámci víceletého finančního rámce možné využívat finančních prostředků, jako jsou prostředky transevropské sítě či Evropské investiční banky, a to zejména s cílem urychlit zřízení programu SESAR. Aniž je dotčen přístup k těmto finančním prostředkům, měly by mít členské státy možnost samy rozhodnout o tom, jakým způsobem naloží s příjmy z dražeb povolenek pro odvětví letecké dopravy v rámci systému obchodování s emisemi, a zvážit v tomto ohledu, zda by část těchto příjmů nemohla být využita k financování společných projektů na úrovni funkčních bloků vzdušného prostoru.
- (8) Při zavádění společných projektů by měla být věnována pozornost především zajištění toho, aby uživatelé vzdušného prostoru nebyli zpoplatňováni dvakrát, což lze docílit mimo jiné uplatňováním komplexního a transparentního účetnictví. Společné projekty by měly být zaváděny ve prospěch všech zúčastněných stran a měly by zajistit, aby ke všem těmto stranám bylo přístupováno stejným způsobem.
- (9) Aby byl zajištěn stálý a kvalitní dozor nad poskytováním služeb v celé Evropě, měla by být zajištěna dostatečná nezávislost a dostatečné financování vnitrostátních dozorových orgánů. Tato nezávislost by neměla těmto orgánům bránit v plnění správních úkolů.
- (10) Vnitrostátní dozorové orgány mají v provádění jednotného evropského nebo klíčovou úlohu, a Komise by proto měla usnadnit jejich vzájemnou spolupráci s cílem umožnit výměnu osvědčených postupů a vytvořit společný přístup, a to i prostřednictvím posílené spolupráce na regionální úrovni. Tato spolupráce by měla být pravidelná.
- (11) Sociální partneři by měli být lépe informováni a konzultováni v souvislosti se všemi opatřeními, která mají dalekosáhlé sociální důsledky. Na úrovni Společenství by měl být konzultován i výbor pro kolektivní vyjednávání zřízený rozhodnutím Komise 98/500/ES ⁽¹⁾.
- (12) K dosažení lepší výkonnosti v oblasti ATM a letových navigačních služeb (ANS) je nezbytné vytvořit rámec, který bude definovat, provádět a prosazovat závazné výkonnostní cíle v klíčových oblastech v souladu s politikami Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO). Nezanedbatelnou součástí takového rámce by měl být vhodný mechanismus pro podávání zpráv, zkoumání, hodnocení a šíření údajů o výkonnosti ATM a ANS a příslušný systém pobídek, který by podporoval dosahování stanovených cílů.
- (13) Vnitrostátní dozorové orgány by měly mít dostatečnou pružnost, aby při přípravě svých vnitrostátních nebo regionálních plánů mohly zohlednit konkrétní vnitrostátní nebo regionální okolnosti. Při schvalování nebo přijímání vnitrostátních plánů by členské státy měly mít právo učinit příslušné úpravy.
- (14) Při stanovování poplatků za poskytování letových navigačních služeb by měla Komise a členské státy usilovat o používání společných předpovědí. V případech, kdy se provoz od předpovědí výrazně liší, je třeba umožnit určitou pružnost, a to zejména prostřednictvím příslušných varovných mechanismů.
- (15) Náklady stanovené členskými státy na národní úrovni nebo na úrovni funkčního bloku vzdušného prostoru, které mají nést uživatelé vzdušného prostoru, by měly zohlednit výkonnostní cíle.
- (16) V oblasti přeshraničního poskytování služeb by členské státy měly zajistit, že žádný vnitrostátní právní systém nezakazuje určení poskytovatele letových provozních služeb z důvodu, že je tento poskytovatel usazen v jiném členském státě nebo je vlastněn státními příslušníky tohoto členského státu.
- (17) Vnitrostátní dozorové orgány by měly přijmout vhodná opatření k zajištění vysoké úrovně bezpečnosti a možnosti vydávat jednotlivá osvědčení pro každý typ letové navigační služby, přičemž by měly zohlednit efektivitu nákladů, postupovat konsistentně a zabránit duplicitě.
- (18) Funkční bloky vzdušného prostoru jsou klíčovými prvky, které umožňují širší spolupráci mezi poskytovateli letových navigačních služeb s cílem zvýšit výkonnost a vytvářet součinnost. Členské státy by měly v rozumném časovém horizontu vytvořit funkční bloky vzdušného prostoru. Za tímto účelem a s cílem optimalizovat rozhraní funkčních bloků vzdušného prostoru by dotčené členské státy měly spolupracovat navzájem a případně také s třetími zeměmi.
- (19) Když členský stát zřídí funkční blok vzdušného prostoru, mají ostatní členské státy, Komise a jiné zúčastněné strany možnost vyjádřit své připomínky s cílem usnadnit výměnu názorů. Tyto připomínky by měly mít pro dotčené členské státy pouze poradní charakter.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 98/500/ES ze dne 20. května 1998 o zřízení výboru pro kolektivní vyjednávání k podpoře dialogu mezi sociálními partnery na evropské úrovni (Úř. věst. L 225, 12.8.1998, s. 27).

- (20) V případě obtíží při vyjednávání o zřízení funkčních bloků vzdušného prostoru může Komise určit koordinátora pro systém funkčních bloků vzdušného prostoru („koordinátor“). Úkolem koordinátora by mělo být poskytování pomoci při překonávání těchto obtíží, aniž by zasahoval do svrchovanosti dotčených členských států a případně třetích zemí, které jsou zapojeny do téhož funkčního bloku vzdušného prostoru. Náklady na činnost koordinátora by neměly mít dopad na státní rozpočty členských států.
- (21) Zprávy Komise Eurocontrolu pro ověřování výkonnosti a závěrečná zpráva skupiny na vysoké úrovni potvrzují, že síť tratí letových provozních služeb a strukturu vzdušného prostoru nelze budovat odděleně, neboť jednotlivé členské státy jsou nedílnou součástí Evropské sítě uspořádání letového provozu (EATMN), jak v rámci Společenství, tak mimo něj. Proto by měl být pro všeobecný letový provoz zaveden postupně více integrovaný provozní vzdušný prostor.
- (22) S ohledem na vytváření funkčních bloků vzdušného prostoru a zřízení systému sledování výkonnosti by Komise měla určit nezbytné podmínky Společenství pro vytvoření jednotné evropské informační oblasti (SEFIR), jež budou od členských států vyžadovány organizací ICAO v souladu se zavedenými postupy této organizace a právy, povinnostmi a odpovědnostmi členských států podle Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsané v Chicagu dne 7. prosince 1944 („Chicagská úmluva“), a vzít tyto nezbytné podmínky v úvahu. Oblast SEFIR by zahrnutím vzdušného prostoru, který spadá pod pravomoc členských států, měla usnadnit společné plánování a integrovaný provoz s cílem překonat regionální úzké profily. Oblast SEFIR by měla být dostatečně flexibilní, aby mohla odrážet konkrétní potřeby, jako je hustota provozu a požadovaná úroveň komplexnosti.
- (23) Uživatelé vzdušného prostoru čelí rozdílným podmínkám přístupu ke vzdušnému prostoru Společenství a svobody pohybu v něm. Jde o důsledek chybějící harmonizace pravidel letu harmonizovaných na úrovni Společenství, zejména chybějící harmonizované klasifikace vzdušného prostoru. Komise by proto měla tato pravidla harmonizovat na základě standardů ICAO.
- (24) EATMN by měla být navržena a realizována s ohledem na dosažení bezpečnosti, environmentální udržitelnosti, zvýšení kapacity a vyšší efektivity nákladů sítě letecké dopravy. Jak zdůraznila Komise Eurocontrolu pro ověřování výkonnosti ve své zprávě ze dne 31. října 2008 nazvané „Hodnocení iniciativ směřujících k zavedení funkčních bloků vzdušného prostoru a jejich přínosu pro zvyšování výkonnosti“, bylo by tohoto cíle nejlépe dosaženo v rámci koordinovaného uspořádání sítě letecké dopravy na úrovni Společenství.
- (25) V souladu s prohlášením členských států o vojenských otázkách souvisejících s jednotným evropským nebem, které je přiloženo k nařízení (ES) č. 549/2004, by civilně-vojenská spolupráce a koordinace měly hrát při zavádění jednotného evropského nebe zásadní úlohu, aby bylo možné směřovat k pružnějšímu využívání vzdušného prostoru s cílem dosáhnout výkonnostních cílů jednotného evropského nebe s řádným ohledem na efektivitu vojenských leteckých činností.
- (26) Je nezbytné dosáhnout společné a harmonizované struktury vzdušného prostoru v oblasti tratí a založit stávající i budoucí organizaci vzdušného prostoru na společných zásadách, aby bylo zajištěno progresivní provádění hlavního plánu ATM, optimalizace využívání omezených zdrojů tak, aby se předešlo zbytečným nákladům na vybavenost, navrhování a uspořádání vzdušného prostoru v souladu s harmonizovanými pravidly. Za tímto účelem by měla být Komise odpovědná za přijetí potřebných pravidel a prováděcích rozhodnutí s právně závazným účinkem.
- (27) Seznam funkcí pro uspořádání a navrhování sítí by měl být upraven tak, aby do něj v případě potřeby byly začleněny budoucí funkce sítě vymezené v hlavním plánu ATM. Přitom by Komise měla co nejlépe využít odborných znalostí agentury Eurocontrol.
- (28) Skupina na vysoké úrovni doporučila vybudovat nové nebo rozšířené funkce na stávajících základech, posílit postavení Eurocontrolu a zároveň přisoudit Společenství roli jediného normotvůrce a dodržovat zásadu oddělení tvorby právních předpisů od poskytování služeb. Komise by proto měla reformovaný Eurocontrol, s nově zavedenými mechanismy pro správu a řízení, pověřit plněním úkolů vztahujících se k různým funkcím, jež nejsou spojeny s přijetím závazných opatření s obecnou působností ani s výkonem práva politického rozhodování. Výkon těchto úkolů Eurocontrollem by měl být uskutečněn nestranně a nákladově efektivním způsobem a s plným zapojením uživatelů vzdušného prostoru a poskytovatelů letových navigačních služeb.
- (29) Měla by být přijata vhodná opatření ke zvýšení účinnosti systému uspořádání toku letového provozu s cílem pomoci stávajícím stanovištím, včetně ústředního stanoviště pro uspořádání letového provozu Eurocontrolu, zajistit efektivitu letového provozu. Sdělení Komise o akčním plánu pro kapacitu letišť, efektivitu a bezpečnost letišť v Evropě krom toho zdůrazňuje potřebu zajistit provozní soulad mezi letovými plány a letištními časy. Dále by mohlo monitorovací středisko Společenství pro kapacitu letišť napomáhat k tomu, aby byly členským státům poskytovány objektivní informace s cílem uvést kapacity letišť do souladu s kapacitou ATM, aniž by tím byly dotčeny jejich pravomoci v této oblasti.

- (30) Zajištění moderních, úplných, kvalitních a včasných leteckých informací má významný dopad na bezpečnost a usnadnění přístupu ke vzdušnému prostoru Společenství a svobody pohybu v něm. Společenství by mělo vzít v úvahu hlavní plán ATM a ve spolupráci s Eurocontrolem se zasadit o modernizaci tohoto odvětví a zajistit, aby uživatelé měli k těmto údajům přístup prostřednictvím jednotného veřejného přístupového bodu, který bude nabízet ověřené a integrované informace moderní a uživatelsky přístupnou formou.
- (31) Pro elektronický portál pro poskytování meteorologických informací by Komise měla vzít v úvahu různé zdroje informací, popř. i od stanovených poskytovatelů služeb.
- (32) S cílem předejít zbytečné administrativní zátěži a překryvání ověřovacích postupů by se pro účely tohoto nařízení měla přijímat osvědčení vydaná v souladu s nařízením Evropského parlamentu a rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví⁽¹⁾, v případech, kdy se vztahují na složky nebo systémy.
- (33) K osvědčení vydanému v souladu s nařízením (ES) č. 216/2008, které dokládá alternativní formu splnění základních požadavků nařízení (ES) č. 552/2004, by měly být připojeny technické podklady, jak požaduje pro účely certifikace Evropská agentura pro bezpečnost letectví (EASA).
- (34) Některé požadavky nařízení (ES) č. 552/2004 by se neměly vztahovat na systémy, které byly dány do provozu před 20. říjnem 2005. Vnitrostátní dozorové orgány a poskytovatelé letových navigačních služeb by měli mít možnost dohodnout na vnitrostátní úrovni, jaké postupy a podklady jsou nutné k tomu, aby se prokázalo, že systémy ATM, jež byly dány do provozu před 20. říjnem 2005, splňují základní požadavky nařízení (ES) č. 552/2004. Prováděcí předpisy a specifikace Společenství, které byly přijaty po vydání tohoto nařízení, by měly výše uvedené skutečnosti zohlednit a neměly by z nich vyplynout žádné požadavky se zpětnou platností na předkládání dokladů.
- (35) Skupina na vysoké úrovni ve své závěrečné zprávě doporučila Komisi, aby se program SESAR specificky zabýval vymezením interoperabilních postupů, systémů a výměny informací v rámci Evropy a se zbytkem světa. Jeho součástí by mělo být také vytvoření příslušných norem a stanovení nových prováděcích pravidel či specifikací Společenství v rámci jednotného evropského nebe.
- (36) Při přijímání prováděcích opatření, včetně standardů, které stanovil Eurocontrol, by Komise měla zajistit, aby opatření zahrnovala všechny úpravy nezbytné pro zdokonalení původních standardů a aby plně zohlednila potřebu předejít dvojí regulaci.
- (37) Souběžně dosahování cíle zvýšení bezpečnostních standardů v letovém provozu a zlepšení celkové výkonnosti ATM a ANS v běžném letovém provozu v Evropě vyžaduje, že musí být zohledněn lidský faktor. Proto by měly členské státy uvažovat o zavedení zásad „spravedlivého posuzování“ („just culture“).
- (38) S ohledem na navržené rozšíření pravomocí agentury EASA tak, aby zahrnovaly také bezpečnost řízení letového provozu, by měla být zajištěna konzistence mezi nařízeními (ES) č. 549/2004, (ES) č. 550/2004, (ES) č. 551/2004, (ES) č. 552/2004 a (ES) č. 216/2008.
- (39) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾. Tato opatření by měla být přijata v přiměřeném časovém horizontu tak, aby mohly být dodrženy lhůty stanovené v tomto nařízení a v nařízeních (ES) č. 549/2004, (ES) č. 550/2004, (ES) č. 551/2004, (ES) č. 552/2004 a (ES) č. 216/2008.
- (40) Komise by zejména měla být zmocněna aktualizovat opatření na základě technického nebo provozního vývoje a stanovit základní kritéria a postupy pro výkon některých funkcí řízení sítě. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky nařízení (ES) č. 549/2004, (ES) č. 550/2004, (ES) č. 551/2004 a (ES) č. 552/2004 jejich doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (41) Pokud ze závažných naléhavých důvodů nelze dodržet lhůty obvyklé použitelné v rámci regulativního postupu s kontrolou, měla by mít Komise možnost použít postup pro naléhavé případy stanovený v článku 5a odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES.
- (42) Prohlášení ministrů o letišti v Gibraltaru dohodnuté během prvního ministerského zasedání fóra pro dialog o Gibraltaru, které se konalo dne 18. září 2006 v Córdobě („prohlášení ministrů“), nahradí společné prohlášení o tomto letišti učiněné dne 2. prosince 1987 v Londýně a úplně dodržování uvedeného prohlášení bude považováno za dodržování prohlášení z roku 1987.

(1) Úř. věst. L 79, 19.3.2008, s. 1.

(2) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(43) Toto nařízení se v plném rozsahu uplatní na letiště v Gibraltar, a to v souvislosti s textem prohlášení ministrů a na jeho základě. Aniž je dotčeno toto prohlášení ministrů, musí uplatňování tohoto opatření a všech souvisejících prováděcích opatření na letiště v Gibraltar plně odpovídat uvedenému prohlášení a všem v něm stanoveným ujednáním.

(44) Nařízení (ES) č. 549/2004, (ES) č. 550/2004, (ES) č. 551/2004 a (ES) č. 552/2004 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 549/2004 se mění takto:

1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Cíl a oblast působnosti

1. Cílem iniciativy jednotné evropské nebe je zdokonalit stávající normy bezpečnosti leteckého provozu, přispět k udržitelnému rozvoji systému letecké dopravy a zlepšit celkovou výkonnost systému uspořádání letového provozu (ATM) a letových navigačních služeb (ANS) pro všeobecný letový provoz v Evropě tak, aby byly splněny požadavky všech uživatelů vzdušného prostoru. Jednotné evropské nebe zahrnuje konzistentní celoevropskou síť tratí, systémy uspořádání sítě a uspořádání letového provozu, které jsou založeny výhradně na bezpečnosti, výkonnosti a technických hlediscích, ku prospěchu všech uživatelů vzdušného prostoru. Toto nařízení tento cíl naplňuje tím, že zřizuje harmonizovaný právní rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe.

2. Uplatňováním tohoto nařízení a opatření podle článku 3 není dotčena svrchovanost členských států nad jejich vzdušným prostorem a požadavky členských států, které se vztahují k veřejnému pořádku, veřejné bezpečnosti a záležitostem obrany podle článku 13. Toto nařízení a opatření podle článku 3 se nevztahují na vojenské činnosti a výcvik.

3. Uplatňováním tohoto nařízení a opatření podle článku 3 nejsou dotčena práva a povinnosti členských států vyplývající z chicagské Úmluvy o mezinárodním civilním letectví z roku 1944 (Chicagská úmluva). V tomto kontextu je dalším cílem tohoto nařízení v oblasti své působnosti napomáhat členským státům v plnění jejich závazků podle Chicagské úmluvy tím, že poskytne základnu pro společný výklad a jednotné provádění ustanovení uvedené úmluvy a že zajistí, aby tato nařízení byla řádně zohledněna v prováděcích pravidlech k němu.

4. Toto nařízení se použije pro letiště v Gibraltar, aniž by byly dotčeny právní postojové Španělského království a Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku ve sporech o suverenitu nad územím, kde se letiště nachází.“

2) Článek 2 se mění takto:

a) bod 8 se nahrazuje tímto:

„8. ‚uživatelé vzdušného prostoru‘ rozumí provozovatelé letadel provozovaných v rámci všeobecného letového provozu;“;

b) bod 10 se nahrazuje tímto:

„10. ‚uspořádáním letového provozu (ATM)‘ rozumí soubor palubních a pozemních funkcí (letových provozních služeb, uspořádání vzdušného prostoru a uspořádání toku letového provozu) vyžadovaných pro zajištění bezpečného a hospodárného pohybu letadel během všech fází provozních činností;“;

c) vkládá se nový bod, který zní:

„13a. ‚hlavním plánem ATM‘ rozumí plán schválený rozhodnutím Rady 2009/320/ES (*) v souladu s čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 219/2007 ze dne 27. února 2007 o založení společného podniku na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR) (**);“

(*) Úř. věst. L 95, 9.4.2009, s. 41.

(**) Úř. věst. L 64, 2.3.2007, s. 1.“;

d) bod 15 se nahrazuje tímto:

„15. ‚osvědčením‘ rozumí doklad vydaný vnitrostátním dozorovým orgánem v jakémkoliv podobě v souladu s vnitrostátním právem, který potvrzuje, že poskytovatel letové navigační služby splňuje požadavky na poskytování specifické služby;“;

e) bod 21 se zrušuje;

f) bod 22 se nahrazuje tímto:

„22. ‚pružným užíváním vzdušného prostoru‘ rozumí koncepce uspořádání vzdušného prostoru uplatňovaná v oblasti Evropské konference civilního letectví na základě ‚Příručky uspořádání vzdušného prostoru pro uplatnění koncepce pružného užívání vzdušného prostoru‘, kterou vydal Eurocontrol;“;

g) vkládají se nové body, který znějí:

„23a. ‚letovou informační službou‘ rozumí služba poskytovaná za účelem podávání rad a informací užitečných pro bezpečné a hospodárné provádění letů;

23b. ‚pohotovostní službou‘ rozumí služba poskytovaná za účelem vyrozumívání příslušných organizací o letadlech, kterým se má poskytnout pátrací a záchranná služba, a asistence těmto organizacím podle potřeby;“;

h) bod 25 se nahrazuje tímto:

„25. ‚funkčním blokem vzdušného prostoru‘ rozumí blok vzdušného prostoru stanovený na základě provozních požadavků a zřízený bez ohledu na státní hranice, v němž je poskytování letových navigačních služeb a dalších funkcí založeno na výkonnosti a optimalizováno, s cílem zajistit v každém funkčním bloku letového provozu rozšířenou spolupráci mezi poskytovateli letových navigačních služeb nebo případně stanovit jednotného poskytovatele;“;

i) bod 37 se zrušuje;

j) doplňuje se nový bod, který zní:

„41. ‚přeshraničními službami‘ rozumí jakákoliv situace, kdy jsou letové navigační služby v určitém členském státě zajišťovány poskytovatelem služeb autorizovaným v jiném členském státě.“

3) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Vnitrostátní dozorové orgány

1. Členské státy společně nebo samostatně buď jmenují, nebo zřídí jeden či více orgánů jako svůj vnitrostátní dozorový orgán, který převezme úkoly jemu svěřené v rámci tohoto nařízení a v rámci opatření uvedených v článku 3.

2. Vnitrostátní dozorové orgány jsou nezávislé na poskytovatelích letových navigačních služeb. Těto nezávislosti je dosaženo alespoň na funkční úrovni dostatečným oddělením vnitrostátních dozorových orgánů od těchto poskytovatelů.

3. Vnitrostátní dozorové orgány vykonávají své pravomoci nestranně, nezávisle a transparentně. Toho se dosáhne uplatněním vhodných řídicích a kontrolních mechanismů, a to i v rámci správních orgánů členského státu. To však nesmí bránit vnitrostátním dozorovým orgánům plnit jejich úkoly v souladu s pravidly pro organizaci vnitrostátních úřadů civilního letectví či jakýchkoli jiných veřejných subjektů.

4. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní dozorové orgány měly k účinnému a včasnému plnění úkolů, které jim toto nařízení přiděluje, potřebné zdroje a schopnosti.

5. Členské státy oznámí Komisi název a adresu vnitrostátního dozorového orgánu včetně změn v těchto údajích, jakož i opatření přijatá k zajištění souladu s odstavci 2, 3 a 4.“

4) V článku 5 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.“

5. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1, 2, 4 a 6 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.“

5) Články 6 až 11 se nahrazují tímto:

„Článek 6

Poradní orgán odvětví

Aniž je dotčena úloha výboru a Eurocontrolu, zřídí Komise ‚poradní orgán odvětví‘, složený z poskytovatelů letových navigačních služeb, sdružení uživatelů vzdušného prostoru, provozovatelů letišť, zástupců výrobců a orgánů profesního zastoupení zaměstnanců. Úlohou tohoto orgánu je pouze poskytovat Komisi poradenství při provádění jednotného evropského nebe.

Článek 7

Vztahy s evropskými třetími zeměmi

Společenství a jeho členské státy se zaměří na rozšíření jednotného evropského nebe na země, které nejsou členy Evropské unie, a bude jej podporovat. Za tímto účelem členské státy usilují, buď v rámci dohod uzavřených se sousedními třetími zeměmi, nebo v kontextu dohod o funkčních blocích vzdušného prostoru, o rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení i opatření uvedených v článku 3 i na tyto země.

Článek 8

Prováděcí pravidla

1. K vytvoření prováděcích pravidel může Komise vydat Eurocontrolu nebo případně jinému orgánu pověření, v němž vymezí úkoly, které je třeba vykonat, a jejich harmonogram s ohledem na příslušné lhůty stanovené v tomto nařízení. Komise jedná v souladu s poradním postupem podle čl. 5 odst. 2.

2. Pokud Komise zamýšlí vydat pověření podle odstavce 1, snaží se co nejlépe využít stávajících ujednání, jejichž prostřednictvím je zajišťována účast a konzultace všech zainteresovaných stran, pokud tato ujednání odpovídají postupům Komise v oblasti transparentnosti a konzultací a nejsou v rozporu s jejími institucionálními závazky.

Článek 9

Sankce

Sankce, které členské státy stanoví za porušení tohoto nařízení a porušení opatření podle článku 3, kterých se dopustí zejména uživatelé vzdušného prostoru a poskytovatelé služeb, musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 10

Konzultace se zúčastněnými stranami

1. Členské státy jednající v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, stanoví konzultační mechanismus pro vhodné zapojení zúčastněných stran, včetně organizací profesního zastoupení zaměstnanců, do realizace jednotného evropského nebe.

2. Komise vytvoří konzultační mechanismus na úrovni Společenství. Konzultace se zúčastní konkrétní výbor pro kolektivní vyjednávání zřízený na základě rozhodnutí 98/500/ES.

3. Konzultace se zúčastněnými stranami se týká zejména vývoje a zavádění nových koncepcí a technologií v rámci EATMN.

Zúčastněnými stranami mohou být:

- poskytovatelé letových navigačních služeb,
- provozovatelé letišť,
- příslušní uživatelé vzdušného prostoru nebo příslušné skupiny zastupující uživatele vzdušného prostoru,
- vojenské orgány,
- výrobci a
- organizace profesního zastoupení zaměstnanců.

Článek 11

Systém sledování výkonnosti

1. Za účelem zlepšení výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě v rámci jednotného evropského nebe bude zřízen systém sledování výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě. Součástí systému jsou:

- a) výkonnostní cíle na úrovni Společenství v klíčových oblastech zahrnujících bezpečnost, životní prostředí, kapacitu a efektivitu nákladů;

- b) vnitrostátní plány nebo plány pro funkční bloky vzdušného prostoru, včetně výkonnostních cílů, zajišťujících soulad s výkonnostními cíli na úrovni Společenství;

- c) pravidelná kontrola, sledování a měření výkonnosti letových navigačních služeb a služeb sítě.

2. Komise může v souladu s regulačním postupem uvedeným v čl. 5 odst. 3 stanovit, že Eurocontrol nebo jiný nezávislý a kvalifikovaný orgán bude působit jako „orgán pro kontrolu výkonnosti“. Úkolem orgánu pro kontrolu výkonnosti je pomáhat ve spolupráci s vnitrostátními dozorovými orgány Komisi a na základě jejich žádosti i vnitrostátním dozorovým orgánům v provádění systému sledování výkonnosti uvedeného v odstavci 1. Komise zajistí, aby orgán pro kontrolu výkonnosti jednal při plnění úkolů, které mu Komise svěřila, nezávisle.

3. a) Výkonnostní cíle pro uspořádání letového provozu na úrovni Společenství přijme Komise regulačním postupem podle čl. 5 odst. 3 poté, co zohlední příslušné údaje vnitrostátních dozorových orgánů na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni funkčních bloků vzdušného prostoru.

- b) Vnitrostátní plány či plány funkčních bloků vzdušného prostoru uvedené v odst. 1 písm. b) vypracují vnitrostátní dozorové orgány a přijme (přijmou) členský stát (členské státy). Tyto plány zahrnou závazné vnitrostátní cíle nebo cíle na úrovni funkčních bloků vzdušného prostoru a vhodný systém pobídek přijatý členským státem (členskými státy). Plány se vypracují po konzultaci s poskytovateli letových navigačních služeb, zástupci uživatelů vzdušného prostoru a případně také s provozovateli a koordinátory letišť.

- c) Soulad vnitrostátních cílů nebo cílů funkčních bloků vzdušného prostoru s výkonnostními cíli na úrovni Společenství posoudí Komise pomocí kritérií hodnocení uvedených v odst. 6 písm. d).

V případě, že Komise shledá, že jeden nebo více vnitrostátních cílů nebo cílů funkčních bloků vzdušného prostoru nespĺňuje kritéria hodnocení, může v souladu s poradním postupem uvedeným v čl. 5 odst. 2 rozhodnout o vydání doporučení, aby dotčený vnitrostátní dozorový orgán (dotčené vnitrostátní orgány) navrhl (navrhly) revidovaný výkonnostní cíl (revidované výkonnostní cíle). Dotčený (dotčené) členský stát (členské státy) přijme (přijmou) tyto revidované výkonnostní cíle a vhodná opatření, které budou v patřičné lhůtě oznámeny Komisi.

Pokud Komise shledá, že revidované výkonnostní cíle a vhodná opatření nejsou přiměřené, může v souladu s regulatorním postupem uvedeným v čl. 5 odst. 3 rozhodnout, že dotčené členské státy musí přijmout nápravná opatření.

Alternativně může Komise, má-li pro to dostatečné podpůrné důkazy, rozhodnout v souladu s regulatorním postupem uvedeným v čl. 5 odst. 3 o revizi výkonnostních cílů na úrovni Společenství.

d) Referenční období pro systém sledování výkonnosti činí nejméně tři roky a nejvýše pět let. Pokud nejsou vnitrostátní cíle nebo cíle funkčních bloků vzdušného prostoru během této doby splněny, uplatní členské státy nebo vnitrostátní dozorové orgány příslušná opatření, která stanovily. První referenční období trvá první tři roky od přijetí prováděcích pravidel uvedených v článku 6.

e) Komise provede pravidelné hodnocení dosaženého pokroku v oblasti výkonnostních cílů a předloží výsledky Výboru pro jednotné nebe.

4. Na systém sledování výkonnosti uvedený v odstavci 1 se vztahují tyto postupy:

- a) shromažďování, uznávání, prověřování, hodnocení a šíření relevantních údajů souvisejících s poskytováním letových navigačních služeb a funkcí sítě a pocházejících od všech zúčastněných stran, včetně poskytovatelů letových navigačních služeb, uživatelů vzdušného prostoru, provozovatelů letišť, vnitrostátních dozorových orgánů, členských států a Eurocontrolu;
- b) výběr vhodných klíčových oblastí výkonnosti na základě dokumentu ICAO č. 9854 „Provozní koncepce celosvětového uspořádání letového provozu“ odpovídajících oblastem uvedeným ve výkonnostním rámci hlavního plánu ATM, včetně otázek bezpečnosti, životního prostředí, kapacity a efektivity nákladů a upravených v případě potřeby tak, aby zohledňovaly specifické potřeby jednotného evropského nebo a příslušné cíle pro tyto oblasti, a stanovení omezeného počtu klíčových ukazatelů výkonnosti pro měření výkonnosti;
- c) stanovení výkonnostních cílů na úrovni Společenství, které zohlední příslušné údaje získané na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni funkčních bloků vzdušného prostoru;
- d) hodnocení vnitrostátních výkonnostních cílů funkčních bloků vzdušného prostoru na základě vnitrostátního plánu nebo plánu funkčních bloků vzdušného prostoru;

e) sledování provádění vnitrostátních plánů výkonnosti nebo plánů výkonnosti funkčních bloků vzdušného prostoru, včetně příslušných varovných mechanismů.

Komise může k seznamu postupů uvedenému v tomto odstavci přidat další postupy. Tato opatření, jejichž účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulatorním postupem s kontrolou podle čl. 5 odst. 4.

5. Při vytváření systému sledování výkonnosti je třeba vzít v úvahu, že traťové navigační služby, letištní a přibližovací služby řízení letů a funkce sítě jsou odlišné, a pro účely měření výkonnosti je nutné k nim také tak přistupovat.

6. Pokud jde o podrobnosti fungování systému sledování výkonnosti, přijme Komise v souladu s regulatorním postupem uvedeným v čl. 5 odst. 3 prováděcí opatření, a to do 4. prosince 2011 a v přiměřeném časovém horizontu tak, aby dodržela lhůty stanovené v tomto nařízení. Tato prováděcí pravidla upraví:

a) obsah a časový harmonogram postupů uvedených v odstavci 4;

b) referenční období a časové intervaly, ve kterých bude prováděno hodnocení plnění výkonnostních cílů a stanovování nových cílů pro příští referenční období;

c) kritéria, podle kterých vnitrostátní dozorové orgány stanovují vnitrostátní plány výkonnosti nebo plány výkonnosti funkčních bloků vzdušného prostoru, které obsahující vnitrostátní výkonnostní cíle či výkonnostní cíle funkčních bloků vzdušného prostoru a systémy pobídek. Tyto plány výkonnosti:

i) vycházejí z obchodních plánů poskytovatelů letových provozních služeb,

ii) řeší všechny nákladové položky vnitrostátního nákladového základu nebo nákladového základu funkčních bloků vzdušného prostoru,

iii) zahrnují závazné výkonnostní cíle odpovídající výkonnostním cílům na úrovni Společenství;

d) kritéria pro vyhodnocení toho, zda jsou vnitrostátní cíle či cíle funkčních bloků vzdušného prostoru v souladu s výkonnostními cíli na úrovni Společenství pro dané referenční období, a pro podporu varovných systémů;

e) obecné zásady pro vytváření systému pobídek ze strany členských států;

f) zásady pro uplatňování přechodného mechanismu nezbytného pro přizpůsobení se fungování systému sledování výkonnosti, které nesmí přesáhnout dobu dvanácti měsíců od přijetí prováděcích pravidel.“

6) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise pravidelně posuzuje uplatňování tohoto nařízení a opatření, která jsou uvedena v článku 3, a podá první zprávu Evropskému parlamentu a Radě do 4. června 2011 a následně na konci každého referenčního období uvedeného v čl. 11 odst. 3 písm. d). Je-li to odůvodněné, může Komise za tímto účelem požádat členské státy o informace, které doplňují informace obsažené ve zprávách předaných členskými státy v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. S ohledem na původní cíle a budoucí potřeby obsahují zprávy hodnocení výsledků, jichž bylo dosaženo pomocí opatření uskutečněných podle tohoto nařízení, včetně příslušných informací o vývoji odvětví, zejména informací týkajících se hledisek hospodářských a sociálních, hledisek ochrany životního prostředí a hledisek zaměstnaneckých a technologických, jakož i kvality služeb.“

7) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 13a

Evropská agentura pro bezpečnost letectví

Při provádění tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 550/2004, (ES) č. 551/2004, (ES) č. 552/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví (*) členské státy a Komise v souladu se svými úkoly stanovenými v tomto nařízení vhodným způsobem koordinují činnost s Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví, čímž zajistí řádné zohlednění všech bezpečnostních aspektů.

(*) Úř. věst. L 79, 19.3.2008, s. 1.“

Článek 2

Nařízení (ES) č. 550/2004 se mění takto:

1) Články 2 až 4 se nahrazují tímto:

„Článek 2

Úkoly vnitrostátních dozorových orgánů

1. Vnitrostátní dozorové orgány uvedené v článku 4 rámcového nařízení zajišťují náležitý dozor nad uplatňováním tohoto nařízení, zejména s ohledem na bezpečnou a účinnou činnost poskytovatelů letových navigačních služeb, kteří

poskytují služby vztahující se k vzdušnému prostoru, který spadá do pravomoci členského státu, jenž určil nebo zřídil tento příslušný orgán.

2. Za tímto účelem provádí každý vnitrostátní dozorový orgán řádné inspekce a šetření, aby ověřil, zda jsou dodržovány požadavky tohoto nařízení, včetně požadavků týkajících se lidských zdrojů pro poskytování letových navigačních služeb. Dotčení poskytovatelé letových navigačních služeb tuto práci usnadňují.

3. S ohledem na funkční bloky vzdušného prostoru, které přesahují vzdušný prostor spadající pod pravomoc více než jednoho členského státu, uzavřou dotčené členské státy dohodu o doзору, jež tento článek stanoví ve vztahu k poskytovatelům letových navigačních služeb poskytujícím služby, jež se k těmto blokům vztahují.

4. Vnitrostátní dozorové orgány úzce spolupracují za účelem zajištění dostatečného dozoru nad poskytovateli letových navigačních služeb, kteří jsou držiteli platného osvědčení některého z členských států a kteří rovněž poskytují služby vztahující se k vzdušnému prostoru spadajícímu do pravomoci jiného členského státu. Tato spolupráce zahrnuje dohodu o vyřizování případů neplnění použitelných společných požadavků stanovených v článku 6 nebo podmínek stanovených v příloze II.

5. V případě přeshraničního poskytování letových navigačních služeb zahrnují tato opatření dohodu o vzájemném uznávání činností v oblasti dozoru stanovených v odstavcích 1 a 2 a výsledků těchto činností. Toto vzájemné uznávání se rovněž uplatňuje, pokud se ujednání o uznávání mezi vnitrostátními dozorovými orgány vztahují na vydávání osvědčení pro poskytovatele služeb.

6. Pokud to dovolují vnitrostátní právní předpisy a s ohledem na regionální spolupráci, mohou vnitrostátní dozorové orgány rovněž uzavřít dohody o rozdělení povinností týkajících se dozoru.

Článek 3

Kvalifikované subjekty

1. Vnitrostátní dozorové orgány mohou rozhodnout, aby byly prováděním inspekci a šetření uvedených v čl. 2 odst. 2 úplně nebo částečně pověřeny kvalifikované subjekty, které splňují požadavky stanovené v příloze I.

2. Toto pověření udělené vnitrostátním dozorovým orgánem platí v celém Společenství po dobu tří let, přičemž lze tuto dobu obnovit. Vnitrostátní dozorové orgány mohou dát každému z kvalifikovaných subjektů se sídlem ve Společenství pokyn k provedení inspekci a šetření.

Článek 4

Bezpečnostní požadavky

Komise přijme v souladu s regulačním postupem podle čl. 5 odst. 3 rámcového nařízení prováděcí pravidla, jejichž součástí jsou příslušná ustanovení bezpečnostních předpisů Eurocontrolu (ESARR) a následné změny těchto předpisů, jež spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, popř. s vhodnými úpravami.“

- 2) Článek 5 se zrušuje.
- 3) V článku 7 se odstavce 6 a 7 nahrazují těmito:

„6. Aniž jsou dotčeny články 8 a 9, zajišťuje vydané osvědčení poskytovatelům letových navigačních služeb možnost nabízet své služby členským státům, jiným poskytovatelům letových navigačních služeb, uživatelům vzdušného prostoru a letišťům ve Společenství.

7. Vnitrostátní dozorové orgány sledují dodržování společných požadavků a podmínek připojených k osvědčení. Podrobnosti tohoto sledování jsou zahrnuty do výročních zpráv předkládaných členskými státy podle čl. 12 odst. 1 rámcového nařízení. Jestliže vnitrostátní dozorový orgán zjistí, že držitel osvědčení tyto požadavky nebo podmínky nadále neplní, přijme vhodná opatření, přičemž zajistí kontinuitu služby za podmínky, že není ohrožena bezpečnost. Tato opatření mohou zahrnovat odebrání osvědčení.“

- 4) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Určení poskytovatelů letových provozních služeb

1. Členské státy zajistí výlučné poskytování letových provozních služeb v rámci jednotlivých bloků vzdušného prostoru vztahujících se ke vzdušenému prostoru, který spadá pod jejich pravomoc. Za tímto účelem členské státy určí poskytovatele letových provozních služeb, který je držitelem osvědčení platného ve Společenství.

2. Pokud jde o poskytování přeshraničních služeb, členské státy zajistí, aby dodržování tohoto článku a čl. 10 odst. 3 nebylo v rozporu s jejich vnitrostátním právním systémem vyžadujícím, aby poskytovatelé letových provozních služeb poskytující služby ve vzdušném prostoru spadali pod pravomoc daného členského státu:

- a) byli vlastněni přímo nebo formou většinového podílu držení tímto členským státem nebo jeho státními příslušníky;
- b) měli hlavní místo podnikání nebo sídlo na území daného členského státu nebo

- c) využívali výhradně zařízení v daném členském státě.

3. Členské státy vymezí práva a povinnosti určených poskytovatelů služeb letového provozu. Tyto povinnosti mohou zahrnovat podmínky včasného poskytnutí relevantních informací umožňujících identifikaci pohybů všech letadel ve vzdušném prostoru spadajícím pod jejich pravomoc.

4. Členské státy mohou volně uvážit, koho vyberou za poskytovatele služeb letového provozu, pokud tento poskytovatel plní požadavky a podmínky uvedené v článcích 6 a 7.

5. Ve vztahu k funkčním blokům vzdušného prostoru stanoveným v souladu s článkem 9a, které přesahují vzdušný prostor spadající pod pravomoc jednoho členského státu, určí dotčené členské státy v souladu s odstavcem 1 tohoto článku alespoň jeden měsíc před zřízením bloku vzdušného prostoru společně jednoho nebo více poskytovatelů letových provozních služeb.

6. Členské státy neprodleně uvědomí Komisi a ostatní členské státy o všech rozhodnutích přijatých na základě tohoto článku, která se týkají určení poskytovatelů letových provozních služeb v konkrétních vzdušných blocích s ohledem na vzdušný prostor spadající pod jejich pravomoc.“

- 5) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 9a

Funkční bloky vzdušného prostoru

1. Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k tomu, aby do 4. prosince 2012 zřídily funkční bloky vzdušného prostoru s cílem dosáhnout požadované kapacity a efektivnosti sítě uspořádání letového provozu v rámci jednotného evropského nebe, udržet vysokou úroveň bezpečnosti a přispět tak k celkové výkonnosti systému letecké dopravy a snížení jejích dopadů na životní prostředí. Členské státy mezi sebou v co nejvyšší míře spolupracují, zejména pak při zřizování sousedních funkčních bloků vzdušného prostoru, aby zajistily soulad s tímto ustanovením. Případně se na spolupráci mohou podílet třetí země, jež se funkčních bloků vzdušného prostoru účastní.

2. Pro funkční bloky vzdušného prostoru platí zejména tato kritéria:

- a) jsou zakládány z důvodů bezpečnosti;
- b) umožňují optimální využití vzdušného prostoru s ohledem na plynulost toků letového provozu;
- c) zajišťují soulad s evropskou sítí leteckých tratí vytvořenou v souladu s článkem 6 nařízení o vzdušném prostoru;

- d) jsou odůvodněny svou celkovou přidanou hodnotou, včetně optimálního využívání technických a lidských zdrojů na základě analýzy nákladů a výnosů;
- e) zajišťují hladké a pružné převzetí odpovědnosti za řízení letového provozu mezi stanovišti letových provozních služeb;
- f) zajišťují slučitelnost různých uspořádání vzdušného prostoru a optimalizují mimo jiné stávající letové informační oblasti;
- g) splňují podmínky vyplývající z regionálních dohod uzavřených v rámci ICAO;
- h) dodržují regionální dohody uzavřené ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost, zejména dohody s evropskými třetími zeměmi a
- i) usnadňují soulad s výkonnostními cíli pro celé Společenství.

3. Funkční blok vzdušného prostoru se zřizuje pouze vzájemnou dohodou všech členských států, případně i třetích zemí, pod jejichž pravomoc spadá část vzdušného prostoru uvnitř funkčního bloku vzdušného prostoru. Před oznámením zřízení funkčního bloku vzdušného prostoru Komisi poskytnou (poskytnou) dotčený členský stát (dotčené členské státy) Komisi, ostatním členskými státy a dalším zainteresovaným stranám odpovídající informace a dá (dají) jim možnost k vyjádření svých připomínek.

4. Pokud se funkční blok vzdušného prostoru týká vzdušného prostoru, který zcela nebo zčásti spadá pod pravomoc dvou nebo více členských států, obsahuje dohoda, kterou byl funkční blok vzdušného prostoru zřízen, nezbytná ustanovení o způsobu, jak blok změnit a jak z bloku mohou členské státy vystoupit, včetně přechodných ustanovení.

5. Jestliže mezi dvěma nebo více členskými státy vyvstanou problémy ohledně přeshraničního funkčního bloku vzdušného prostoru, který zasahuje do vzdušného prostoru spadajícího pod jejich pravomoc, mohou dotčené členské státy tuto záležitost společně předložit výboru pro jednotné nebe, který vydá stanovisko. Toto stanovisko je určeno dotyčným členskými státy. Aniž je dotčen odstavec 3, členské státy toto stanovisko zohlední při hledání řešení.

6. Poté, co Komise obdrží oznámení členských států o dohodách a prohlášeních uvedených v odstavcích 3 a 4, posoudí, do jaké míry jednotlivé funkční bloky vzdušného prostoru splňují požadavky stanovené v odstavci 2, a předá svá zjištění výboru pro jednotné nebe k debatě. Pokud Komise zjistí, že jeden nebo více funkčních bloků vzdušného prostoru nesplňují požadavky, zahájí s dotčenými členskými státy dialog s cílem dosáhnout shody o opatřeních nezbytných k nápravě situace.

7. Aniž by byl dotčen odstavec 6, oznamují se dohody a prohlášení uvedená v odstavcích 3 a 4 Komisi ke zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*. V takto zveřejněném oznámení se uvede den vstupu daného rozhodnutí v platnost.

8. Metodické pokyny pro zřízení a úpravy funkčních bloků vzdušného prostoru budou vypracovány do 4. prosince 2010 v souladu s poradním postupem podle čl. 5 odst. 2 rámcového nařízení.

9. Komise přijme nejpozději do 4. prosince 2011 a v souladu s regulačním postupem uvedeným v čl. 5 odst. 3 rámcového nařízení prováděcí pravidla týkající se poskytování informací dotčeným členským státem (členskými státy) před zřízením a úpravou funkčního bloku vzdušného prostoru v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

Článek 9b

Koordinátor pro systém funkčních bloků vzdušného prostoru

1. S cílem usnadnit zřízení funkčních bloků vzdušného prostoru může Komise pověřit fyzickou osobu jako koordinátora pro systém funkčních bloků vzdušného prostoru („koordinátor“). Komise jedná v souladu s regulačním postupem podle čl. 5 odst. 3 rámcového nařízení.

2. Aniž je dotčen čl. 9a odst. 5, napomáhá koordinátor na žádost všech dotčených členských států a případně třetích zemí, jež se účastní stejného funkčního bloku vzdušného prostoru, při překonávání těžkostí ve vyjednávání s cílem urychlit zřízení funkčních bloků vzdušného prostoru. Koordinátor vykonává svou činnost na základě mandátu od všech dotčených členských států a případně třetích zemí účastnících se stejného funkčního bloku vzdušného prostoru.

3. Koordinátor vykonává svou činnost nestranně zejména ve vztahu k členským státem, třetím zemím, Komisi a zúčastněným stranám.

4. Koordinátor nezveřejní jakékoli informace získané při výkonu své funkce, pokud k tomu nezíská povolení od dotčeného členského státu (členských států) a případně dotčených třetích zemí.

5. Po svém jmenování podává koordinátor každé tři měsíce zprávy Komisi, výboru pro jednotné nebe a Evropskému parlamentu. Zpráva obsahuje shrnutí jednání a jejich výsledky.

6. Pravomoc koordinátora zaniká po podepsání poslední dohody o funkčním bloku vzdušného prostoru, ale nejpozději 4. prosince 2012.“

6) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Vztah k vojenským orgánům

Členské státy přijmou v rámci společné dopravní politiky nezbytná opatření k zajištění toho, aby ohledně uspořádání konkrétních bloků vzdušného prostoru byly mezi příslušnými civilními a vojenskými orgány uzavřeny či obnoveny písemné dohody nebo obdobná právní ujednání.“

7) V článku 12 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Jestliže poskytovatelé letových navigačních služeb poskytují soubor služeb, uvádějí a zveřejňují náklady a příjmy spojené s letovými navigačními službami členěné v souladu se systémem poplatků za letové navigační služby podle článku 14, a případně vedou konsolidované účetnictví o ostatních službách, jež nejsou letovými navigačními službami, jak by je byli povinni vést, kdyby dané služby poskytovaly samostatné podniky.“

8) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Obecně

V souladu s požadavky článků 15 a 16 přispívá systém poplatků za letové navigační služby k větší transparentnosti při stanovování a ukládání poplatků uživatelům vzdušného prostoru a při vymáhání těchto poplatků, přispívá k efektivitě nákladů na poskytování letových navigačních služeb a k hospodárnosti letů a zároveň zajišťuje optimální úroveň bezpečnosti. Tento systém je rovněž v souladu s článkem 15 chicagské Úmluvy o mezinárodním civilním letectví z roku 1944 a se systémem poplatků za traťové navigační služby, který používá Eurocontrol.“

9) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Zásady

1. Systém poplatků je založen na zúčtování nákladů na letové navigační služby vynaložených poskytovateli letových navigačních služeb při jejich činnosti ve prospěch uživatelů vzdušného prostoru. Systém tyto náklady rozděluje mezi kategorie uživatelů.

2. Při určování nákladového základu pro poplatky se použijí tyto zásady:

a) náklady, jež mají nést uživatelé vzdušného prostoru, se stanoví jako náklady na poskytování letových navigačních služeb včetně příslušných úroků z kapitálových investic, odpisů majetku a nákladů na údržbu, provoz, řízení a správu. Stanovené náklady znamenají náklady

stanovené členským státem na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni funkčního bloku vzdušného prostoru, a to buď na začátku referenčního období pro každý kalendářní rok referenčního období podle článku 11 rámcového nařízení, nebo v průběhu referenčního období, poté co byly provedeny příslušné úpravy při uplatnění varovných mechanismů uvedených v článku 11 rámcového nařízení;

b) náklady, jež je v této souvislosti třeba zohlednit, zahrnují náklady stanovené na zařízení a služby poskytované a uskutečňované podle Evropského oblastního navigačního plánu ICAO. Mohou zahrnovat i náklady, které vzniknou vnitrostátním dozorovým orgánům nebo kvalifikovaným subjektům, a další náklady, jež vzniknou příslušnému členskému státu a poskytovateli služeb v souvislosti s poskytováním letových navigačních služeb. Nezahrnují náklady na sankce uložené členskými státy podle článku 9 rámcového nařízení ani náklady na nápravná opatření uložená členskými státy v souladu s článkem 11 rámcového nařízení;

c) členské státy vyvinou v souvislosti s funkčními bloky vzdušného prostoru a v rámci svých příslušných rámcových dohod přiměřené úsilí, aby se dohodly na společných zásadách režimu poplatků;

d) náklady na různé druhy letových navigačních služeb jsou určovány samostatně, jak je stanoveno v čl. 12 odst. 3;

e) není povoleno vzájemné dotování mezi traťovými navigačními službami a letištními a přibližovacími službami řízení letů. Náklady, které se týkají jak letištních a přibližovacích služeb řízení letů, tak traťových navigačních služeb, se na základě transparentní metody rozdělí poměrným způsobem mezi traťové navigační služby na straně jedné a letištní a přibližovací služby na straně druhé. V obou těchto kategoriích je povoleno vzájemné dotování mezi různými letovými navigačními službami, pouze pokud k tomu existují objektivní důvody, které jsou jasně vymezeny;

f) průhlednost nákladového základu pro poplatky musí být zaručena. Mají být přijata prováděcí pravidla pro informace poskytované poskytovateli služeb s cílem umožnit přezkoumání prognóz, skutečných nákladů a příjmů poskytovatele. Vnitrostátní dozorové orgány, poskytovatelé služeb, uživatelé vzdušného prostoru, Komise a Eurocontrol si vzájemně pravidelně vyměňují informace.

3. Členské státy dodržují při stanovení poplatků v souladu s odstavcem 2 tyto zásady:

a) poplatky za dostupnost letových navigačních služeb jsou stanoveny v souladu se zásadou zákazu diskriminace. Jestliže jsou různým uživatelům vzdušného prostoru ukládány poplatky za užití stejné služby, nesmí být číselně rozdílné s ohledem na státní příslušnost nebo kategorii uživatele;

- b) pro určité uživatele může být povolena výjimka, zejména pro lehké letouny a státní letadla, za předpokladu, že náklady na tyto výjimky nejsou přeneseny na ostatní uživatele;
- c) poplatky se stanoví za kalendářní rok na základě stanovených nákladů nebo mohou být stanoveny za podmínek definovaných členskými státy pro určení maximální úrovně jednotkové sazby nebo příjmu pro každý rok po období nepřesahující pět let;
- d) letové navigační služby mohou vytvářet dostatečné příjmy, které zajišťují přiměřenou návratnost aktiv a přispívají k nezbytnému zhodnocení kapitálu;
- e) poplatky odrážejí náklady letových navigačních služeb a zařízení, které jsou dávány k dispozici uživatelům vzdušného prostoru, přičemž je třeba brát ohled na relativní výkonnostní charakteristiky různých typů dotčených letadel;
- f) poplatky podporují bezpečné, účinné, efektivní a udržitelné poskytování letových navigačních služeb s ohledem na dosažení vysoké úrovně bezpečnosti a efektivity nákladů a plnění výkonnostních cílů, motivují k integrovanému poskytování služeb a snižují dopady leteckví na životní prostředí. Za tímto účelem a ve vztahu k vnitrostátním plánům výkonnosti nebo plánům výkonnosti pro funkční bloky vzdušného prostoru mohou vnitrostátní dozorní orgány zavést mechanismy, včetně pobídek spočívajících ve finančním zvýhodnění či znevýhodnění, s cílem přimět poskytovatele letových navigačních služeb nebo uživatele vzdušného prostoru k tomu, aby podporovali zlepšení v poskytování letových navigačních služeb, např. zvyšováním kapacity, zkracováním doby zpoždění a udržitelným rozvojem, a zároveň zachovávali optimální úroveň bezpečnosti.

4. Komise přijme k tomuto článku prováděcí pravidla regulatorním postupem podle čl. 5 odst. 3 rámcového nařízení.“

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

Společné projekty

1. Společné projekty mohou napomoci úspěšnému provádění hlavního plánu ATM. Tyto projekty podporují cíle tohoto nařízení, jež spočívají ve zlepšení výkonnosti evropského leteckého systému v klíčových oblastech, jako jsou kapacita, hospodárnost letů a efektivita nákladů a také udržitelnost životního prostředí, a to v rámci vyšších cílů zajištění bezpečnosti.

2. Komise může regulatorním postupem uvedeným v čl. 5 odst. 3 rámcového nařízení vypracovat metodické pokyny týkající se způsobu, jakým mohou tyto projekty podpořit provádění hlavního plánu ATM. Těmito metodickými

pokyny nejsou dotčeny mechanismy pro zavádění projektů týkajících se funkčních bloků vzdušného prostoru, jak byly dojednány stranami příslušných bloků.

3. Komise může rovněž regulatorním postupem uvedeným v čl. 5 odst. 3 rámcového nařízení rozhodnout o vytvoření společných projektů pro funkce spojené se sítěmi, které jsou obzvláště důležité pro zlepšení celkového výkonu uspořádání letového provozu a letových navigačních služeb v Evropě. Takové společné projekty lze považovat za způsobilé pro poskytnutí finanční prostředků Společenství v rámci víceletého finančního rámce. Za tímto účelem, aniž jsou dotčeny pravomoci členských států rozhodovat o využití svých finančních zdrojů, provede Komise nezávislou analýzu nákladů a výnosů, konzultuje s členskými státy a příslušnými zúčastněnými stranami podle článku 10 rámcového nařízení a přezkoumá všechny vhodné prostředky k financování realizace společných projektů. Způsobilé náklady na realizaci společných projektů jsou propláceny v souladu se zásadami transparentnosti a nediskriminace.“

11) Články 16 až 18 se nahrazují těmito:

„Článek 16

Přezkum dodržování zásad a pravidel

1. Komise zajišťuje průběžný přezkum dodržování zásad a pravidel uvedených v článcích 14 a 15, přičemž jedná ve spolupráci s členskými státy. Komise usiluje o vytvoření nezbytných mechanismů pro využívání odborných znalostí Eurocontrolu a výsledky přezkumu sdílí s členskými státy, Eurocontrollem a zástupci uživatelů vzdušného prostoru.

2. Komise na žádost jednoho nebo více členských států, které se domnívají, že zásady a pravidla uvedené v článcích 14 a 15 nebyly řádně uplatněny, nebo z vlastní iniciativy vyšetřuje veškerá tvrzení o údajném nedodržení či neuplatnění příslušných zásad nebo pravidel. Aniž by byl dotčen čl. 18 odst. 1, sdělí Komise výsledky svého šetření členským státům, Eurocontrolu a zástupcům uživatelů vzdušného prostoru. Do dvou měsíců po obdržení žádosti, po vyslyšení dotčených členských států a po konzultaci s výborem pro jednotné nebo poradním postupem stanoveným v čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 549/2004 Komise rozhodne o uplatňování článků 14 a 15 tohoto nařízení a o tom, zda může dotčená praxe pokračovat.

3. Komise sdělí své rozhodnutí členským státům a vyrozumí o něm poskytovatele služeb, pokud je tím z právního hlediska dotčen. Každý členský stát se do jednoho měsíce může proti rozhodnutí Komise odvolat k Radě. Rada může kvalifikovanou většinou ve lhůtě jednoho měsíce přijmout jiné rozhodnutí.

Článek 17

Změny příloh

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky příloh s cílem zohlednit vývoj v technické či provozní oblasti, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 5 odst. 4 rámcového nařízení.

Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy podle čl. 5 odst. 5 rámcového nařízení.

Článek 18

Důvěrnost

1. Vnitrostátní dozorové orgány jednající v souladu s vnitrostátními právními předpisy ani Komise nezveřejňují informace důvěrné povahy, zejména informace o poskytovatelích letových navigačních služeb, jejich obchodních vztazích nebo jejich nákladových položkách.

2. Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčena práva vnitrostátních dozorových orgánů ani Komise na zveřejňování informací v případech, kdy je to nezbytné k plnění jejich povinností. Tehdy musí být zveřejnění informací přiměřené a zohledňovat oprávněné zájmy poskytovatelů letových navigačních služeb, uživatelů vzdušného prostoru, letišť a jiných zúčastněných stran na ochraně jejich obchodního tajemství.

3. Informace a údaje poskytované v souladu se systémem poplatků uvedeným v článku 14 se zveřejňují.“

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 18a

Přezkum

Komise do 4. prosince 2012 předloží Evropskému parlamentu a Radě studii, v níž vyhodnotí právní, bezpečnostní, průmyslové, hospodářské a sociální dopady použití tržních zásad na poskytování komunikačních, navigačních, přehledových a leteckých informačních služeb ve srovnání se stávajícími či alternativními zásadami organizace a zohlední přitom vývoj funkčních bloků vzdušného prostoru a dostupných technologií.“

13) Příloha I se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„POŽADAVKY NA KVALIFIKOVANÉ SUBJEKTY“;

b) návětí se nahrazuje tímto:

„Kvalifikovaný subjekt:“

a následující výčet se případně odpovídajícím způsobem mluvnicky upravuje.

Článek 3

Nařízení (ES) č. 551/2004 se mění takto:

1) Článek 2 se zrušuje.

2) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Evropská letová informační oblast pro horní vzdušný prostor (EUIR)

1. Společenství a jeho členské státy usilují o to, aby ICAO zřídila a uznávala jednotnou evropskou letovou informační oblast pro horní vzdušný prostor (EUIR). Za tímto účelem a s ohledem na záležitosti, které spadají do pravomoci Společenství, předloží Komise doporučení Radě v souladu s článkem 300 Smlouvy, a to nejpozději do 4. prosince 2011.

2. EUIR je v souladu s čl. 1 odst. 3 vymezena tak, aby obsahovala vzdušný prostor pod pravomocí členských států, a může rovněž obsahovat vzdušný prostor evropských třetích zemí.

3. Zřízením EUIR není dotčena pravomoc členských států, v souladu s čl. 8 odst. 1 nařízení o poskytování služeb, určovat poskytovatele letových provozních služeb pro vzdušný prostor pod svou pravomocí.

4. Členské státy jsou vůči ICAO v rámci zeměpisných hranic letových informačních oblastí nadále odpovědné za horní vzdušný prostor a letové informační oblasti, které jim ICAO svěřila ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost.“

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Letecké informace v elektronické podobě

1. Aniž je dotčeno zveřejňování leteckých informací členskými státy, Komise ve spolupráci s Eurocontrollem zajistí – způsobem, který tomuto znění odpovídá, – dostupnost vysoce kvalitních leteckých informací v elektronické podobě, prezentovaných harmonizovaným způsobem a vyhovujících požadavkům všech příslušných uživatelů na jejich kvalitu a včasnost.

2. Pro účely odstavce 1 Komise

a) zajistí vytvoření infrastruktury leteckých informací pro celé Společenství v podobě elektronického integrovaného zpravodajského portálu s neomezeným přístupem pro zúčastněné strany. Tato infrastruktura integruje přístup k požadovaným údajům a poskytování těchto údajů, které zahrnují, ale neomezují se na letecké informace, informace ohlašovny letových provozních služeb (AR-O), meteorologické informace a informace o uspořádání toku provozu;

b) v úzké spolupráci s Eurocontrole a ICAO podporuje modernizaci a harmonizaci poskytování leteckých informací v nejširším slova smyslu.

3. Komise přijme k tomuto článku prováděcí pravidla regulatorním postupem podle čl. 5 odst. 3 rámcového nařízení.“

4) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Pravidla létání a klasifikace vzdušného prostoru

Komise v souladu s regulatorním postupem podle čl. 5 odst. 3 rámcového nařízení přijme prováděcí pravidla s cílem

- a) přijmout příslušná ustanovení týkající se pravidel létání, jež vycházejí ze standardů a doporučených postupů ICAO;
- b) harmonizovat vhodným způsobem uplatňování klasifikace vzdušného prostoru ICAO s cílem zajistit plynulé poskytování bezpečných a výkonných letových provozních služeb v rámci jednotného evropského nebe.“

5) Článek 5 se zrušuje.

6) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Navrhování a uspořádání sítě

1. Funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) umožňují optimální využívání vzdušného prostoru a zajišťují, aby uživatelé vzdušného prostoru mohli užívat upřednostňované tratě při současném zajištění co největšího přístupu ke vzdušnému prostoru a letovým navigačním službám. Účelem těchto funkcí je podpora iniciativ na vnitrostátní úrovni a na úrovni funkčních bloků vzdušného prostoru a tyto funkce by se měly vykonávat tak, aby byla dodržena zásada oddělení regulatorních a provozních úkolů.

2. Za účelem dosažení cílů uvedených v odstavci 1 a aniž jsou dotčeny povinnosti členských států ve vztahu k vnitrostátním tratím a strukturám vzdušného prostoru zajišťuje Komise provádění těchto funkcí:

- a) navrhování evropské sítě tratí ATS;
- b) koordinace omezených zdrojů v rámci kmitočtových pásem pro letectví využívaných ve všeobecném letovém provozu, zejména radiových kmitočtů, a koordinace kódů radarových odpovídačů.

Funkce uvedené v prvním pododstavci nezahrnují přijímání závazných opatření s obecnou působností ani výkon politického rozhodování. Zohledňují návrhy vypracované na vnitrostátní úrovni a na úrovni funkčních bloků vzdušného prostoru. Jsou vykonávány ve spolupráci s vojenskými orgány v souladu se schválenými postupy týkajícími se pružného užívání vzdušného prostoru.

Komise může po konzultaci s výborem pro jednotné nebe a v souladu s prováděcími pravidly podle odstavce 4 pověřit Eurocontrol nebo jiný nezávislý a odborně příslušný subjekt úkoly, jež jsou nezbytné pro výkon funkcí uvedených v prvním pododstavci. Tyto úkoly jsou plněny nestranně a hospodárně a jsou prováděny jménem členských států a zúčastněných stran. Podléhají řádnému řízení, jež uznává oddělení zodpovědností za poskytování služeb a regulaci, s přihlédnutím k potřebám celé sítě ATM a za plného zapojení uživatelů vzdušného prostoru a poskytovatelů letových navigačních služeb.

3. Po řádné konzultaci se zúčastněnými stranami z tohoto odvětví může Komise přidávat na seznam funkcí uvedených v odstavci 2 další funkce. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 5 odst. 4 rámcového nařízení.

4. Prováděcí pravidla k opatřením uvedeným v tomto článku, vyjma pravidel uvedených v odstavcích 6 až 9, se přijímají regulatorním postupem podle čl. 5 odst. 3 rámcového nařízení. Tato prováděcí pravidla se zaměřují zejména na

- a) koordinaci a harmonizaci procesu a postupů s cílem zlepšit výkonnost správy leteckých kmitočtů včetně stanovení zásad a kritérií;
- b) základní funkci pro koordinaci včasné identifikace a řešení potřeb, pokud jde o kmitočty v pásmech přidělených evropskému všeobecnému leteckému provozu, s cílem podpořit organizaci a provoz evropské letecké sítě;
- c) další funkce sítě, jak jsou popsány v hlavním plánu ATM;
- d) postupy pro rozhodování založené na spolupráci mezi členskými státy, poskytovateli letových navigačních služeb a funkcí uspořádání sítě v případě úkolů uvedených v odstavci 2;
- e) opatření pro konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami v rámci rozhodovacího procesu na vnitrostátní i evropské úrovni a

f) v rámci rádiového spektra, jež bylo letovému provozu přiděleno Mezinárodní telekomunikační unií, rozdělení úkolů a povinností mezi funkci uspořádání sítě a správce kmitočtů jednotlivých států, přičemž musí být zajištěno, aby funkce vnitrostátní správy kmitočtů i nadále rozdělovaly kmitočty, které nemají žádný dopad na síť. V záležitostech, které mají dopad na síť, spolupracují správci kmitočtů jednotlivých států se subjekty odpovědnými za funkci uspořádání sítě s cílem zajistit optimální využívání kmitočtů.

5. Jiná hlediska navrhování vzdušného prostoru než ta, jež jsou uvedena v odstavci 2, se řeší na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni funkčních bloků vzdušného prostoru. Proces navrhování zohlední požadavky provozu a jeho složitost, vnitrostátní plány výkonnosti či plány výkonnosti funkčních bloků vzdušného prostoru a jeho součástí bude úplná konzultace s příslušnými uživateli vzdušného prostoru či příslušnými skupinami, které je zastupují, a případně s vojenskými orgány.

6. Členské státy svěří Eurocontrolu či jinému nezávislému a příslušnému orgánu provádění činností souvisejících s uspořádáním toku letového provozu, přičemž tento orgán bude podléhat příslušným opatřením zajišťujícím dohled.

7. Prováděcí pravidla pro činnosti související s uspořádáním toku letového provozu včetně nezbytných opatření zajišťujících dohled se vypracovávají poradním postupem podle čl. 5 odst. 2 rámcového nařízení a přijímají regulativním postupem podle čl. 5 odst. 3 rámcového nařízení s cílem optimalizovat dostupné kapacity při užívání vzdušného prostoru a zlepšit činnosti související s uspořádáním toku letového provozu. Tato pravidla jsou založena na transparentnosti a účinnosti a zajišťují, aby kapacita byla poskytována pružným a včasným způsobem odpovídajícím doporučením Evropského oblastního navigačního plánu ICAO.

8. Prováděcí pravidla pro činnosti související s uspořádáním toku letového provozu jsou podkladem pro provozní rozhodnutí přijímaná poskytovateli letových navigačních služeb, provozovateli letišť a uživateli vzdušného prostoru a upravují tyto oblasti:

- a) plánování letů;
- b) využívání dostupné kapacity vzdušného prostoru během všech fází letu včetně přidělování volných letištních časů a
- c) užívání směřování tratí všeobecným letovým provozem včetně:
  - vytvoření jednotné příručky pro směřování tratí a letového provozu,
  - možnosti k odklonu všeobecného letového provozu od oblastí silného letového provozu a

— pravidel priorit týkajících se přístupu všeobecného letového provozu do vzdušného prostoru, zejména v době silného letového provozu a krizí.

9. Při vypracovávání a přijímání prováděcích pravidel Komise případně zohlední soulad mezi letovými plány a letištními časy a nezbytnou koordinaci s přílehlými oblastmi, aniž je tím dotčena bezpečnost.“

7) Článek 9 se zrušuje.

Článek 4

Nařízení (ES) č. 552/2004 se mění takto:

1) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 6a

Alternativní způsob ověření dodržování požadavků

Vztahuje-li se osvědčení vydané v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví (*) na složky nebo systémy, považuje se pro účely článků 5 a 6 tohoto nařízení za prohlášení ES o shodě nebo vhodnosti pro použití nebo prohlášení ES o ověření, pokud je jeho součástí prokázání dodržení podstatných požadavků tohoto nařízení a příslušných prováděcích pravidel pro zajištění interoperability.

(*) Úř. věst. L 79, 19.3.2008, s. 1.“

2) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Změna příloh

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky příloh s cílem zohlednit vývoj v technické či provozní oblasti, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 5 odst. 4 rámcového nařízení.“

3) V článku 10 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a Pro účely odstavce 2 tohoto článku mohou členské státy prohlásit systémy a složky sítě EATMN za odpovídající základním požadavkům a vyjmout je z ustanovení článků 5 a 6.“

4) Příloha II se mění takto:

a) v části A se první odstavec bodu 2 nahrazuje tímto:

„Sít EATMN, její systémy a její složky musí na koordinovaném základě podporovat nově schválené a platné provozní koncepce, které zlepšují kvalitu, udržitelnost a efektivitu letových navigačních služeb, zejména pokud jde o bezpečnost a kapacitu.“;

b) část B se mění takto:

i) první odstavec bodu 3.1.2 se nahrazuje tímto:

„Systémy zpracování údajů o letu musí umožnit postupné zavádění schválených a ověřených vyspělých provozních koncepcí pro všechny fáze letu, jak to konkrétně předpokládá hlavní plán ATM.“;

ii) bod 3.2.2 se nahrazuje tímto:

„3.2.2 Podpora nových provozních koncepcí

Systémy zpracování přehledových dat se musí přizpůsobovat rostoucí dostupnosti

nových zdrojů přehledových informací tak, aby se zvyšovala celková kvalita služeb, jak to konkrétně předpokládá hlavní plán ATM.“;

iii) bod 4.2 se nahrazuje tímto:

„4.2 Podpora nových provozních koncepcí

Komunikační systémy musí podporovat zavádění schválených a ověřených vyspělých provozních koncepcí pro všechny fáze letu, jak to konkrétně předpokládá hlavní plán ATM.“

Článek 5

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 6 odst. 2 a 6 nařízení (ES) č. 551/2004 ve znění tohoto nařízení se použije ode dne uvedeného v příslušných prováděcích pravidlech, avšak nejpozději od 4. prosince 2012.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. října 2009.

Za Evropský parlament Za Radu
předseda předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
C. MALMSTRÖM

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1071/2009

ze dne 21. října 2009,

kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 71 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dokončení vnitřního trhu silniční dopravy se spravedlivými podmínkami hospodářské soutěže vyžaduje jednotné používání společných pravidel při povolání přístupu k povolání podnikatele v silniční nákladní nebo osobní dopravě („povolání podnikatele v silniční dopravě“). Tato společná pravidla přispějí k vyšší úrovni odborné způsobilosti podnikatelů v silniční dopravě, k racionalizaci trhu a ke zlepšení kvality poskytovaných služeb v zájmu podnikatelů v silniční dopravě, jejich zákazníků a hospodářství jako celku a rovněž k větší bezpečnosti silničního provozu. Rovněž usnadní účinný výkon práva usazování podnikatelů v silniční dopravě.
- (2) Směrnice Rady 96/26/ES ze dne 29. dubna 1996 o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží a provozovatele silniční přepravy osob, jakož i o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, s cílem umožnit účinný výkon svobody usazování těchto dopravců v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy ⁽⁴⁾ stanoví minimální podmínky pro přístup k povolání provozovatele silniční dopravy, jakož i vzájemné uznávání dokladů požadovaných za tímto účelem.

Zkušenosti, provedené hodnocení dopadu a různé studie nicméně ukázaly, že tato směrnice se v jednotlivých členských státech používá nejednotně. Tato nejednotnost má četné nepříznivé důsledky, zejména narušování hospodářské soutěže, nedostatečnou průhlednost trhu a nejednotné kontroly, jakož i riziko, že podniky s nízkou úrovní odborné způsobilosti nedbají nebo méně dbají na dodržování pravidel bezpečnosti silničního provozu a sociálních předpisů, což může poškodit pověst daného odvětví.

- (3) Tyto důsledky jsou o to závažnější, že mohou narušit plynulé fungování vnitřního trhu silniční dopravy, neboť trh mezinárodní nákladní dopravy a některých kabotážních činností je přístupný pro podniky celého Společenství. Jedinou podmínkou stanovenou pro tyto podniky je, aby měly licenci Společenství, kterou mohou získat, splní-li podmínky pro přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy ⁽⁵⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh auto-karové a autobusové dopravy ⁽⁶⁾.
- (4) Je tedy vhodné modernizovat stávající pravidla pro přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě tak, aby bylo zajištěno jejich jednotnější a účinnější uplatňování. Jelikož dodržování těchto pravidel představuje hlavní podmínku pro přístup na trh Společenství a protože v oblasti přístupu na trh jsou používány nástroje Společenství nařízení, pro upravení podmínek přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě se nařízení jeví jako nejvhodnější nástroj.
- (5) Členským státům by mělo být povoleno přizpůsobit závazné podmínky pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě v nevdálenějších regionech, jak jsou vymezeny v čl. 299 odst. 2 Smlouvy z důvodu jejich zvláštního charakteru a omezení. Podnikům zřízeným v těchto regionech, které splňují podmínky pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě pouze díky výše uvedenému přizpůsobení by však nemělo být umožněno získat licenci Společenství. Přizpůsobení podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě by nemělo bránit

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 17.6.2008, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 21. května 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 (Úř. věst. C 62 E, 17.3.2009, s. 1), postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2009 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. září 2009.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 124, 23.5.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ Viz strana 72 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽⁶⁾ Viz strana 88 v tomto čísle Úředního věstníku.

- podnikům, které by mohly vykonávat povolání podnikatele v silniční dopravě a které splňují obecné podmínky stanovené tímto nařízením, provádět přepravy v nejbližších regionech.
- (6) V zájmu zajištění spravedlivé hospodářské soutěže by se společná pravidla pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě měla vztahovat v co nejširší míře na všechny podniky. Přesto však není nutné, aby do působnosti tohoto nařízení byly zahrnuty podniky, které provozují pouze přepravy se zanedbatelným vlivem na dopravní trh.
- (7) Za ověřování toho, že příslušný podnik trvale plní podmínky stanovené tímto nařízením, by měl nést odpovědnost členský stát, v němž je podnik usazen, aby tak příslušné orgány tohoto členského státu mohly v případě potřeby rozhodnout o pozastavení nebo odnětí povolení opravňujících podnik k působení na trhu. Řádné dodržování a spolehlivá kontrola podmínek přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě vyžadují, aby podniky měly stále a řádné sídlo.
- (8) Je třeba, aby byly jasně určeny fyzické osoby s potřebnou dobrou pověstí a odbornou způsobilostí a aby o nich byly vyzkoušeny příslušné orgány. Tyto osoby (dále jen „odpovědní zástupci pro dopravu“) by měly mít bydliště v členském státě a účinně a nepřetržitě řídit dopravní činnosti podniků silniční dopravy. Je proto vhodné stanovit, za jakých podmínek se má za to, že osoba účinně a nepřetržitě řídí dopravní činnost podniku.
- (9) Dobrá pověst odpovědného zástupce pro dopravu je podmíněna tím, že nebyl odsouzen za závažnou trestnou činnost ani mu nebyly uloženy sankce, zejména za porušení předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy. Odsouzení nebo sankce uložené odpovědnému zástupci pro dopravu nebo podniku silniční dopravy v jednom nebo ve více členských státech za nejzávažnější porušení pravidel Společenství by mělo vést ke ztrátě dobré pověsti za předpokladu, že příslušný orgán zjistil, že před konečným rozhodnutím proběhl řádně ukončený a doložený postup vyšetřování, při němž byla poskytnuta základní procesní práva, a byla dodržena příslušná práva na odvolání.
- (10) Je třeba, aby podnik v silniční dopravě měl minimální úroveň finanční způsobilosti pro zajištění řádného zahájení a správy činnosti podniku. Jednoduchým a nákladově efektivním způsobem prokázání finanční způsobilosti podniku může být bankovní záruka nebo pojištění profesionální odpovědnosti.
- (11) Vysoká úroveň odborné způsobilosti by měla zvýšit sociální a hospodářskou efektivitu odvětví silniční dopravy. Proto je vhodné, aby žadatelé o funkci odpovědného zástupce pro dopravu disponovali vysoce kvalitními odbornými znalostmi. S cílem zajistit větší jednotnost zkoušek a podpořit vysokou kvalitu odborné přípravy je třeba stanovit, aby členské státy mohly oprávnit vzdělávací a zkušební střediska podle kritérií, která si určí. Odpovědní zástupci pro dopravu by měli mít potřebné znalosti pro řízení jak vnitrostátních, tak mezinárodních dopravních operací. Seznam oborů, v nichž jsou požadovány znalosti pro získání osvědčení o odborné způsobilosti, a postupy pořádání zkoušek se budou s technickým pokrokem pravděpodobně měnit a měla by existovat ustanovení o jejich aktualizaci. Členské státy by měly mít možnost vyjmout z přezkušování osoby, které mohou poskytnout důkaz o určitých nepřerušovaných zkušenostech při řízení dopravních činností.
- (12) Pro zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a důsledného dodržování předpisů v silniční dopravě musí být úroveň kontroly prováděné členskými státy jednotná. Vnitrostátní orgány odpovědné za dohled nad podniky a nad platností jejich povolení hrají v tomto ohledu zásadní úlohu a je vhodné zajistit, aby v případě potřeby podniky patřičné kroky, jako je v nejzávažnějších případech zejména pozastavení nebo odejmutí povolení či prohlášení odpovědných zástupců pro dopravu, kteří jednájí opakovaně v nedbalosti nebo úmyslně nedodržují předpisy, za nezpůsobilé. Tomu musí předcházet řádné posouzení kroků z hlediska zásady proporcionality. Před uložením takových sankcí je nicméně nutno podnik předem upozornit a poskytnout mu přiměřenou lhůtu pro zjednání nápravy.
- (13) Dokonalejší organizace správní spolupráce mezi členskými státy by zlepšila účinnost dohledu nad podniky působícími v několika členských státech a snížila by v budoucnosti administrativní náklady. Elektronické rejstříky podniků propojené v celém Společenství, které vyhovují předpisům Společenství o ochraně osobních údajů, by takovou spolupráci usnadnily a snížily by podnikům i správním orgánům náklady související s kontrolami. V několika členských státech jsou již vnitrostátní rejstříky zavedeny. Stejně tak existuje i infrastruktura pro jejich vzájemné propojení mezi členskými státy. Systematičtější využívání elektronických rejstříků by tedy mohlo významně přispět ke snížení administrativních nákladů na kontroly a ke zlepšení jejich účinnosti.
- (14) Některé údaje obsažené ve vnitrostátních elektronických rejstřících týkající se porušení předpisů a sankcí jsou osobního rázu. Členské státy proto musí přijmout nezbytná opatření pro zajištění dodržování směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾, zejména pokud se jedná o kontrolu zpracování osobních

(1) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- údajů orgány veřejné moci, právo dotčených osob na informace, jejich právo přístupu a právo na protest. Pro účely tohoto nařízení by mohlo být nezbytné uchovávat tyto údaje po dobu nejméně dvou let, aby se zabránilo usazení nezpůsobilých podniků v jiných členských státech.
- (15) Za účelem zlepšení průhlednosti a umožnění zákazníkům dopravního podniku ověřit, zda má tento podnik příslušné povolení, by měly být určité údaje obsažené ve vnitrostátním elektronickém rejstříku veřejně přístupné, pokud jsou dodrženy příslušné právní předpisy o ochraně údajů.
- (16) Postupné vzájemné propojení vnitrostátních elektronických rejstříků má zásadní význam pro to, aby byla umožněna rychlá a účinná výměna informací mezi členskými státy a aby bylo zaručeno, že podnikatelé v silniční dopravě nebudou vystaveni pokušení dopouštět se závažného porušení předpisů v jiných členských státech, než je členský stát jejich usazení, ani nebudou ochotni takové riziko podstoupit. K tomuto druhu propojení je třeba společné definice přesného formátu vyměňovaných údajů a rovněž technických postupů takové výměny.
- (17) V zájmu účinné výměny informací mezi členskými státy by měla být určena vnitrostátní kontaktní místa a měly by být stanoveny některé společné postupy týkající se alespoň lhůt a povahy poskytovaných informací.
- (18) S cílem usnadnit svobodu usazování by předložení náležitých dokladů vydaných příslušným orgánem členského státu, v němž měl odpovědný zástupce pro dopravu bydliště, mělo být považováno za dostatečný důkaz bezúhonnosti pro přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě v členském státě usazení, pokud dotčené osoby nebyly prohlášeny za nezpůsobilé pro výkon daného povolání v jiných členských státech.
- (19) Pokud jde o odbornou způsobilost, členský stát usazení by měl v zájmu usnadnění svobody usazování uznat jednotný vzor osvědčení vydaného v souladu s ustanoveními tohoto nařízení jako dostatečný důkaz.
- (20) Je třeba pečlivě sledovat uplatňování tohoto nařízení na úrovni Společenství. To předpokládá, že Komisi budou předkládány pravidelné zprávy o dobré pověsti, finanční způsobilosti a odborné způsobilosti podniků v odvětví silniční dopravy vypracované na základě vnitrostátních rejstříků.
- (21) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení ustanovení této směrnice. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (22) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž modernizace pravidel upravujících přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě tak, aby bylo v členských státech zajištěno jejich jednotnější a účinnější provádění, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a může jej být proto z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (23) Opatření nezbytná pro provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (24) Zejména je třeba zmocnit Komisi k vypracování seznamu kategorií, druhů a úrovně závažnosti porušení předpisů, v důsledku něhož podnikatelé v silniční dopravě pozbudou dobré pověsti, k přizpůsobení technickému pokroku příloh I, II a III tohoto nařízení, které se týkají posuzovaných znalostí pro uznání odborné způsobilosti ze strany členských států a vzoru osvědčení o odborné způsobilosti, a k vypracování seznamu porušení předpisů, která kromě porušení uvedených v příloze IV tohoto nařízení mohou vést ke ztrátě dobré pověsti. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (25) Směrnice 96/26/ES by měla být zrušena,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení upravuje přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě a výkon tohoto povolání.
2. Toto nařízení se vztahuje na všechny podniky usazené ve Společenství, které vykonávají povolání podnikatele v silniční dopravě. Vztahuje se rovněž na podniky, které povolání podnikatele v silniční dopravě hodlají vykonávat. Odkazy na podniky vykonávající povolání podnikatele v silniční dopravě se případně rozumí odkazy na podniky, které hodlají toto povolání vykonávat.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Pokud jde o regiony uvedené v čl. 299 odst. 2 Smlouvy, mohou dotčené členské státy přizpůsobit podmínky závazné pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě, je-li činnost v těchto regionech plně prováděna podniky tamtéž usazenými.

4. Odchylně od odstavce 2 se toto nařízení, nestanoví-li vnitrostátní právní předpisy jinak, nevztahuje na

- a) podniky, které vykonávají povolání podnikatele v silniční nákladní dopravě výhradně motorovými vozidly nebo jízdními soupravami, jejichž největší přípustná hmotnost nepřesahuje 3,5 tuny. Členské státy však mohou pro všechny nebo některé kategorie silniční dopravy tuto hranici snížit;
- b) podniky, které vykonávají výlučně služby silniční přepravy osob pro nekomerční účely, nebo které mají jiný hlavní předmět činnosti než povolání podnikatele v silniční osobní dopravě;
- c) podniky, které vykonávají povolání podnikatele v silniční dopravě výhradně motorovými vozidly, jejichž nejvyšší povolená rychlost nepřesahuje 40 km/h.

5. Členské státy mohou vyjmout z uplatňování všech nebo některých ustanovení tohoto nařízení pouze ty podniky vykonávající povolání podnikatele v silniční dopravě, které provozují výlučně vnitrostátní přepravy pouze s malým vlivem na dopravní trh, z důvodu

- a) povahy přepravovaného nákladu nebo
- b) krátké přepravní vzdálenosti.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „povoláním podnikatele v silniční nákladní dopravě“ činnost jakéhokoli podniku přepravujícího náklad pro cizí potřebu buď motorovým vozidlem, nebo jízdní soupravou;
- 2) „povoláním podnikatele v silniční osobní dopravě“ činnost jakéhokoli podniku poskytujícího přepravy cestujících, kterou tento podnik nabízí veřejnosti nebo některým kategoriím uživatelů za úplatu hrazenou přepravovanou osobou nebo organizátorem přepravy, a to prostřednictvím motorových vozidel způsobilých s ohledem na typ konstrukce a vybavení k přepravě více než devíti osob včetně řidiče a k tomu účelu určených;
- 3) „povoláním podnikatele v silniční dopravě“ povolání podnikatele v silniční osobní dopravě nebo povolání podnikatele v silniční nákladní dopravě;
- 4) „podnikem“ jakákoli fyzická osoba, jakákoli právnická osoba, zisková či nezisková, jakékoli sdružení nebo skupina osob bez právní subjektivity, zisková či nezisková, nebo jakýkoli veřejný subjekt s vlastní právní subjektivitou nebo závislý na

orgánu s touto subjektivitou zabývající se osobní dopravou anebo jakákoli fyzická nebo právnická osoba zabývající se nákladní dopravou v rámci podnikatelské činnosti;

- 5) „odpovědným zástupcem pro dopravu“ fyzická osoba zaměstnaná podnikem nebo v případě, že je tímto podnikem fyzická osoba, pak tato osoba samotná, nebo je-li tak stanoveno, jiná fyzická osoba tímto podnikem určená prostřednictvím smlouvy, která účinně a nepřetržitě řídí dopravní činnosti tohoto podniku;
- 6) „povolením k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě“ správní rozhodnutí, které opravňuje podnik splňující podmínky stanovené tímto nařízením k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě;
- 7) „příslušným orgánem“ orgán členského státu na celostátní, regionální nebo místní úrovni, který za účelem udělení povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě ověřuje, zda podnik splňuje podmínky stanovené tímto nařízením, a který je oprávněn vydat, pozastavit nebo odejmout povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě;
- 8) „členským státem usazení“ členský stát, v němž je podnik usazen, bez ohledu na to, zda jeho odpovědný zástupce pro dopravu pochází z jiné země.

Článek 3

Požadavky na výkon povolání podnikatele v silniční dopravě

1. Podniky, které vykonávají povolání podnikatele v silniční dopravě, musejí
  - a) být řádně a trvale usazeny v členském státě;
  - b) mít dobrou pověst;
  - c) být finančně způsobilé a
  - d) vykazovat požadovanou odbornou způsobilost.
2. Členské státy mohou rozhodnout o uložení dalších přiměřených a nediskriminujících požadavků, které musejí podniky splňovat, aby mohly vykonávat povolání podnikatele v silniční dopravě.

Článek 4

Odpovědný zástupce pro dopravu

1. Podnik vykonávající povolání podnikatele v silniční dopravě určí odpovědným zástupcem pro dopravu alespoň jednu fyzickou osobu, jež splňuje požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. b) a d) a která
  - a) účinně a nepřetržitě řídí dopravní činnosti podniku;

b) má k podniku skutečnou vazbu jakožto zaměstnanec, ředitel, vlastník nebo akcionář nebo jej spravuje, nebo je-li podnikem fyzická osoba, je touto osobou a

KAPITOLA II

PODMÍNKY PRO SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ ČLÁNKU 3

c) má bydliště ve Společenství.

Článek 5

Podmínky týkající se požadavku usazení

2. Nesplňuje-li podnik požadavek odborné způsobilosti stanovený v čl. 3 odst. 1 písm. d), může mu příslušný orgán vydat povolení k výkonu povolání provozovatele silniční dopravy bez odpovědného zástupce pro dopravu určeného podle odstavce 1 tohoto článku pod podmínkou, že

Aby podnik splnil požadavek podle čl. 3 odst. 1 písm. a), musí v dotčeném členském státě

a) určí fyzickou osobu s bydlištěm ve Společenství, která splňuje požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. b) a d) a která je oprávněna podle smlouvy vykonávat úkoly odpovědného zástupce pro dopravu jménem podniku;

a) mít v tomto členském státě sídlo s prostorami, v nichž uchovává svou klíčovou podnikovou dokumentaci, zejména své účetní doklady, doklady o vedení zaměstnanců, doklady obsahující údaje týkající se doby řízení a doby odpočinku a všechny ostatní doklady, k nimž musí mít příslušný orgán přístup k ověření, zda jsou splněny podmínky stanovené tímto nařízením. Členské státy mohou požadovat, aby podniky na jejich území měly rovněž další dokumenty ve svých prostorách vždy připravené ke zpřístupnění;

b) smlouva mezi podnikem a osobou uvedenou v písmenu a) stanoví úkoly, které má tato osoba účinně a nepřetržitě plnit, a uvádí její povinnosti jakožto odpovědného zástupce pro dopravu. Úkoly, které je třeba upřesnit, zahrnují zejména řízení údržby vozidel, kontrolu přepravních smluv a dokladů, základní účetnictví, přidělování nákladů nebo přeprav řidičům a vozidlům a kontrolování postupů v oblasti bezpečnosti;

b) potom, co je oprávnění uděleno, mít k dispozici jedno nebo více vozidel, buď vlastních, nebo například na základě smlouvy o splátkovém prodeji, smlouvy o pronájmu nebo leasingové smlouvy, která jsou registrována nebo jinak uvedena do provozu v souladu s právními předpisy tohoto členského státu;

c) osoba uvedená v písmenu a) může jako odpovědný zástupce pro dopravu řídit dopravní činnosti až čtyř různých podniků vykonávané celkovým vozovým parkem čítajícím nejvýše 50 vozidel. Členské státy mohou rozhodnout o snížení počtu podniků nebo velikosti celkového vozového parku, které uvedená osoba může řídit, a

c) účinně a nepřetržitě vykonávat s nezbytnými administrativními prostředky svou činnost týkající se vozidel uvedených v písmenu b) v provozovně umístěné v tomto členském státě, a to s příslušným technickým vybavením a zařízením.

d) osoba uvedená v písmenu a) vykonává stanovené úkoly výlučně v zájmu podniku a plní své povinnosti nezávisle na podnicích, pro které tento podnik provádí přepravy.

Článek 6

Podmínky týkající se požadavku dobré pověsti

3. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že odpovědný zástupce pro dopravu určený podle odstavce 1 nesmí být zároveň určen podle odstavce 2, nebo může být takto určen pouze ve vztahu k omezenému počtu podniků nebo k vozovému parku o velikosti menší než uvedené v odst. 2 písm. c).

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku určí členské státy podmínky, které musí podnik a odpovědní zástupci pro dopravu splnit, aby vyhověli požadavku dobré pověsti stanovenému v čl. 3 odst. 1 písm. b).

4. Podnik oznámí příslušnému orgánu určeného či určené odpovědné zástupce pro dopravu.

Při zjišťování, zda určitý podnik splnil tento požadavek, zváží členské státy chování podniku, jeho odpovědných zástupců pro dopravu a jakékoli jiné dotčené osoby, kterou může členský stát stanovit. Odkazy v tomto článku na odsouzení, sankce nebo porušení zahrnují odsouzení, sankce či porušení vztahující se na samotný podnik, jeho odpovědného zástupce pro dopravu a jakoukoli jinou dotčenou osobu, kterou může členský stát stanovit.

Podmínky uvedené v prvním pododstavci zahrnují alespoň skutečnost, že

- a) nejsou žádné pádné důvody k pochybám o dobré pověsti odpovědného zástupce pro dopravu nebo dopravního podniku, jako například odsouzení nebo sankce v důsledku vážného porušení platných vnitrostátních předpisů v oblasti
  - i) obchodního práva,
  - ii) úpadkového práva,
  - iii) mzdových a pracovních podmínek tohoto povolání,
  - iv) silničního provozu,
  - v) odpovědnosti za škodu při výkonu povolání,
  - vi) obchodu s lidmi nebo drogami a
- b) odpovědný zástupce pro dopravu nebo dopravní podnik nebyl v jednom nebo více členských státech odsouzen za závažnou trestnou činnost nebo mu nebyla uložena sankce za vážné porušení pravidel Společenství týkajících se zejména
  - i) doby řízení a doby odpočinku řidičů, pracovní doby a instalace a používání záznamového zařízení,
  - ii) maximální hmotnosti a rozměrů vozidel používaných k podnikání v mezinárodní dopravě,
  - iii) výchozí kvalifikace a dalšího vzdělávání řidičů,
  - iv) způsobilosti silničních vozidel používaných k podnikání včetně povinné technické kontroly motorových vozidel,
  - v) přístupu na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy nebo případně přístupu na trh silniční osobní dopravy,
  - vi) bezpečnosti silniční přepravy nebezpečných věcí,
  - vii) instalace a používání omezovačů rychlosti u některých kategorií vozidel,
  - viii) řidičských průkazů,
  - ix) přístupu k povolání,
  - x) přepravy zvířat.

2. Pro účely odst. 1 třetího pododstavce písm. b):

- a) Byl-li v jednom nebo více členských státech odpovědný zástupce pro dopravu nebo dopravní podnik odsouzen za závažnou trestnou činnost nebo mu byla uložena sankce za některé z nejzávažnějších porušení pravidel Společenství uvedených v příloze IV, provede příslušný orgán členského státu

usazení vhodným a včasným způsobem řádně dokončené správní řízení, které případně zahrne kontrolu v prostorách dotyčného podniku.

Řízení určí, zda by z důvodu zvláštních okolností představovala v daném případě ztráta dobré pověsti nepřiměřený následek. Takovýto případný závěr musí být řádně vysvětlen a odůvodněn.

Shledá-li příslušný orgán, že by ztráta dobré pověsti představovala nepřiměřený následek, může rozhodnout, že dobrá pověst zůstane zachována. V takovém případě se důvody zanesou do vnitrostátního rejstříku. Počet těchto rozhodnutí bude uveden ve zprávě podle čl. 26 odst. 1.

Neshledá-li příslušný orgán, že by ztráta dobré pověsti představovala nepřiměřený následek, má odsouzení nebo uložení sankcí za následek ztrátu dobré pověsti.

- b) Komise vypracuje seznam kategorií, typů a stupňů závažnosti závažných porušení pravidel Společenství, jež kromě porušení uvedených v příloze IV mohou vést ke ztrátě dobré pověsti. Členské státy při určování priorit pro kontroly podle čl. 12 odst. 1 přihlednou k informacím o těchto porušeních včetně informací obdrženy od ostatních členských států.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a týkají se uvedeného seznamu, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

Za tímto účelem Komise

- i) stanoví kategorie a typy porušení předpisů, ke kterým dochází nejčastěji,
- ii) určí stupeň závažnosti porušení podle jejich schopnosti vyvolat riziko smrtelných nebo vážných zranění a
- iii) stanoví četnost výskytu, při jejímž překročení se opakovaná porušení považují za závažnější, s přihlednutím k počtu řidičů využívaných při dopravních činnostech řízených odpovědným zástupcem pro dopravu.

3. Požadavek stanovený v čl. 3 odst. 1 písm. b) je považován za nesplněný, dokud nedojde k rehabilitaci nebo jinému opatření s rovnocenným účinkem v souladu se stávajícími vnitrostátními právními předpisy v této oblasti.

Článek 7

Podmínky týkající se požadavku finanční způsobilosti

1. Pro účely splnění požadavku stanoveného v čl. 3 odst. 1 písm. c) musí být podnik v průběhu ročního účetního období vždy schopen dostát svým finančním závazkům. Za tímto účelem podnik na základě ročních účetních závěrek, které ověřil auditor nebo jiná řádně oprávněná osoba, prokáže, že každým rokem disponuje kapitálem a rezervami ve výši nejméně 9 000 EUR, je-li používáno jediné vozidlo, a 5 000 EUR na každé další užívané vozidlo.

Pro účely tohoto nařízení se každoročně stanoví hodnota eura v měnách členských států, které se neúčastní třetí etapy hospodářské a měnové unie. Použijí se kurzy platné první pracovní den měsíce října a zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*. Použijí se ode dne 1. ledna následujícího kalendářního roku.

Účetními položkami uvedenými v prvním pododstavci se rozumí položky definované ve čtvrté směrnici Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností⁽¹⁾.

2. Odchylně od odstavce 1 může příslušný orgán souhlasit s tím nebo požadovat, aby podnik prokázal finanční způsobilost potvrzením, jako je bankovní záruka nebo pojištění, včetně pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání poskytnutého jednou nebo více bankami nebo jinými finančními institucemi včetně pojišťoven, jímž za něj společně a nerozdílně ručí, pokud jde o částky stanovené v odst. 1 prvním pododstavci.

3. Roční účetní závěrky uvedené v odstavci 1 a záruka uvedená v odstavci 2, které je třeba ověřit, se týkají hospodářského subjektu usazeného na území členského státu, v němž je podána žádost o povolení, a nikoli případných dalších subjektů usazených v jiném členském státě.

Článek 8

Podmínky týkající se požadavku odborné způsobilosti

1. Pro účely splnění požadavku stanoveného v čl. 3 odst. 1 písm. d) musí mít dotyčná osoba nebo dotyčné osoby znalosti odpovídající úrovni stanovené v části I přílohy I v oborech, které jsou tam vyjmenovány. Tato znalost se prokazuje složením povinné písemné zkoušky, kterou, pokud se tak členský stát rozhodne, může doplňovat ústní zkouška. Tyto zkoušky se pořádají v souladu s částí II přílohy I. Členské státy mohou za tímto účelem rozhodnout o požadavku absolvování odborné přípravy před zkouškou.

2. Dotčené osoby se podrobí zkoušce v členském státě, ve kterém mají obvyklé bydliště, nebo v členském státě, ve kterém pracují.

„Obvyklým bydlištěm“ se rozumí místo, kde osoba obvykle pobývá, tj. alespoň 185 dní v každém kalendářním roce, z důvodu osobních vazeb, které vypovídají o těsné vazbě této osoby a místa, kde žije.

Za obvyklé bydliště osoby, jejíž profesní vazby jsou jinde než osobní vazby, a která tedy střídavě pobývá na různých místech ve dvou nebo více členských státech, se však považuje místo jejich osobních vazeb, pokud se tam pravidelně vrací. Tato poslední podmínka se nepožaduje, pokud osoba pobývá v některém členském státě, aby zde vykonávala časově omezený úkol. Docházka na vysokou školu nebo do školy nemá za následek změnu obvyklého bydliště.

3. Písemné a ústní zkoušky uvedené v odstavci 1 mohou pořádat a ověřovat pouze orgány a subjekty řádně oprávněné za tímto účelem členským státem podle kritérií, která tento stát určí. Členské státy pravidelně ověřují, zda podmínky, za kterých jimi řádně oprávněné orgány a subjekty pořádají zkoušky, jsou v souladu s přílohou I.

4. Členské státy mohou podle jimi stanovených kritérií řádně oprávnit subjekty, aby poskytovaly žadatelům vysoce kvalitní odbornou přípravu ke zkouškám a zájemcům z řad odpovědných zástupců pro dopravu průběžnou odbornou přípravu k aktualizaci jejich znalostí. Tyto členské státy pravidelně ověřují, zda subjekty stále plní kritéria, podle nichž jim bylo uděleno oprávnění.

5. Členské státy mohou podporovat pravidelnou odbornou přípravu v oborech uvedených v příloze I v desetiletých intervalech, aby byli odpovědní zástupci pro dopravu informováni o vývoji v daném odvětví.

6. Členské státy mohou požadovat, aby osoby, které vlastní osvědčení o odborné způsobilosti, avšak během posledních 5 let neřídily podnik silniční nákladní dopravy nebo podnik silniční osobní dopravy, podstoupily rekvalifikaci za účelem aktualizace svých znalostí týkajících se nejnovějšího vývoje v oblasti právních předpisů, jak je uvedeno v části I přílohy I.

7. Členský stát může držitele některých vysokoškolských nebo technických kvalifikací vydaných v tomto státě, které pro tento účel zvláště vymezí a které svědčí o znalosti všech oborů vyjmenovaných v seznamu uvedeném v příloze I, osvobodit od zkoušek v oborech, kterých se tyto kvalifikace týkají. Osvobození se týká pouze těch oddílů přílohy I části I, u nichž kvalifikace zahrnuje všechny obory uvedené pod záhlavím každého oddílu.

Členský stát může od určitých částí zkoušky osvobodit držitele osvědčení o odborné způsobilosti platných pro vnitrostátní dopravu v tomto členském státě.

(1) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

8. Jako důkaz odborné způsobilosti musí být předloženo osvědčení vydané orgánem nebo subjektem uvedeným v odstavci 3. Toto osvědčení není přenosné na žádnou jinou osobu. Osvědčení se vystavuje v souladu se vzorem osvědčení uvedeným v příloze III, obsahuje bezpečnostní prvky uvedené v příloze II a je opatřeno razítkem a podpisem řádně oprávněného orgánu nebo subjektu, který jej vydal.

9. Komise přizpůsobí přílohy I, II a III technickému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

10. Komise podporuje a usnadňuje výměny zkušeností a informací mezi členskými státy v oblasti odborné přípravy, zkoušek a oprávnění, včetně prostřednictvím subjektu, který Komise případně určí.

Článek 9

Osvobození od zkoušky

Členský stát může rozhodnout o tom, že osvobodí od zkoušky uvedené v čl. 8 odst. 1 osoby, které prokážou, že po dobu 10 let před 4. prosincem 2009 nepřetržitě řídily v jednom nebo více členských státech podnik silniční nákladní dopravy nebo podnik silniční osobní dopravy.

KAPITOLA III

POVOLOVÁNÍ A DOHLED

Článek 10

Příslušné orgány

1. Pro zajištění řádného provádění tohoto nařízení určí každý členský stát jeden nebo více příslušných orgánů. Tyto příslušné orgány jsou oprávněny

- a) posuzovat žádosti předkládané podniky;
- b) udělovat povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě a tato povolení pozastavit nebo odejmout;
- c) prohlásit fyzickou osobu za nezpůsobilou k řízení dopravní činnosti podniku ve funkci odpovědného zástupce pro dopravu;
- d) provádět potřebné kontroly s cílem ověřit, zda podnik splňuje požadavky stanovené v článku 3.

2. Příslušné orgány zveřejňují veškeré podmínky požadované podle tohoto nařízení, případně další vnitrostátní předpisy, závazné postupy pro žadatele a rovněž příslušná vysvětlení.

Článek 11

Posouzení žádostí a jejich registrace

1. Dopravní podnik, který splňuje požadavky stanovené v článku 3, získá na základě žádosti oprávnění k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě. Příslušný orgán ověří, že podnik, který podal žádost, splňuje požadavky stanovené v uvedeném článku.

2. Příslušný orgán zaznamená ve vnitrostátním elektronickém rejstříku uvedeném v článku 16 údaje týkající se podniků, kterým udělil povolení, a které jsou uvedeny v čl. 16 odst. 2 prvním odstavci písm. a) až d).

3. Lhůta pro posouzení žádosti o povolení příslušným orgánem musí být co nejkratší a nepřesáhne dobu tří měsíců ode dne, kdy příslušný orgán obdržel všechny dokumenty potřebné pro vyhodnocení žádosti. Příslušný orgán může v řádně odůvodněných případech tuto lhůtu prodloužit o další měsíc.

4. Do 31. prosince 2012 příslušný orgán při posuzování dobré pověsti podniku ověří v případě jakýchkoli pochybností, zda určení odpovědní zástupci pro dopravu nejsou v době podání žádosti prohlášení v některém členském státě za nezpůsobilé k řízení dopravní činnosti podniku podle článku 14.

Od 1. ledna 2013 příslušný orgán při posuzování dobré pověsti podniku ověří nahlédnutím do údajů uvedených v čl. 16 odst. 2 prvním odstavci písm. f), buď prostřednictvím přímého zabezpečeného přístupu k příslušným částem vnitrostátního rejstříku, nebo na základě žádosti, zda určení odpovědní zástupci pro dopravu nejsou v době podání žádosti prohlášení v některém členském státě za nezpůsobilé k řízení dopravní činnosti podniku podle článku 14.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, a týkající se prodloužení lhůt uvedených v tomto odstavci o nejvýše tři roky, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

5. Podniky, které mají povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, oznamují příslušnému orgánu, který jim toto povolení vydal, změny údajů uvedených v odstavci 2 ve lhůtě 28 dnů nebo kratší, již stanoví členský stát usazení.

Článek 12

Kontroly

1. Příslušné orgány sledují, zda podniky, jimž udělily oprávnění k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, nadále splňují požadavky stanovené v článku 3. Za tímto účelem členské státy provádějí kontroly se zaměřením na podniky, jež byly vyhodnoceny jako podniky představující zvýšené riziko. Za tímto účelem členské státy rozšíří tento systém hodnocení rizik zavedený členskými státy podle článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních

podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě ⁽¹⁾ na všechna porušení předpisů uvedená v článku 6 tohoto nařízení.

2. Do 31. prosince 2014 provádějí členské státy kontroly alespoň každých pět let s cílem ověřit, zda podniky plní požadavky stanovené v článku 3.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení a týkají se prodloužení lhůt uvedených v prvním pododstavci, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

3. Na žádost Komise provede členský stát v řádně odůvodněných případech požadované kontroly s cílem ověřit, zda podnik splňuje podmínky přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě. Členský stát informuje Komisi o výsledcích těchto kontrol, a bylo-li zjištěno, že podnik již nesplňuje požadavky stanovené tímto nařízením, rovněž o přijatých opatřeních.

Článek 13

Postup pro pozastavení a odejmutí povolení

1. Zjistí-li příslušný orgán, že u některého podniku existuje riziko nesplnění požadavků stanovených v článku 3, tento podnik o tom informuje. Zjistí-li příslušný orgán, že některý nebo více z těchto požadavků již nejsou splněny, může podniku stanovit některou z následujících lhůt pro zjednání nápravy:

- a) lhůtu nepřesahující šest měsíců pro přijetí náhradníka za odpovědného zástupce pro dopravu, který již nesplňuje požadavky dobré pověsti nebo odborné způsobilosti, s možností prodloužení o další tři měsíce v případě úmrtí nebo fyzické nezpůsobilosti odpovědného zástupce pro dopravu;
- b) lhůtu nepřesahující šest měsíců, musí-li podnik v zájmu nápravy situace prokázat, že má řádné a trvalé sídlo;
- c) lhůtu nepřesahující šest měsíců, není-li podmínka ohledně finanční způsobilosti splněna, s cílem prokázat, že uvedený požadavek bude opět trvale plněn.

2. Příslušný orgán může uložit podnikům, jejichž povolení bylo pozastaveno nebo odejmuto, aby jejich odpovědní zástupci pro dopravu složili zkoušku stanovenou v čl. 8 odst. 1, než bude přijato jakékoli rehabilitační opatření.

3. Stanoví-li příslušný orgán, že podnik již nesplňuje jeden nebo více požadavků stanovených v článku 3, pozastaví nebo odejme povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě ve lhůtách uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 35.

Článek 14

Prohlášení odpovědného zástupce pro dopravu nezpůsobilým

1. Pozbude-li odpovědný zástupce pro dopravu dobré pověsti podle článku 6, příslušný orgán prohlásí tohoto odpovědného zástupce pro dopravu za nezpůsobilého k řízení dopravní činnosti podniku.

2. Do přijetí případného rehabilitačního opatření v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy pozbývá osvědčení o odborné způsobilosti, uvedené v čl. 8 odst. 8, odpovědného zástupce pro dopravu, který byl prohlášen za nezpůsobilého, platnosti ve všech členských státech.

Článek 15

Rozhodnutí příslušných orgánů a odvolání

1. V záporných rozhodnutích přijímaných příslušnými orgány členských států na základě tohoto nařízení, včetně zamítnutí žádosti, pozastavení nebo odejmutí stávajícího povolení nebo prohlášení odpovědného zástupce pro dopravu nezpůsobilým, se uvedou důvody, z nichž vycházejí.

V těchto rozhodnutích jsou zohledněny dostupné informace o porušení předpisů daným podnikem nebo odpovědným zástupcem pro dopravu, které by mohlo mít dopady na dobrou pověst podniku, a rovněž všechny ostatní informace, které má příslušný orgán k dispozici. Uvedou se v nich rehabilitační opatření, jež lze uplatnit v případě pozastavení povolení nebo prohlášení nezpůsobilosti.

2. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby dotčené podniky a osoby měly možnost se proti rozhodnutím uvedeným v odstavci 1 odvolat, a to alespoň k jednomu nezávislému a nestrannému orgánu nebo k soudu.

KAPITOLA IV

ZJEDNODUŠENÍ A SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 16

Vnitrostátní elektronické rejstříky

1. Pro účely provádění tohoto nařízení, zejména článků 11 až 14 a 26, vede každý členský stát vnitrostátní elektronický rejstřík podniků silniční dopravy, které příslušný orgán určený tímto státem oprávnil k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě. Zpracování údajů obsažených v tomto rejstříku podléhá kontrole veřejného orgánu určeného za tímto účelem. Příslušné údaje obsažené v elektronickém rejstříku se zpřístupní všem příslušným orgánům dotčeného členského státu.

Do 31. prosince 2009 přijme Komise rozhodnutí o minimálních požadavcích na údaje zanášené do vnitrostátního elektronického rejstříku ode dne jeho zřízení za účelem usnadnění budoucího propojení mezi rejstříky. Může doporučit, aby se kromě údajů uvedených v odstavci 2 uváděly i státní poznávací značky vozidel.

2. Vnitrostátní elektronické rejstříky obsahují alespoň tyto údaje:

- a) název a právní formu podniku;
- b) adresu jeho sídla;
- c) jména odpovědných zástupců pro dopravu určených pro splnění podmínek dobré pověsti a odborné způsobilosti a případně i jméno zákonného zástupce;
- d) typ povolení, počet vozidel, na něž se vztahuje, a případně sériové číslo licence Společenství a opisů;
- e) počet, kategorii a druh závažných porušení předpisů ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. b), které vedly k odsouzení nebo k uložení sankce v průběhu posledních dvou let;
- f) jméno jakékoli osoby prohlášené za nezpůsobilou řídit dopravní činnost podniku, nedojde-li k obnovení dobré pověsti této osoby podle čl. 6 odst. 3, a příslušná rehabilitační opatření.

Pro účely prvního pododstavce písm. e) může členský stát do 31. prosince 2015 rozhodnout, že ve vnitrostátním elektronickém rejstříku budou uváděna pouze nejzávažnější porušení předpisů uvedená v příloze IV.

Členské státy se mohou rozhodnout uchovávat údaje uvedené v prvním pododstavci písm. e) a f) v oddělených rejstřících. V tom případě se příslušné údaje poskytují na žádost nebo se přímo zpřístupňují všem příslušným orgánům dotyčného členského státu. Požadované informace se poskytují do třiceti pracovních dnů po obdržení žádosti. Údaje uvedené v písm. a) až d) jsou veřejně přístupné v souladu s příslušnými právními předpisy o ochraně osobních údajů.

V každém případě se údaje uvedené v prvním pododstavci písm. e) a f) zpřístupňují jiným než příslušným orgánům pouze v případě, že jsou tyto orgány řádně oprávněné provádět kontroly a ukládat sankce v oblasti silniční dopravy a že jsou jejich úředníci pod přísakem nebo jsou jiným způsobem zavázáni formální povinností zachovávat mlčenlivost.

3. Údaje týkající se podniku, jehož povolení bylo pozastaveno nebo mu bylo odejmuto, zůstávají v rejstříku po dobu dvou let ode dne uplynutí doby pozastavení nebo odnětí povolení a poté se ihned odstraní.

Údaje týkající se jakékoli osoby prohlášené za nezpůsobilou pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě zůstávají ve vnitrostátním elektronickém rejstříku, dokud nedojde k obnovení dobré pověsti této osoby podle čl. 6 odst. 3. Dojde-li k přijetí takového rehabilitačního opatření nebo jiného opatření se stejným účinkem, údaje se ihned odstraní.

Údaje uvedené v prvním a druhém pododstavci musí upřesňovat důvody, které vedly k pozastavení nebo odnětí povolení nebo k prohlášení nezpůsobilosti, a odpovídající dobu trvání.

4. Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby všechny údaje elektronického rejstříku byly aktuální a přesné, zejména údaje uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. e) a f).

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění propojení a přístupu k vnitrostátním elektronickým rejstříkům v celém Společenství prostřednictvím vnitrostátních kontaktních míst vymezených v článku 18. Přístupnost prostřednictvím vnitrostátních kontaktních míst a propojení se zajistí nejpozději do 31. prosince 2012, a to tak, aby příslušný orgán kteréhokoli členského státu mohl nahlížet do vnitrostátních elektronických rejstříků všech členských států.

6. Společná pravidla týkající se provádění odstavce 5, jako je formát vyměňovaných údajů, technické postupy pro nahlížení do vnitrostátních elektronických rejstříků ostatních členských států prostřednictvím elektronického rozhraní a podpora interoperability těchto rejstříků s ostatními příslušnými databázemi, přijme Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2 a poprvé před 31. prosincem 2010. Tato společná pravidla určí orgán, který odpovídá za zpřístupnění údajů a jejich další využívání a aktualizaci po zpřístupnění, a za tímto účelem zahrnou i pravidla o zápisu a sledování údajů.

7. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení a týkají se prodloužení lhůt uvedených v odstavcích 1 a 5, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

Článek 17

Ochrana osobních údajů

V souvislosti s používáním směrnice 95/46/ES členské státy zejména zajistí, aby

- a) všechny osoby byly informovány, jsou-li zaznamenány údaje, které se jich týkají, nebo mají-li být tyto údaje předány třetí straně. Poskytnuté informace obsahují název orgánu odpovědného za zpracování údajů, druh zpracovaných údajů a odůvodnění;
- b) všechny osoby měly právo přístupu k údajům, které se jich týkají, u orgánu odpovědného za jejich zpracování. Toto právo je vykonatelné bez omezení, v přiměřených intervalech a bez nepřiměřených prodlev nebo výdajů pro žadatele;
- c) všechny osoby měly právo na opravu, výmaz nebo zablokování neúplných nebo nepřesných údajů, které se jich týkají;

- d) všechny osoby měly právo podat ze závažných a opodstatněných důvodů námitku proti zpracování údajů, které se jich týkají. V případě odůvodněné námítky nesmějí být tyto údaje dále zpracovávány;
- e) podniky dodržovaly případná příslušná ustanovení o ochraně osobních údajů.

Článek 18

Správní spolupráce mezi členskými státy

1. Každý členský stát určí národní kontaktní místo pověřené výměnou informací s ostatními členskými státy v rámci provádění tohoto nařízení. Členské státy sdělí Komisi název a adresu příslušného kontaktního místa nejpozději do 4. prosince 2011. Komise sestaví seznam všech národních kontaktních míst a rozešle jej členským státům.

2. Členské státy, které si vyměňují informace v rámci tohoto nařízení, využívají národní kontaktní místa určená v souladu s odstavcem 1.

3. Členské státy, které si vyměňují informace o případech porušení předpisů uvedených v čl. 6 odst. 2 nebo o odpovědných zástupcích pro dopravu, kteří byli prohlášeni za nezpůsobilé, dodržují postup a lhůty podle čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1072/2009, nebo případně podle čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 1073/2009. Členský stát, který obdrží od jiného členského státu oznámení o závažném porušení předpisů, jež mělo za následek odsouzení nebo sankci, zaznamená toto porušení předpisů do svého vnitrostátního elektronického rejstříku.

KAPITOLA V

VZÁJEMNÉ UZNÁVÁNÍ OSVĚDČENÍ A JINÝCH DOKLADŮ

Článek 19

Osvědčení o dobré pověsti a rovnocenné doklady

1. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 4, přijme členský stát usazení pro účely přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě výpis z rejstříku trestů, nebo není-li k dispozici, rovnocenný doklad vydaný příslušným soudním nebo správním orgánem členského státu, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště, jako dostatečný důkaz dobré pověsti.

2. Požaduje-li členský stát od svých státních příslušníků splnění určitých podmínek dobré pověsti, které nemohou být prokázány dokladem uvedeným v odstavci 1, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům jiných členských států potvrzení o splnění těchto podmínek vydané příslušným soudním nebo správním orgánem členského státu nebo členských států, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště. Tato potvrzení se týkají konkrétních informací, jež členský stát usazení považuje za významné.

3. Nevydává-li doklad uvedený v odstavci 1 nebo potvrzení uvedené v odstavci 2 členský stát nebo členské státy, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště, lze je nahradit místopřísežným nebo čestným prohlášením, které odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba učiní před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo případně notářem členského státu, v němž měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště. Tento orgán nebo notář vydá potvrzení o místopřísežném nebo čestném prohlášení.

4. Doklad uvedený v odstavci 1 nebo potvrzení uvedené v odstavci 2 nesmí být při předložení starší tří měsíců ode dne vydání. Tato podmínka se vztahuje rovněž na prohlášení učiněná v souladu s odstavcem 3.

Článek 20

Osvědčení o finanční způsobilosti

Požaduje-li členský stát od svých státních příslušníků splnění určitých dalších podmínek finanční způsobilosti kromě podmínek uvedených v článku 7, přijme jako dostatečný důkaz o splnění těchto podmínek státními příslušníky ostatních členských států potvrzení vydané příslušným správním orgánem členského státu nebo členských států, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště. Tato potvrzení se musejí týkat konkrétních informací, jež nový členský stát usazení považuje za významné.

Článek 21

Osvědčení o odborné způsobilosti

1. Členské státy uznávají za dostatečný důkaz odborné způsobilosti osvědčení vystavená v souladu se vzorem osvědčení uvedeným v příloze III, která za tímto účelem vydávají řádně oprávněné orgány nebo subjekty.

2. Osvědčení vydaná před 4. prosincem 2011 jako důkaz odborné způsobilosti na základě předpisů platných do tohoto dne se považují za rovnocenná osvědčení, jehož vzor je uveden v příloze III, a jsou uznávána jako důkaz odborné způsobilosti ve všech členských státech. Členské státy mohou požadovat, aby držitelé osvědčení o odborné způsobilosti platného pouze pro vnitrostátní dopravu absolvovali zkoušku nebo částí zkoušky podle čl. 8 odst. 1.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi uvedená ustanovení nejpozději do 4. prosince 2011 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny týkající se těchto ustanovení. Členské státy zajistí, aby všechna tato opatření byla uplatňována bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa, v němž je dopravce usazen.

2. Sankce uvedené v odstavci 1 zahrnují zejména pozastavení povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, odnětí tohoto povolení a prohlášení odpovědného zástupce pro dopravu nezpůsobilým.

Článek 23

Přechodná ustanovení

Podniky, které získaly povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě před 4. prosincem 2009, dosáhnou souladu s ustanoveními tohoto nařízení nejpozději do 4. prosince 2011.

Článek 24

Vzájemná pomoc

Příslušné orgány členských států při používání tohoto nařízení úzce spolupracují a poskytují si vzájemnou pomoc. Vyměňují si informace o odsouzeních a sankcích za závažná porušení předpisů a jiné konkrétní informace, které by mohly mít důsledky pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě, a dodržují platná ustanovení v oblasti ochrany osobních údajů.

Článek 25

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 18 odst. 1 nařízením Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě ⁽¹⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 26

Podávání zpráv

1. Členské státy jednou za dva roky vypracují zprávu o činnosti příslušných orgánů a předloží ji Komisi. Tato zpráva obsahuje

- a) přehled daného odvětví s ohledem na dobrou pověst, finanční způsobilost a odbornou způsobilost;
- b) počet vydaných povolení podle typu a podle roku vydání, počet pozastavených a odejmutých povolení, počet prohlášení nezpůsobilosti a příslušné důvody;
- c) počet osvědčení o odborné způsobilosti vydaných každý rok;
- d) klíčové statistiky o vnitrostátních elektronických rejstřících a jejich využití příslušnými orgány a
- e) přehled výměny informací s jinými členskými státy v souladu s čl. 18 odst. 2, která zahrnuje zejména počet ročně zjištěných porušení předpisů oznámených jinému členskému státu a obdržených odpovědí, jakož i roční počet žádostí a obdržených odpovědí v souladu s čl. 18 odst. 3.

2. Na základě zpráv uvedených v odstavci 1 vypracuje Komise jednou za dva roky zprávu o výkonu povolání podnikatelů v silniční dopravě a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva obsahuje zejména hodnocení výměny informací mezi členskými státy a přezkum fungování vnitrostátních elektronických rejstříků a údajů v nich obsažených. Zpráva se zveřejní současně se zprávou uvedenou v článku 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1.

Článek 27

Seznam příslušných orgánů

Každý členský stát předá Komisi do 4. prosince 2011 seznam příslušných orgánů, které určil pro vydávání povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, a seznam oprávněných orgánů nebo subjektů odpovědných za organizaci zkoušek uvedených v čl. 8 odst. 1 a vydávání osvědčení. Konsolidovaný seznam těchto orgánů a subjektů v celém Společenství zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 28

Sdělování vnitrostátních opatření

Členské státy sdělí Komisi znění právních a správních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti tohoto nařízení, do třiceti dnů od jejich přijetí a poprvé do 4. prosince 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. října 2009.

*Za Evropský parlament Za Radu
předseda předseda nebo předsedkyně
J. BUZEK*

Článek 29

Zrušení

Směrnice 96/26/ES se zrušuje.

Článek 30

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 4. prosince 2011.

*Za Radu
předseda nebo předsedkyně
C. MALMSTRÖM*

PŘÍLOHA I

I. SEZNAM OBORŮ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 8

Znalosti, ke kterým členské státy přihlížejí pro úřední uznání odborné způsobilosti, musí pro oblast silniční nákladní a osobní dopravy zahrnovat alespoň obory uvedené na seznamu níže. V těchto oborech musí žadatelé o provozování silniční nákladní a osobní dopravy dosáhnout úrovně znalostí a praktických schopností, která je nezbytná pro řízení dopravního podniku.

Minimální úroveň znalostí, jak je uvedeno níže, nesmí být nižší než úroveň 3 struktury úrovní vzdělání uvedené v příloze rozhodnutí Rady 85/368/EHS ⁽¹⁾, to znamená úroveň dosažená vzděláním získaným v rámci povinné školní docházky doplněným buď odborným vzděláním a další technickou přípravou, nebo středoškolským či jiným technickým vzděláním.

A. Občanské právo

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. znát hlavní typy smluv používaných v silniční dopravě a práva a povinnosti, které z nich vyplývají;
2. být schopen sjednat právně platnou smlouvu o přepravě, zejména s ohledem na podmínky přepravy;

pokud jde o silniční nákladní dopravu:

3. být schopen posoudit reklamaci objednatele přepravy týkající se náhrady škod vyplývajících buď ze ztráty, či poškození nákladu během přepravy nebo způsobených zpožděním a chápat vliv této reklamace na svou smluvní odpovědnost;
4. znát pravidla a povinnosti vyplývající z Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR);

pokud jde o silniční osobní dopravu:

5. být schopen posoudit reklamaci objednatele přepravy týkající se náhrady škod způsobených cestujícím nebo jejich zavazadlům při nehodě, ke které došlo během přepravy, nebo týkající se náhrady škod vzniklých v důsledku zpoždění a chápat vliv této reklamace na svou smluvní odpovědnost.

B. Obchodní právo

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. znát podmínky a náležitosti stanovené pro provozování obchodu a obecné povinnosti podnikatelů v dopravě (registrace, vedení záznamů atd.) a důsledky vyhlášení úpadku;
2. mít přiměřené znalosti různých druhů obchodních společností a pravidel upravujících jejich zakládání a provoz.

C. Sociální právo

Žadatel musí zejména znát, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. úlohu a funkci jednotlivých sociálních institucí působících v odvětví silniční dopravy (odborové organizace, podnikové výbory, zástupci zaměstnanců, inspektoři práce atd.);
2. povinnosti zaměstnavatelů v oblasti sociálního zabezpečení;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 85/368/EHS ze dne 16. července 1985 o srovnatelnosti kvalifikací získaných odborným vzděláváním mezi členskými státy Evropského společenství (Úř. věst. L 199, 31.7.1985, s. 56).

3. pravidla pro pracovní smlouvy týkající se různých kategorií zaměstnanců podniků silniční dopravy (druhy smluv, povinnosti stran, pracovní podmínky a pracovní doba, placená dovolená, odměňování, porušení smlouvy atd.);
4. platná pravidla týkající se dob řízení, dob odpočinku a pracovní doby, zejména nařízení (EHS) č. 3821/85, nařízení (ES) č. 561/2006, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ⁽¹⁾ a směrnici 2006/22/ES a praktická prováděcí opatření k těmto předpisům, a
5. platná pravidla v oblasti výchozí kvalifikace a pravidelného dalšího vzdělávání řidičů, zejména pravidla vyplývající ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ⁽²⁾.

D. Daňové právo

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu, znát předpisy upravující

1. daň z přidané hodnoty (DPH) dopravních služeb;
2. daň z provozu motorových vozidel;
3. daně z určitých silničních nákladních vozidel používaných pro silniční nákladní dopravu, jakož i mýtné a poplatky za užívání určité infrastruktury;
4. daň z příjmů.

E. Obchodní a finanční správa podniku

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. znát právní předpisy a zvyklosti týkající se používání šeků, směnek, vlastních směnek, kreditních karet a dalších prostředků nebo způsobů placení;
2. znát různé formy úvěrů (bankovní úvěr, dokumentární akreditiv, záruky, hypoteční úvěr, leasing, pronájem, faktoring atd.) a poplatky a závazky z toho plynoucí;
3. vědět, co je rozvaha, jak je sestavována a jak ji vykládat;
4. být schopen číst a vyložit výkaz zisků a ztrát;
5. být schopen posoudit finanční situaci a rentabilitu podniku, zejména na základě finančních ukazatelů;
6. být schopen vypracovat rozpočet;
7. znát jednotlivé prvky nákladů podniku (pevné náklady, proměnné náklady, provozní kapitál, odpisy atd.) a být schopen vypočítat náklady na vozidlo, na kilometr, na cestu nebo na tunu;
8. být schopen sestavit organizační schéma týkající se všech zaměstnanců podniku a vypracovat pracovní plány atd.;
9. znát zásady marketingu, propagace prodeje dopravních služeb, zpracování záznamů o zákaznících, reklamy, vztahů k veřejnosti atd.;
10. znát různé druhy pojištění týkající se silniční dopravy (pojištění odpovědnosti, osob, věcí, zavazadel) a záruky a závazky z toho plynoucí;
11. znát využití telematiky v oblasti silniční dopravy;

pokud jde o silniční nákladní dopravu:

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnost v silniční dopravě (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu (Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4).

12. být schopen uplatňovat pravidla týkající se fakturace služeb silniční přepravy zboží a rozumět významu a důsledkům Incoterms;
13. znát různé kategorie pomocných dopravních služeb, jejich úlohu, funkce a případně jejich statut;
pokud jde o silniční osobní dopravu:
14. být schopen uplatňovat pravidla týkající se sazebníků a tvorby cen ve veřejné a soukromé přepravě osob;
15. být schopen uplatňovat pravidla fakturování silničních přeprav osob.

F. Přístup na trh

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. znát pracovní předpisy upravující silniční dopravu na cizí účet, pronájem vozidel pro průmyslové použití, subdodavatelské smlouvy, zejména předpisy upravující organizaci povolání, přístup k povolání, oprávnění k provozování silniční dopravy uvnitř Společenství a vně Společenství, kontroly a sankce;
2. znát předpisy upravující zakládání podniků silniční dopravy;
3. znát různé dokumenty požadované pro výkon služeb silniční dopravy a být schopen zavést kontrolní postupy zajišťující, aby požadované dokumenty týkající se každé uskutečněné přepravy, zejména dokumenty týkající se vozidla, řidiče, nákladu nebo zavazadel, byly uchovávány jak v prostorách podniku, tak ve vozidlech;

pokud jde o silniční nákladní dopravu:

4. znát předpisy upravující organizaci trhu silniční nákladní dopravy, manipulaci s nákladem a logistiku;
5. znát formality při přechodu hranic, úlohu a obsah dokladů T a karnetů TIR a závazky a odpovědnost vyplývající z jejich používání;

pokud jde o silniční osobní dopravu:

6. znát předpisy upravující organizaci trhu silniční osobní dopravy;
7. znát předpisy pro zřizování služeb silniční osobní dopravy a být schopen sestavovat dopravní plány.

G. Technické normy a technická hlediska provozu

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. znát pravidla týkající se hmotnosti a rozměrů vozidel v členských státech a postupy týkající se výjimečných přeprav odchylojících se od těchto pravidel;
2. být schopen si podle potřeb podniku zvolit vozidla a jejich součásti (podvozek, motor, převodový systém, brzdový systém atd.);
3. znát náležitosti týkající se schvalování typu, evidence a technické kontroly těchto vozidel;
4. být schopen rozumět tomu, jaká opatření musí být přijata ke snížení hluku a pro boj proti znečišťování ovzduší výfukovými plyny motorových vozidel;
5. být schopen sestavit plány pravidelné údržby vozidel a jejich vybavení;

pokud jde o silniční nákladní dopravu:

6. znát různé druhy manipulačních zařízení a nakládacích zařízení (zadní zvedací plošiny, kontejnery, palety atd.) a být schopen zavádět postupy a vydávat pokyny pro nakládku a vykládku nákladu (rozložení nákladu, stohování, ukládání, upevňování, utěšňování atd.);
7. znát různé techniky kombinované dopravy po železnici a silnici;
8. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě nebezpečných věcí a odpadů, zejména postupy vyplývající ze směrnice 2008/68/ES ⁽¹⁾ a nařízení (ES) č. 1013/2006 ⁽²⁾;
9. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě rychle se kazících potravin, zejména postupy vyplývající z Dohody o mezinárodních přepravách zkazitelných potravin a o specializovaných prostředcích určených pro tyto přepravy (ATP);
10. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě živých zvířat.

H. Bezpečnost silničního provozu

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. vědět, jaká kvalifikace je požadována od řidičů (řidičský průkaz, lékařská osvědčení, potvrzení o způsobilosti atd.);
2. být schopen učinit nezbytné kroky zajišťující, aby řidiči dodržovali pravidla silničního provozu, zákazy a omezení platná v jednotlivých členských státech (omezení rychlosti, přednost v jízdě, zastávky a parkování, používání světel, silniční značky atd.);
3. být schopen vypracovat pokyny pro řidiče týkající se kontroly dodržování bezpečnostních předpisů upravujících jak stav vozidel, jejich vybavení a náklad, tak i preventivní opatření, jež je třeba přijmout;
4. být schopen stanovit postupy, které je třeba dodržet v případě nehody, a odpovídající postupy k zabránění opakovaným nehodám nebo vážnému porušování předpisů;
5. být schopen zavést postupy pro řádné zajištění nákladu a znát příslušné techniky;

pokud jde o silniční osobní dopravu:

6. mít základní znalosti o silniční síti členských států.

II. POŘÁDÁNÍ ZKOUŠKY

1. Členské státy pořádají povinnou písemnou zkoušku, kterou mohou doplnit ústní zkouškou, aby ověřily, zda žadatel o provozování silniční dopravy má požadovanou úroveň znalostí v oborech uvedených v části I a zejména schopnost používat odpovídající nástroje a postupy a plnit stanovené výkonné a koordinační úkoly.

a) Povinná písemná zkouška má tyto dvě části:

- i) písemné otázky obsahující buď otázky s výběrem odpovědí (čtyři možné odpovědi), nebo otázky vyžadující přímou odpověď, nebo kombinaci obou těchto systémů,
- ii) písemná praktická cvičení / písemné případové studie.

Minimální doba trvání každé z těchto částí jsou dvě hodiny.

b) Je-li pořádána ústní zkouška, mohou členské státy podmínit účast úspěšným složením písemné zkoušky.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

2. Pořádají-li členské státy rovněž ústní zkoušku, musí pro každou ze tří částí stanovit přidělování bodů, které nesmí být nižší než 25 % a vyšší než 40 % z celkového počtu udělovaných bodů.

Pořádají-li členské státy pouze písemnou zkoušku, musí pro každou část stanovit přidělování bodů, které nesmí být nižší než 40 % a vyšší než 60 % z celkového počtu udělovaných bodů.

3. Ve všech částech musí žadatel získat v průměru nejméně 60 % z celkového počtu udělovaných bodů, přičemž v žádné části nesmí dosáhnout méně než 50 % z možných bodů. Členský stát může pouze u jedné části snížit procentní hodnotu z 50 % na 40 %.
-

PŘÍLOHA II

Bezpečnostní prvky osvědčení o odborné způsobilosti

Osvědčení musí mít alespoň dva z těchto bezpečnostních prvků:

- hologram,
  - speciální vlákna v papíru, jež jsou viditelná v UV světle,
  - alespoň jedna mikrotisková čára (tisk viditelný pouze pod zvětšovací sklem, jež není možno kopírovat na kopírovacích strojích),
  - hmatové znaky, symboly nebo vzory,
  - dvojí číslování: pořadové číslo a číslo vydání,
  - pozadí s ochranným vzorem s jemnými gilošovými vzory a duhovým tiskem.
-

PŘÍLOHA III

Vzor osvědčení o odborné způsobilosti

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

(Barva Pantone stout fawn, celulózový papír formát DIN A4, alespoň 100 g/m²)

(Znění vyhotovené v úředním jazyce, úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků členského státu vydávajícího osvědčení)

Rozlišovací značka členského státu ⁽¹⁾ vydávajícího osvědčení   Název oprávněného orgánu nebo subjektu ⁽²⁾OSVĚDČENÍ O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ NÁKLADNÍ/OSOBNÍ DOPRAVY ⁽³⁾

č. ....

My .....

potvrzujeme, že ⁽⁴⁾ .....

narozen(a) dne ..... v .....

složil(a) zkoušku (rok: .....; období: .....) ⁽⁵⁾ požadovanou za účelem udělení osvědčení o odborné způsobilosti k provozování silniční nákladní/osobní dopravy ⁽³⁾ v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě ⁽⁶⁾.

Toto osvědčení je dostatečným důkazem odborné způsobilosti ve smyslu článku 21 nařízení (ES) č. 1071/2009.

V ....., dne ..... ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Rozlišovací značky členských států: (B) Belgie, (BG) Bulharsko, (CZ) Česká republika, (DK) Dánsko, (D) Německo, (EST) Estonsko, (IRL) Irsko, (GR) Řecko, (E) Španělsko, (F) Francie, (I) Itálie, (CY) Kypr, (LV) Lotyšsko, (LT) Litva, (L) Lucembursko, (H) Maďarsko, (M) Malta, (NL) Nizozemsko, (A) Rakousko, (PL) Polsko, (P) Portugalsko, (RO) Rumunsko, (SLO) Slovinsko, (SK) Slovensko, (FIN) Finsko, (S) Švédsko, (UK) Spojené království.

⁽²⁾ Orgán nebo subjekt předem určený každým členským státem Evropského společenství k vydávání tohoto potvrzení.

⁽³⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽⁴⁾ Příjmení a jméno; místo a datum narození.

⁽⁵⁾ Identifikace zkoušky.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51.

⁽⁷⁾ Razítko a podpis oprávněného orgánu nebo subjektu vydávajícího osvědčení.

PŘÍLOHA IV

Seznam nejzávažnějších porušení podle čl. 6 odst. 2 písm. a)

1. a) Překročení šestidenního nebo dvoutýdenního omezení maximální doby řízení o 25 % nebo více.
b) Překročení maximální denní doby řízení během denní pracovní doby o 50 % nebo více, aniž by byly čerpány bezpečnostní přestávky nebo nepřerušovaný odpočinek v délce alespoň 4,5 hodiny.
  2. Vozidlo není vybaveno tachografem nebo omezovačem rychlosti nebo je používán klamný přístroj schopný pozměnit záznamy záznamového zařízení nebo omezovače rychlosti, nebo jsou padělány výtisky záznamů nebo údajů stažených z tachografu nebo z karty řidiče.
  3. Řízení bez platného osvědčení o způsobilosti vozidla k silničnímu provozu, je-li tento dokument podle práva Společenství požadován, nebo velmi závažná závada mimo jiné brzdového systému, tyče řízení, kol či pneumatik, odpružení nebo podvozku, jež představuje tak bezprostřední riziko bezpečnosti silničního provozu, že má za následek rozhodnutí o odstavení vozidla.
  4. Přeprava nebezpečných věcí, jejichž přeprava je zakázaná, nebo přeprava takových věcí v zakázaných nebo neschválených obalech, nebo bez označení vozidla přepravujícího nebezpečné věci, čímž jsou ohroženy životy nebo životní prostředí v takovém rozsahu, který vede k rozhodnutí o odstavení vozidla.
  5. Přeprava osob nebo nákladu prováděná bez platného řidičského průkazu nebo prováděná podnikem, jenž není držitelem platné licence Společenství.
  6. Řidič používající kartu řidiče, jež byla zfalšována, jejímž není držitelem nebo již získal na základě nepravdivých prohlášení nebo padělaných dokladů.
  7. Přeprava nákladu při překročení největší přípustné hmotnosti o 20 % nebo vyšší u vozidel, jejichž největší přípustná hmotnost překračuje 12 tun, a o 25 % nebo vyšší u vozidel, jejichž největší přípustná hmotnost nepřekračuje 12 tun.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1072/2009

ze dne 21. října 2009

o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 71 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (1),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (2),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V nařízení Rady (EHS) č. 881/92 ze dne 26. března 1992 o přístupu na trh silniční přepravy zboží uvnitř Společenství na území nebo z území členského státu nebo procházející územím jednoho nebo více členských států (3), nařízení Rady (EHS) č. 3118/93 ze dne 25. října 1993, kterým se stanoví podmínky, za nichž může dopravce nerezident provozovat vnitrostátní silniční přepravu zboží uvnitř členského státu (4), a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/94/ES ze dne 12. prosince 2006 o zavedení společných pravidel pro určité druhy silniční přepravy zboží (5) je potřeba provést několik podstatných změn. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedené právní předpisy měly být přepracovány a začleněny do jediného nařízení.

(2) Zavedení společné dopravní politiky vyžaduje mimo jiné i stanovení společných pravidel pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy na území Společenství a stanovení podmínek, za nichž může podnikatel v silniční nákladní dopravě - nerezident provozovat přepravní služby uvnitř členského státu. Tato pravidla je nutno stanovit tak, aby přispívala k hladkému fungování vnitřního dopravního trhu.

(3) Aby byl ve Společenství zajištěn soudržný rámec pro mezinárodní silniční nákladní dopravu, mělo by se toto nařízení vztahovat na veškerou mezinárodní dopravu na území Společenství. Na dopravu ze členských států do třetích zemí se nadále ve značné míře vztahují dvoustranné dohody mezi členskými státy a danými třetími zeměmi. Toto nařízení by se proto nemělo použít na část jízdy provedenou na území členského státu nakládky nebo vykládky, pokud nebyly mezi Společenstvím a příslušnými třetími zeměmi uzavřeny nezbytné dohody. Mělo by se však vztahovat na průjezd přes území jakéhokoli členského státu.

(4) Zavedení společné dopravní politiky vyžaduje odstranění všech omezení vůči poskytovatelům přepravních služeb, která se zakládají na státní příslušnosti nebo na skutečnosti, že tato osoba je usazena v jiném členském státě, než ve kterém mají být tyto služby poskytovány.

(5) Za účelem hladkého a bezproblémového dosažení uvedeného cíle by měl být stanoven přechodný režim kabotáže, dokud nebude dokončena harmonizace trhu silniční nákladní dopravy.

(6) Postupné dokončení jednotného evropského trhu by mělo vést k odstranění omezení přístupu na domácí trhy členských států. Je ovšem třeba zohlednit účinnost kontrol a vývoj pracovních podmínek daného povolání, harmonizaci předpisů mimo jiné v oblasti prosazování práva a poplatků za užívání silnic a právní předpisy v sociální oblasti a v oblasti bezpečnosti. Komise by měla pečlivě sledovat situaci na trhu i výše uvedenou harmonizaci, a bude-li to vhodné, měla by navrhnout další otevření domácích trhů silniční dopravy, včetně kabotáže.

(1) Úř. věst. C 204, 9.8.2008, s. 31.

(2) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 21. května 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 (Úř. věst. C 62 E, 17.3.2009, s. 46), postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2009 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. září 2009.

(3) Úř. věst. L 95, 9.4.1992, s. 1.

(4) Úř. věst. L 279, 12.11.1993, s. 1.

(5) Úř. věst. L 374, 27.12.2006, s. 5.

(7) Podle směrnice 2006/94/ES nepodléhají určité druhy přepravy povolení Společenství ani jiným povolením k přepravě. V rámci organizace trhu podle tohoto nařízení by měl být zachován systém, kdy některé z těchto typů přepravy nepodléhají z důvodu jejich zvláštní povahy licenci Společenství ani žádnému jinému přepravnímu povolení.

- (8) Podle směrnice 2006/94/ES se na přepravu zboží vozidly s největší přípustnou hmotností od 3,5 tuny do 6 tun vztahovala výjimka, pokud jde o požadavek licence Společenství. Pravidla Společenství v oblasti silniční nákladní dopravy se však obecně uplatňují na vozidla s největší přípustnou hmotností vyšší než 3,5 tuny. Proto by se toto nařízení mělo přizpůsobit všeobecné oblasti působnosti pravidel Společenství v oblasti silniční dopravy a mělo by stanovit výjimku pouze pro vozidla s největší přípustnou hmotností nepřekračující 3,5 tuny.
- (9) Mezinárodní silniční nákladní doprava by měla podléhat licenci Společenství. Na podnikatelích v silniční nákladní dopravě by se mělo požadovat, aby v každém svém vozidle uchovávali opis licence Společenství, s cílem usnadnit kontroly ze strany donucovacích orgánů, obzvláště kontroly vně členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen. Za tímto účelem je nezbytné upřesnit vzhled a další náležitosti licence Společenství a jejích opisů.
- (10) Silniční kontroly by měly být vykonávány bez přímé či nepřímé diskriminace na základě státní příslušnosti či země usazení podnikatele v silniční dopravě nebo země registrace vozidla.
- (11) Měly by být stanoveny podmínky vydávání a odebrání licencí Společenství, druhy přeprav, na které se vztahují, jejich doba platnosti a pravidla jejich použití.
- (12) Mělo by být rovněž zavedeno osvědčení řidiče, aby členské státy mohly účinně kontrolovat, zda jsou řidiči ze třetích zemí v souladu s právními předpisy zaměstnání nebo dání k dispozici podnikateli v silniční nákladní dopravě odpovědnému za přepravu.
- (13) Podnikatelům v silniční nákladní dopravě, kteří jsou držiteli licence Společenství podle tohoto nařízení, a podnikatelům v silniční nákladní dopravě oprávněným k provozování určitých typů mezinárodní nákladní dopravy by mělo být povoleno dočasně a v souladu s tímto nařízením provádět vnitrostátní přepravní služby v rámci členského státu, aniž by v něm měli sídlo nebo byli jinak usazeni. Pokud je taková kabotáž prováděna, měla by podléhat právním předpisům Společenství, například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy⁽¹⁾, a vnitrostátním právním předpisům platným pro určité oblasti v hostitelském členském státě.
- (14) Měla by být přijata ustanovení, která umožní zasáhnout v případě závažného narušení daných dopravních trhů. Za tímto účelem je nezbytné zavést vhodný rozhodovací postup a sbírat potřebné statistické údaje.
- (15) Aniž jsou dotčena ustanovení Smlouvy týkající se práva usazování, kabotáž je službou, kterou podnikatelé v silniční nákladní dopravě poskytují v členském státě, v němž nejsou usazeni, a neměla by být zakázána, pokud se neprovádí způsobem, který vede ke vzniku trvalé nebo nepřetržité činnosti v tomto členském státě. Pro účely vynuovení tohoto požadavku by měla být četnost kabotáže a doba, po kterou může být prováděna, jasněji vymezena. Dříve se takové vnitrostátní přepravní služby povolovaly dočasně. V praxi pak bylo obtížné zjistit, jaké služby jsou povoleny. Je proto zapotřebí zavést jasná a snadno vnitřitelná pravidla.
- (16) Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení týkající se silniční přepravy dováženého nebo vyváženého zboží uskutečňované jako jeden úsek kombinované dopravy, která jsou obsažena ve směrnici Rady 92/106/EHS ze dne 7. prosince 1992 o zavedení společných pravidel pro určité druhy kombinované přepravy zboží mezi členskými státy⁽²⁾. Na vnitrostátní cesty uskutečňované po silnici v rámci hostitelského členského státu, které nejsou součástí kombinované dopravy podle směrnice 92/106/EHS, se vztahuje definice kabotáže, a proto by měly splňovat požadavky tohoto nařízení.
- (17) Na podniky v dopravě provádějící kabotáž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb⁽³⁾.
- (18) Za účelem provádění účinných kontrol kabotáže by donucovací orgány hostitelských členských států měly mít přístup alespoň k údajům z nákladních listů a ze záznamového zařízení v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě⁽⁴⁾.
- (19) Členské státy by měly vzájemně spolupracovat za účelem řádného uplatňování tohoto nařízení.

(1) Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1.

(2) Úř. věst. L 368, 17.12.1992, s. 38.

(3) Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.

(4) Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8.

- (20) Je potřeba co nejvíce snížit množství administrativních formalit, aniž se zruší kontroly a sankce, které zaručují řádné uplatňování a účinné prosazování tohoto nařízení. Za tímto účelem by se měla vyjasnit stávající pravidla týkající se odejmutí licence Společenství a tato pravidla by měla být důraznější. Současná pravidla by se měla upravit tak, aby umožnila ukládat účinné sankce za závažná porušení předpisů v hostitelském členském státě. Sankce by měly být nediskriminační a přiměřené vzhledem k závažnosti porušení. Proti jakémukoli uložení sankcí by mělo být možné podat opravný prostředek.
- (21) Členské státy by měly zaznamenávat do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy veškeré případy závažného porušení předpisů ze strany podnikatelů v silniční nákladní dopravě, které vedly k uložení sankce.
- (22) Členské státy by s cílem podpořit a usnadnit výměnu informací mezi vnitrostátními orgány měly k výměně příslušných informací využívat národní kontaktní místa zřízená podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě ⁽¹⁾.
- (23) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.
- (24) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přizpůsobení příloh I, II a III tohoto nařízení technickému pokroku. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou podle článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (25) Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření k provedení tohoto nařízení, zejména opatření týkající se účinných, přiměřených a odrazujících sankcí.
- (26) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajištění soudržného rámce pro mezinárodní silniční nákladní dopravu ve Společenství, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proportionalitativy stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na mezinárodní silniční nákladní přepravu pro cizí potřebu prováděnou na území Společenství.
2. V případě přepravy z členského státu do třetí země a naopak se toto nařízení vztahuje na část jízdy provedenou průjezdem přes území jakéhokoli členského státu. Nepoužije se na část jízdy provedenou na území členského státu nakládky nebo vykládky, pokud není uzavřena nezbytná dohoda mezi Společenstvím a danou třetí zemí.
3. Do uzavření dohod uvedených v odstavci 2 nejsou tímto nařízením dotčena:
  - a) ustanovení dvoustranných dohod mezi členskými státy s dotyčnými třetími zeměmi vztahující se k přepravě z členského státu do třetí země a naopak;
  - b) ustanovení dvoustranných dohod mezi členskými státy vztahující se k přepravě z členského státu do třetí země a naopak, která buď na základě dvoustranného povolení, nebo liberální právní úpravy umožňují provádět nakládku a vykládku v členském státě podnikatelům v silniční nákladní dopravě, kteří nejsou v daném členském státě usazeni.
4. Toto nařízení se použije na vnitrostátní silniční nákladní přepravu, kterou dočasně provozuje podnikatel v silniční nákladní dopravě - nerezident podle kapitoly III.
5. Následující druhy přeprav a jízdy bez nákladu s takovou přepravou související nepodléhají licenci Společenství ani jinému povolení k přepravě:
  - a) přeprava poštovních zásilek v rámci univerzální služby;
  - b) přeprava poškozených nebo havarovaných vozidel;
  - c) přeprava nákladu vozidly, jejichž největší přípustná hmotnost, včetně největší přípustné hmotnosti přípojného vozidla, nepřesahuje 3,5 t;
  - d) přeprava nákladu vozidly, pokud splňuje tyto podmínky:
    - i) přepravovaný náklad je ve vlastnictví podniku nebo je jím prodáván, kupován, pronajímán, najímán, vyráběn, získáván, zpracováván nebo opravován,

⁽¹⁾ Viz strana 51 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- ii) účelem jízdy je převezení nákladu z nebo do podniku nebo jeho přemístění uvnitř podniku, popř. mimo podnik, a to pro jeho vlastní potřebu,
  - iii) motorová vozidla používaná pro takovou přepravu jsou řízena personálem zaměstnaným dotyčným podnikem nebo tomuto podniku poskytnutým na základě smluvního závazku,
  - iv) vozidla přepravující náklad patří podniku, byla jím koupena na úvěr nebo je má podnik v pronájmu, za předpokladu, že v posledně uvedeném případě tato vozidla splňují podmínky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/1/ES ze dne 18. ledna 2006 o užívání vozidel najatých bez řidiče pro silniční přepravu zboží⁽¹⁾, a
  - v) taková přeprava je pouze pomocnou činností v rámci celkové činnosti podniku;
- e) přeprava léků, zdravotnických přístrojů a vybavení, jakož i dalšího materiálu pro poskytování pomoci v naléhavých případech, zejména při živelních pohromách.
- d) jízda bez nákladu související s přepravami uvedenými v písmenech a), b) a c);
  - 3) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž podnikatel v silniční nákladní dopravě provozuje svou činnost, jiný než členský stát, v němž je tento podnikatel usazen;
  - 4) „podnikatelem v silniční nákladní dopravě - nerezidentem“ podnik silniční nákladní dopravy, který svou činnost provozuje v hostitelském členském státě;
  - 5) „řidičem“ osoba, která i po krátkou dobu řídí dané vozidlo nebo je veze ve vozidle, aby v rámci svých povinností byla v případě potřeby k dispozici pro řízení;
  - 6) „kabotáží“ vnitrostátní přeprava pro cizí potřebu dočasně provozovaná v hostitelském členském státě v souladu s tímto nařízením;
  - 7) „závažným porušením právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy“ porušení, která mohou vést ke ztrátě dobré pověsti v souladu s čl. 6 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1071/2009 nebo k dočasnému nebo trvalému odejmutí licence.

První pododstavec písm. d) bod iv) se nepoužije na náhradní vozidlo během krátkodobé poruchy běžně používaného vozidla.

6. Ustanoveními odstavce 5 se nemění podmínky, za nichž jednotlivé členské státy udělují svým státním příslušníkům oprávnění pro činnost uvedenou v daném odstavci.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- 1) „vozidlem“ samostatné motorové vozidlo registrované v některém členském státě nebo souprava vozidel, u které je alespoň motorové vozidlo registrováno v některém členském státě, pokud jsou určeny výlučně pro nákladní přepravu;
- 2) „mezinárodní přepravou“
  - a) jízda vozidla s nákladem, při které leží výchozí a cílové místo ve dvou různých členských státech, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi;
  - b) jízda vozidla s nákladem, při které výchozí místo leží v jednom členském státě a cílové místo v třetí zemi nebo naopak, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi;
  - c) jízda vozidla s nákladem mezi třetími zeměmi s průjezdem po území jednoho nebo více členských států nebo

(¹) Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 82.

KAPITOLA II

MEZINÁRODNÍ PŘEPRAVA

Článek 3

Obecná zásada

Mezinárodní přeprava je prováděna na základě licence Společenství a dále osvědčení řidiče, pokud je řidič státním příslušníkem třetí země.

Článek 4

Licence Společenství

1. Licenci Společenství vydá členský stát podle tohoto nařízení každému podnikateli v silniční nákladní dopravě provozujícímu nákladní dopravu pro cizí potřebu, který
  - a) je usazen v tomto členském státě v souladu s právními předpisy Společenství a vnitrostátními právními předpisy daného členského státu a
  - b) je v členském státě usazení, v souladu s právními předpisy Společenství a vnitrostátními právními předpisy tohoto členského státu o přístupu k povolání podnikatele v silniční nákladní dopravě, oprávněn k provozování mezinárodní silniční nákladní přepravy.
2. Licenci Společenství vydávají příslušné orgány členského státu usazení na dobu až deseti let s možností prodloužení platnosti.

Licence Společenství a její opisy vydané přede dnem použitelnosti tohoto nařízení zůstávají platné do dne skončení jejich platnosti.

Komise přizpůsobí dobu platnosti licence Společenství technickému pokroku, zejména pokud jde o vnitrostátní elektronické rejstříky podniků silniční dopravy uvedené v článku 16 nařízení (ES) č. 1071/2009. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 15 odst. 2.

3. Členský stát usazení vydá držiteli prvopis licence Společenství, který musí být uchovávan u podnikatele v silniční nákladní dopravě, a tolik ověřených opisů, kolik má držitel licence Společenství k dispozici vozidel, ať vlastních, nebo užívaných například na základě smluv o pronájmu či finančního pronájmu.

4. Licence Společenství a opisy odpovídají vzoru stanovenému v příloze II, která rovněž stanoví podmínky pro jejich užívání. Obsahují alespoň dva bezpečnostní prvky uvedené v příloze I.

Komise přizpůsobí přílohy I a II technickému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 15 odst. 2.

5. Licence Společenství a její opisy se opatří razítkem orgánu vydávajícího licenci, jakož i podpisem a pořadovým číslem. Pořadová čísla licence Společenství a opisů se zanesou do záznamů o podnikateli v silniční nákladní dopravě ve vnitrostátním elektronickém rejstříku podniků silniční dopravy.

6. Licence Společenství se vydává na jméno podnikatele v silniční nákladní dopravě a je nepřenosná. Opis licence Společenství musí být uchovávan v každém vozidle podnikatele v silniční nákladní dopravě a musí být předložen na žádost oprávněného kontrolora.

U soupravy vozidel musí být opis uchovávan v tažném vozidle. Platí pro celou soupravu vozidel, a to i v případě, že přívěs nebo návěs není uveden do provozu nebo registrován jménem držitele licence nebo že je uveden do provozu nebo registrován v jiném státě.

Článek 5

Osvědčení řidiče

1. Osvědčení řidiče vydá členský stát v souladu s tímto nařízením každému podnikateli v silniční nákladní dopravě, který

- a) je držitelem licence Společenství a
- b) v uvedeném členském státě buď v souladu s právními předpisy zaměstnává řidiče, který není státním příslušníkem členského státu ani dlouhodobě pobývajícím rezidentem ve smyslu směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích

zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty⁽¹⁾, nebo v souladu s právními předpisy používá řidiče, který není státním příslušníkem členského státu ani dlouhodobě pobývajícím rezidentem ve smyslu uvedené směrnice a který je podnikateli v silniční nákladní dopravě k dispozici v souladu s podmínkami zaměstnání a podmínkami odborného výcviku stanovenými v tomto členském státě

- i) právními a správními předpisy a případně
- ii) kolektivními smlouvami v souladu s pravidly platnými v daném členském státě.

2. Osvědčení řidiče vydají příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, na žádost držitele licence Společenství pro každého řidiče, který není státním příslušníkem členského státu ani dlouhodobě pobývajícím rezidentem ve smyslu směrnice 2003/109/ES a který je zaměstnán tímto podnikatelem v silniční nákladní dopravě v souladu s právními předpisy, nebo pro každého řidiče, který není ani státním příslušníkem členského státu, ani dlouhodobě pobývajícím rezidentem ve smyslu uvedené směrnice a který je podnikateli v silniční nákladní dopravě k dispozici. Každé osvědčení řidiče potvrzuje, že řidič v něm uvedený je zaměstnán v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 1.

3. Osvědčení řidiče odpovídá vzoru uvedenému v příloze III. Obsahuje alespoň dva bezpečnostní prvky uvedené v příloze I.

4. Komise přizpůsobí přílohu III technickému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají v souladu s regulativním postupem s kontrolou podle čl. 15 odst. 2.

5. Osvědčení řidiče se opatří razítkem orgánu vydávajícího osvědčení, jakož i podpisem a pořadovým číslem. Pořadové číslo osvědčení řidiče se zanesou do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy jako součást záznamů o podnikateli v silniční nákladní dopravě, který osvědčení propůjčuje řidiči, jehož jméno je v něm uvedeno.

6. Osvědčení řidiče náleží podnikateli v silniční nákladní dopravě, který je propůjčuje řidiči, jehož jméno je v osvědčení uvedeno, v případech kdy tento řidič řídí vozidlo na základě licence Společenství vydané danému podnikateli v silniční nákladní dopravě. Opis osvědčení řidiče, který vydaly příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, musí být uchovávan u podnikatele v silniční nákladní dopravě. Osvědčení řidiče musí být předloženo na žádost oprávněného kontrolora.

7. Osvědčení řidiče se vydává na dobu, kterou určuje vydávající členský stát, přičemž maximální doba platnosti osvědčení je pět let. Osvědčení řidiče vydaná přede dnem použitelnosti tohoto nařízení zůstávají platná do dne skončení jejich platnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44.

Osvědčení řidiče je platné, pouze pokud jsou splněny podmínky pro jeho vydání. Členské státy přijmou vhodná opatření pro zajištění toho, že podnikatel v silniční nákladní dopravě vrátí osvědčení bez prodloužení vydávajícím orgánům, nejsou-li již tyto podmínky splněny.

Článek 6

Ověřování podmínek

1. Při podání žádosti o vydání licence Společenství nebo o prodloužení její platnosti v souladu s čl. 4 odst. 2 ověří příslušné orgány členského státu usazení, zda podnikatel v silniční nákladní dopravě splňuje nebo nadále splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1.

2. Příslušné orgány členského státu usazení pravidelně ověřují prováděním každoročních kontrol alespoň 20 % platných osvědčení řidiče vydaných v tomto členském státě, zda jsou nadále plněny podmínky uvedené v čl. 5 odst. 1, na jejichž základě bylo osvědčení řidiče vydáno.

Článek 7

Zamítnutí vydání licence Společenství i osvědčení řidiče a jejich odejmutí

1. Nejsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 nebo podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1, zamítnou příslušné orgány členského státu usazení odůvodněným rozhodnutím žádost o vydání nebo prodloužení platnosti licence Společenství nebo vydání osvědčení řidiče.

2. Příslušné orgány odejmou licenci Společenství nebo osvědčení řidiče, pokud držitel

- a) již nesplňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 nebo podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 nebo
- b) poskytl v souvislosti se žádostí o licenci Společenství nebo osvědčení řidiče nesprávné informace.

KAPITOLA III

KABOTÁŽ

Článek 8

Obecná zásada

1. Každý podnikatel v silniční nákladní dopravě provozující nákladní dopravu pro cizí potřebu, který je držitelem licence Společenství a jehož řidič, pokud je státním příslušníkem třetí země, má osvědčení řidiče, je oprávněn za podmínek stanovených v této kapitole provozovat kabotáž.

2. Podnikatelé v silniční nákladní dopravě uvedení v odstavci 1 jsou oprávněni v návaznosti na mezinárodní přepravu věcí z jiného členského státu nebo ze třetí země do hostitelského členského státu provést po dodání nákladu s týmž vozidlem, nebo

v případě soupravy s týmž motorovým vozidlem, až tři kabotážní přepravy. K poslední vykládce v rámci kabotáže musí v hostitelském členském státě dojít do 7 dnů od poslední vykládky navazující na mezinárodní přepravu.

Podnikatelé v silniční nákladní dopravě mohou ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci provést některé nebo všechny kabotážní přepravy povolené podle uvedeného pododstavce v jakémkoli členském státě za podmínky, že budou omezeny na jednu kabotážní přepravu na členský stát ve lhůtě tří dnů ode dne vstupu na území tohoto členského státu.

3. Má se za to, že vnitrostátní silniční nákladní přeprava uskutečněná v hostitelském členském státě podnikatelem v silniční nákladní dopravě - nerezidentem je v souladu s tímto nařízením, pouze pokud tento podnikatel může předložit jasné důkazy o dovozu v rámci mezinárodní přepravy a o každé návazné kabotáži, kterou uskutečnil.

Důkazy uvedené v prvním pododstavci musí pro každou jízdu obsahovat tyto údaje:

- a) jméno, adresa a podpis odesílatele;
- b) jméno, adresa a podpis podnikatele v silniční nákladní dopravě;
- c) jméno a adresa příjemce; po dodání nákladu i jeho podpis a datum dodání;
- d) místo a datum přejímky nákladu a místo určené pro dodání;
- e) běžný popis nákladu a způsobu balení, v případě nebezpečných věcí pak jejich všeobecně známý popis, jakož i počet balení a jejich zvláštní označení a čísla;
- f) hrubá hmotnost nákladu nebo jiné vyjádření jeho množství;
- g) registrační značka (poznávací značka) motorového vozidla a návěsu.

4. Nevyžaduje se žádný další doklad, který by prokazoval splnění podmínek stanovených v tomto článku.

5. Každý podnikatel v silniční nákladní dopravě, který je v členském státě usazení oprávněn v souladu s jeho právními předpisy k provozování silniční nákladní přepravy pro cizí potřebu podle v čl. 1 odst. 5 písm. a), b) a c), je za podmínek stanovených v této kapitole oprávněn k provozování kabotáže stejného druhu nebo kabotáže vozidly stejné kategorie.

6. Povolení k provozování kabotáže v rámci přepravy podle v čl. 1 odst. 5 písm. d) a e) nepodléhá žádným omezením.

Článek 9

Pravidla týkající se kabotáže

1. Nestanoví-li právní předpisy Společenství jinak, podléhá provádění kabotáže platným právním a správním předpisům hostitelského členského státu, pokud jde o

- a) podmínky, jimiž se řídí smlouvy o přepravě;
- b) hmotnosti a rozměry silničních vozidel;
- c) požadavky pro přepravu určitých kategorií nákladu, zejména nebezpečných věcí, potravin podléhajících rychlé zkáze a živých zvířat;
- d) doby řízení a doby odpočinku;
- e) daň z přidané hodnoty (DPH) na dopravní služby.

Hmotnosti a rozměry uvedené v prvním pododstavci písm. b) mohou případně překročit hodnoty platné v členském státě, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, nesmějí však za žádných okolností překročit mezní hodnoty stanovené hostitelským členským státem pro vnitrostátní provoz nebo technické hodnoty uvedené v dokladech podle čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz ⁽¹⁾.

2. Právní a správní předpisy uvedené v odstavci 1 se na podnikatele v silniční nákladní dopravě - nerezidenty použijí za stejných podmínek, které jsou uplatňovány na podnikatele v silniční nákladní dopravě usazené v hostitelském členském státě, aby bylo zabráněno jakékoli diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo místa usazení.

Článek 10

Ochranný postup

1. V případě vážného narušení vnitrostátního dopravního trhu v určité územní oblasti způsobeného či zhoršeného kabotáží může kterýkoliv členský stát předat věc Komisi za účelem přijetí ochranných opatření, přičemž jí poskytne nezbytné informace a oznámí jí opatření, která má v úmyslu přijmout ve vztahu k podnikatelům v silniční nákladní dopravě - rezidentům.

2. Pro účely odstavce 1 se rozumí

— „vážným narušením vnitrostátního dopravního trhu v určité územní oblasti“ výskyt specifických potíží na trhu, které mohou vést k závažnému a potenciálně dlouhodobému převisu nabídky nad poptávkou, jenž by mohl ohrozit finanční stabilitu a přežití významného počtu podnikatelů v silniční nákladní dopravě,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 59.

— „územní oblastí“ oblast, která zahrnuje celé území členského státu či jeho část nebo zasahuje na celé území jiných členských států či na jeho část.

3. Komise přezkoumá situaci zejména na základě příslušných údajů a po konzultaci výboru uvedeného v čl. 15 odst. 1 ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení žádosti členského státu rozhodne, zda jsou ochranná opatření nutná, a pokud nutná jsou, přijme je.

Tato opatření mohou zahrnovat dočasné vyloučení dotyčné oblasti z oblasti působnosti tohoto nařízení.

Opatření přijatá v souladu s tímto článkem zůstanou v platnosti po dobu nejdéle šesti měsíců, která může být jednou prodloužena za stejných podmínek platnosti.

Komise každé rozhodnutí přijaté podle tohoto odstavce neprodleně oznámí členským státům a Radě.

4. Pokud Komise rozhodne o přijetí ochranných opatření týkajících se jednoho nebo více členských států, jsou příslušné orgány dotyčných členských států povinny přijmout ve vztahu k podnikatelům v silniční nákladní dopravě - rezidentům odpovídající opatření a informovat o nich Komisi. Tato opatření se použijí nejpozději k témuž datu jako ochranná opatření přijatá Komisí.

5. Každý členský stát může rozhodnutí přijaté Komisí podle odstavce 3 předložit do 30 dnů od jeho oznámení Radě. Rada může kvalifikovanou většinou do 30 dnů od tohoto předložení, nebo došlo-li k předložení několika členskými státy, od prvního předložení přijmout odlišné rozhodnutí.

Na rozhodnutí Rady se vztahují podmínky platnosti stanovené ve třetím pododstavci odstavce 3. Příslušné orgány dotyčných členských států jsou povinny přijmout ve vztahu k podnikatelům v silniční nákladní dopravě - rezidentům odpovídající opatření a informovat o nich Komisi. Nepřijme-li Rada rozhodnutí ve lhůtě stanovené v prvním pododstavci, je rozhodnutí Komise konečné.

6. Je-li Komise toho názoru, že je třeba prodloužit platnost opatření uvedených v odstavci 3, předloží návrh Radě, která rozhodne kvalifikovanou většinou.

KAPITOLA IV

VZÁJEMNÁ SPOLUPRÁCE A SANKCE

Článek 11

Vzájemná spolupráce

Členské státy navzájem spolupracují při zajišťování provádění a sledování tohoto nařízení. Vyměňují si informace prostřednictvím národních kontaktních míst zřízených podle článku 18 nařízení (ES) č. 1071/2009.

Článek 12

Sankce za porušení ukládané členským státem usazení

1. V případě závažného porušení právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy, k němuž došlo nebo jež bylo zjištěno v jakémkoli členském státě, přijmou příslušné orgány členského státu, v němž je usazen podnikatel v silniční nákladní dopravě, který se porušení dopustil, ve věci vhodná opatření, jež mohou zahrnovat varování, pokud je vnitrostátními právními předpisy upraveno, a tento postup může vést mimo jiné k uložení těchto správních sankcí:

- a) dočasné nebo trvalé odejmutí některých nebo všech opisů licence Společenství;
- b) dočasné nebo trvalé odejmutí licence Společenství.

Tyto sankce mohou být stanoveny po přijetí konečného rozhodnutí ve věci a musí zohledňovat závažnost porušení, kterého se držitel licence Společenství dopustil, a celkový počet opisů této licence, které drží pro mezinárodní dopravu.

2. V případě závažného porušení týkajícího se zneužití či nesprávného použití osvědčení řidiče uloží příslušné orgány členského státu, v němž je usazen podnikatel v silniční nákladní dopravě, který se tohoto porušení dopustil, přiměřené sankce, například

- a) pozastavení vydání osvědčení řidiče;
- b) odejmutí osvědčení řidiče;
- c) podřízení vydání osvědčení řidiče dalším podmínkám, které zabrání zneužívání nebo nesprávnému používání těchto osvědčení;
- d) dočasné nebo trvalé odejmutí některých nebo všech opisů licence Společenství;
- e) dočasné nebo trvalé odejmutí licence Společenství.

Tyto sankce mohou být stanoveny po přijetí konečného rozhodnutí ve věci a musí zohledňovat závažnost porušení, kterého se držitel licence Společenství dopustil.

3. Příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, sdělí příslušným orgánům členského státu, na jehož území bylo porušení zjištěno, co nejdříve a nejpozději do šesti týdnů po konečném rozhodnutí ve věci, zda a které sankce byly podle odstavců 1 a 2 tohoto článku uloženy.

Pokud sankce uloženy nejsou, uvedou příslušné orgány členského státu usazení příslušné důvody.

4. Příslušné orgány zajistí, aby celkové sankce uložené dotyčnému podnikateli v silniční nákladní dopravě byly úměrné porušení nebo porušením, které byly příčinou uložení těchto sankcí, zohlední přitom sankce za totéž porušení již uložené v členském státě, v němž bylo porušení zjištěno.

5. Příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, mohou rovněž v souladu s vnitrostátním právem zahájit proti dotyčnému podnikateli řízení před příslušným vnitrostátním soudem. O každém takové rozhodnutí uvědomí příslušný orgán hostitelského státu.

6. Členské státy zajistí, aby podnikatelé v silniční nákladní dopravě měli právo odvolat se proti správním sankcím uloženým podle tohoto článku.

Článek 13

Sankce za porušení ukládané hostitelským členským státem

1. Zjistí-li příslušné orgány členského státu, že došlo k závažnému porušení tohoto nařízení nebo právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy podnikatelem v silniční nákladní dopravě - nerezidentem, předá členský stát, na jehož území bylo porušení zjištěno, příslušným orgánům členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen, co nejdříve a nejpozději do šesti týdnů po svém konečném rozhodnutí tyto údaje:

- a) popis porušení, jakož i datum a čas, kdy k němu došlo;
- b) kategorie, druh a závažnost porušení a
- c) uložené a vykonané sankce.

Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou požádat příslušné orgány členského státu usazení, aby uložily správním sankce podle článku 12.

2. Aniž je dotčeno trestní stíhání, je příslušný orgán hostitelského členského státu oprávněn uložit sankce podnikateli v silniční nákladní dopravě - nerezidentovi, který při provozování kabotáže na území tohoto státu porušil toto nařízení nebo právní předpisy členských států nebo Společenství v oblasti silniční dopravy. Tyto sankce nesmějí být diskriminační. Sankce mohou mimo jiné spočívat ve varování nebo v případě závažných porušení v dočasném zákazu provozování kabotáže na území hostitelského státu, kde k porušení došlo.

3. Členské státy zajistí, aby podnikatelé v silniční nákladní dopravě měli právo odvolat se proti správním sankcím uloženým podle tohoto článku.

Článek 14

Zápis do vnitrostátních elektronických rejstříků

Členské státy zajistí, aby závažná porušení právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy, kterých se dopustili podnikatelé v silniční nákladní dopravě usazení na jejich území a jež vedla k uložení sankce kterýmkoli členským státem, jakož i dočasné nebo trvalé odejmutí licence Společenství nebo jejího opisu, byly zapsány do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy. Položky v rejstříku, které se týkají dočasného nebo trvalého odejmutí licence Společenství, zůstávají v databázi po dobu dvou let ode dne uplynutí doby, na kterou byla licence dočasně odejmuta, nebo dvou let ode dne trvalého odejmutí licence.

KAPITOLA V

PROVÁDĚNÍ

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 18 odst. 1 nařízení (EHS) č. 3821/85.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 16

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou všechna opatření, aby zajistily jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi uvedené předpisy do 4. prosince 2011 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny.

Členské státy zajistí, aby všechna taková opatření byla přijata bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. října 2009.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Článek 17

Podávání zpráv

1. Každé dva roky uvědomí členské státy Komisi o počtu podnikatelů v silniční nákladní dopravě, kteří jsou držiteli licencí Společenství k 31. prosinci předchozího roku, a o počtu opisů licencí odpovídajících počtu vozidel v provozu k tomuto dni.
2. Členské státy rovněž informují Komisi o počtu osvědčení řidiče vydaných v předchozím kalendářním roce, jakož i o počtu osvědčení řidiče v oběhu ke dni 31. prosince téhož roku.
3. Komise do konce roku 2013 vypracuje zprávu o situaci na trhu Společenství v oblasti silniční dopravy. Tato zpráva obsahuje analýzu situace na trhu včetně hodnocení účinnosti kontrol a vývoj podmínek zaměstnávání v dané profesi, jakož i posouzení toho, zda bylo při harmonizaci předpisů mimo jiné v oblasti prosazování práva a poplatků za užívání silnic, jakož i právních předpisů v sociální oblasti a v oblasti bezpečnosti dosaženo takového pokroku, že lze předpokládat další otevření domácích trhů silniční dopravy, včetně kabotáže.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 18

Zrušení

Nařízení (EHS) č. 881/92 a (EHS) č. 3118/93 a směrnice 2006/94/ES se zrušují.

Odkazy na zrušená nařízení a směrnice se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 19

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 4. prosince 2011 s výjimkou článků 8 a 9, které se použijí ode dne 14. května 2010.

Za Radu
předseda
C. MALMSTRÖM

PŘÍLOHA I

Bezpečnostní prvky licence Společenství a osvědčení řidiče

Licence Společenství a osvědčení řidiče musí mít alespoň dva z těchto bezpečnostních prvků:

- hologram,
  - speciální vlákna v papíru, jež jsou viditelná pod UV světlem,
  - alespoň jedna mikrotisková čára (tisk viditelný pouze pod zvětšovací sklem, jež není možno kopírovat na kopírovacích strojích),
  - hmatové znaky, symboly nebo vzory,
  - dvojí číslování: pořadové číslo licence Společenství, jejího popisu nebo osvědčení řidiče a číslo vydání,
  - pozadí s ochranným vzorem s jemnými gilošovými vzory a duhovým tiskem.
-

PŘÍLOHA II

Vzor licence Společenství

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

a)

(Barva Pantone light blue, celulózový papír formát DIN A4, alespoň 100 g/m²)

(První strana licence)

(Znění vyhotovené v úředním jazyce, úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků členského státu vydávajícího licenci)

Rozlišovací značka členského státu ⁽¹⁾ vydávajícího licenci

Název příslušného orgánu nebo subjektu
--

LICENCE č.

(nebo)

OPIS č.

pro mezinárodní silniční nákladní přepravu pro cizí potřebu

Tato licence opravňuje ⁽²⁾ .....

.....

k výkonu mezinárodní silniční nákladní přepravy pro cizí potřebu jakoukoli trasou pro jízdy nebo jejich části prováděné na území Společenství podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy a v souladu s obecnými ustanoveními této licence.

Zvláštní poznámky:	
.....	
Tato licence je platná od	do .....
Vydáno v .....,	dne .....
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Rozlišovací značky členských států: (B) Belgie, (BG) Bulharsko, (CZ) Česká republika, (DK) Dánsko, (D) Německo, (EST) Estonsko, (IRL) Irsko, (GR) Řecko, (E) Španělsko, (F) Francie, (I) Itálie, (CY) Kypr, (LV) Lotyšsko, (LT) Litva, (L) Lucembursko, (H) Maďarsko, (MT) Malta, (NL) Nizozemsko, (A) Rakousko, (PL) Polsko, (P) Portugalsko, (RO) Rumunsko, (SLO) Slovinsko, (SK) Slovensko, (FIN) Finsko, (S) Švédsko, (UK) Spojené království.

⁽²⁾ Jméno, název nebo obchodní firma a úplná adresa podnikatel v silniční nákladní dopravě.

⁽³⁾ Podpis a razítko příslušného orgánu nebo orgánu nebo subjektu vydávajícího licenci.

b)

(Druhá strana licence)

(Znění vyhotovené v úředním jazyce, úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků členského státu vydávajícího licenci)

OBECNÁ USTANOVENÍ

Tato licence se vydává na základě nařízení (ES) č. 1072/2009.

Opravňuje držitele k výkonu mezinárodní silniční nákladní přepravy pro cizí potřebu jakoukoli trasou pro jízdy nebo část jízd prováděných na území Společenství, případně za podmínek, které jsou v ní stanoveny,

- pokud jde o jízdu vozidla, při které leží výchozí a cílové místo ve dvou různých členských státech, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi,
- pokud jde o jízdu vozidla, při které leží výchozí místo v jednom členském státu a cílové místo v třetí zemi nebo naopak, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi,
- pokud jde o jízdu vozidla mezi třetími zeměmi s průjezdem po území jednoho nebo více členských států,

jakož i k jízdě bez nákladu související s takovými přepravami.

Při přepravě z členského státu do třetí země a naopak se tato licence vztahuje na část jízdy provedenou na území Společenství. Je platná na území členského státu nakládky nebo vykládky až po uzavření potřebné dohody mezi Společenstvím a dotýčnou třetí zemí podle nařízení (ES) č. 1072/2009.

Licence je na jméno držitele a je nepřenosná.

Může být odejmuta příslušným orgánem členského státu, který ji vydal, zejména jestliže držitel:

- nesplňuje všechny podmínky stanovené pro používání této licence,
- předložil nesprávné informace o údajích požadovaných k vydání nebo prodloužení platnosti licence.

Prvopis licence musí být uchováván podnikem silniční nákladní dopravy.

Opis licence se musí nacházet ve vozidle ⁽¹⁾. U soupravy vozidel musí být uchováván v tažném vozidle. Platí pro celou soupravu vozidel, a to i v případě, že přívěs nebo návěs není uveden do provozu nebo registrován jménem držitele licence nebo že je uveden do provozu nebo registrován v jiném státě.

Licence musí být předložena na žádost oprávněného kontrolora.

Držitel je povinen dodržovat na území každého členského státu jeho platné právní a správní předpisy, zejména předpisy upravující provozování dopravy a silniční provoz.

⁽¹⁾ „Vozidlem“ se rozumí samostatné motorové vozidlo registrované v členském státě nebo souprava vozidel, u které je alespoň motorové vozidlo registrováno v členském státě, určené výlučně pro nákladní přepravu.

PŘÍLOHA III

Vzor osvědčení řidiče
EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

a)

(Barva Pantone pink, celulókový papír formát DIN A4; alespoň 100 g/m²)

(První strana osvědčení)

(Znění vyhotovené v úředním jazyce, úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, který vydává osvědčení)

Rozlišovací značka členského státu ⁽¹⁾ vydávajícího osvědčení	Příslušný orgán nebo subjekt
---	------------------------------

OSVĚDČENÍ ŘIDIČE č. ...

pro silniční nákladní přepravu pro cizí potřebu na základě licence Společenství

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy)

Toto osvědčení potvrzuje, že na základě dokumentu předloženého:

.....
.....⁽²⁾

Řidič:

Příjmení a jméno	
Datum a místo narození	Státní příslušnost .....
Druh a číslo průkazu totožnosti	
Datum vydání	Místo vydání .....
Číslo řidičského oprávnění	
Datum vydání	Místo vydání .....
Číslo sociálního pojištění	

je zaměstnán v souladu s právními a správními předpisy a případně kolektivními smlouvami a v souladu s pravidly platnými v následujícím členském státě, týkajícími se podmínek zaměstnání a podmínek odborného výcviku řidičů v tomto členském státě, aby prováděl silniční dopravu v tomto státě:

.....⁽³⁾

Zvláštní poznámky: .....

Toto osvědčení platí od	do .....
Vydáno v	dne .....
..... ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Rozlišovací značky členských států: (B) Belgie, (BG) Bulharsko, (CZ) Česká republika, (DK) Dánsko, (D) Německo, (EST) Estonsko, (IRL) Irsko, (GR) Řecko, (E) Španělsko, (F) Francie, (I) Itálie, (CY) Kypr, (LV) Lotyšsko, (LT) Litva, (L) Lucembursko, (H) Maďarsko, (MT) Malta, (NL) Nizozemsko, (A) Rakousko, (PL) Polsko, (P) Portugalsko, (RO) Rumunsko, (SLO) Slovinsko, (SK) Slovensko, (FIN) Finsko, (S) Švédsko, (UK) Spojené království.

⁽²⁾ Jméno, název nebo obchodní firma a úplná adresa podnikatele v silniční nákladní dopravě.

⁽³⁾ Název členského státu, v němž je podnikatel v silniční nákladní dopravě usazen.

⁽⁴⁾ Podpis a razítko příslušného orgánu nebo subjektu vydávajícího osvědčení.

b)

(Druhá strana osvědčení)

(Znění vyhotovené v úředním jazyce, úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, který vydává osvědčení)

OBECNÁ USTANOVENÍ

Toto osvědčení se vydává na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009.

Osvědčuje, že řidič v něm uvedený je zaměstnán v souladu s právními a správními předpisy a případně kolektivními smlouvami a v souladu s pravidly platnými v členském státě uvedeném v osvědčení týkajícími se podmínek zaměstnání a podmínek odborného výcviku řidičů v tomto členském státě, aby prováděl silniční dopravu v tomto státě.

Osvědčení řidiče náleží podnikateli v silniční nákladní dopravě, který je propůjčuje řidiči v něm uvedenému, když řidič řídí vozidlo ⁽¹⁾ při přepravě na základě licence Společenství vydané danému podnikateli v silniční nákladní dopravě. Osvědčení řidiče není přenosné. Osvědčení řidiče je platné, pouze pokud jsou splněny podmínky, za kterých bylo vydáno, a podnikatel v silniční nákladní dopravě je musí okamžitě vrátit vydávajícímu orgánu, nejsou-li již tyto podmínky splněny.

Osvědčení řidiče může být odejmuto příslušným orgánem členského státu, který je vydal, zejména pokud držitel

- nesplňuje všechny podmínky pro používání osvědčení,
- předložil nesprávné informace o údajích požadovaných k vydání nebo prodloužení platnosti osvědčení.

Podnik silniční nákladní dopravy musí uchovávat opis osvědčení.

Prvopis osvědčení se musí nacházet ve vozidle a musí být řidičem předložen na žádost oprávněného kontrolora.

⁽¹⁾ „Vozidlem“ se rozumí samostatné motorové vozidlo registrované v některém členském státě nebo souprava vozidel, u které je alespoň motorové vozidlo registrováno v některém členském státě, určené výlučně pro nákladní přepravu.

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka

Nařízení (EHS) č. 881/92	Nařízení (EHS) č. 3118/93	Směrnice 2006/94/ES	Toto nařízení
čl. 1 odst. 1			čl. 1 odst. 1
čl. 1 odst. 2			čl. 1 odst. 2
čl. 1 odst. 3			čl. 1 odst. 3
Příloha II		čl. 1 odst. 1 a 2, článek 2 přílohy I	čl. 1 odst. 5
		Článek 2	čl. 1 odst. 6
Článek 2			Článek 2
čl. 3 odst. 1			Článek 3
čl. 3 odst. 2			čl. 4 odst. 1
čl. 3 odst. 3			čl. 5 odst. 1
Článek 4			
čl. 5 odst. 1			čl. 4 odst. 2
čl. 5 odst. 2			čl. 4 odst. 3
čl. 5 odst. 3			čl. 4 odst. 4
			čl. 4 odst. 5
čl. 5 odst. 4, příloha I			čl. 4 odst. 6
čl. 5 odst. 5			čl. 4 odst. 2
čl. 6 odst. 1			čl. 5 odst. 2
čl. 6 odst. 2			čl. 5 odst. 2
čl. 6 odst. 3			čl. 5 odst. 3
čl. 6 odst. 4			čl. 5 odst. 6
čl. 6 odst. 5			čl. 5 odst. 7
Článek 7			Článek 6
čl. 8 odst. 1			čl. 7 odst. 1
čl. 8 odst. 2			čl. 7 odst. 2
čl. 8 odst. 3			čl. 12 odst. 1
čl. 8 odst. 4			čl. 12 odst. 2
čl. 9 odst. 1 a 2			čl. 12 odst. 6
	čl. 1 odst. 1		čl. 8 odst. 1
	čl. 1 odst. 2		čl. 8 odst. 5
	čl. 1 odst. 3 a 4		čl. 8 odst. 6
	Článek 2		
	Článek 3		
	Článek 4		
	Článek 5		
	čl. 6 odst. 1		čl. 9 odst. 1
	čl. 6 odst. 2		
	čl. 6 odst. 3		čl. 9 odst. 2
	čl. 6 odst. 4		
	Článek 7		Článek 10

Nařízení (EHS) č. 881/92	Nařízení (EHS) č. 3118/93	Směrnice 2006/94/ES	Toto nařízení
Článek 10			čl. 17 odst. 1
čl. 11 odst. 1	čl. 8 odst. 1		Článek 11
čl. 11 odst. 2			čl. 13 odst. 1
čl. 11 odst. 3			čl. 12 odst. 4
Článek 11a			
	čl. 8 odst. 2 a 3		čl. 13 odst. 2
	čl. 8 odst. 4 první a třetí pododstavec		
	čl. 8 odst. 4 druhý pododstavec		čl. 12 odst. 4
	čl. 8 odst. 4 čtvrtý a pátý pododstavec		čl. 12 odst. 5
	Článek 9		čl. 13 odst. 3
Článek 12			Článek 18
Článek 13			
Článek 14	Článek 10		
	Článek 11		
Článek 15	Článek 12	Článek 4	Článek 19
		Článek 3	
		Článek 5	
		příloha II, III	
příloha I			příloha II
příloha III			příloha III
	příloha I		
	příloha II		
	příloha III		
	příloha IV		

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1073/2009**ze dne 21. října 2009****o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006****(přepracované znění)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 71 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V nařízení Rady (EHS) č. 684/92 ze dne 16. března 1992 o společných pravidlech pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy ⁽³⁾ a v nařízení Rady (ES) č. 12/98 ze dne 11. prosince 1997, kterým se stanoví podmínky, za nichž může dopravce nerezident provozovat vnitrostátní silniční přepravu cestujících uvnitř členského státu ⁽⁴⁾, je třeba provést několik podstatných změn. Z důvodu přehlednosti by uvedená nařízení měla být přepracována a začleněna do jediného nařízení.

(2) Zavedení společné dopravní politiky zahrnuje mimo jiné i stanovení společných pravidel pro mezinárodní silniční osobní přepravu, jakož i podmínek, za nichž mohou podnikatelé v silniční osobní dopravě nerezidenti provozovat dopravu uvnitř některého členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 10, 15.1.2008, s. 44.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 5. června 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 (Úř. věst. C 62 E, 17.3.2009, s. 25), postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2009 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. září 2009.

⁽³⁾ Úř. věst. L 74, 20.3.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 4, 8.1.1998, s. 10.

(3) Aby byl ve Společenství zajištěn soudržný rámec pro mezinárodní osobní přepravu autokary a autobusy, mělo by se toto nařízení vztahovat na veškerou mezinárodní přepravu na území Společenství. Na přepravu z členských států do třetích zemí se nadále ve značné míře vztahují dvoustranné dohody mezi členskými státy a danými třetími zeměmi. Toto nařízení by se proto nemělo použít na část jízdy na území členského státu, kde nastupují nebo vystupují cestující, pokud nebyly mezi Společenstvím a příslušnými třetími zeměmi uzavřeny nezbytné dohody. Mělo by se však vztahovat na tranzit územím jakéhokoli členského státu.

(4) Volný pohyb služeb představuje základní zásadu společné dopravní politiky a vyžaduje, aby byl podnikatelům v silniční osobní dopravě ze všech členských států zaručen přístup k mezinárodním dopravním trhům bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení.

(5) Provozování mezinárodní osobní přepravy autokary a autobusy by mělo být podmíněno vlastnictvím licence Společenství. Od podnikatelů v silniční osobní dopravě by mělo být vyžadováno, aby se v každém jejich vozidle nacházel opis licence Společenství za účelem usnadnění účinné kontroly prováděné donucovacími orgány, zejména orgány mimo členský stát, v němž je podnikatel v silniční osobní dopravě usazen. Měly by být stanoveny podmínky vydávání a odebrání licencí Společenství, doba jejich platnosti a podrobná pravidla jejich používání. Je rovněž zapotřebí stanovit podrobné specifikace, pokud jde o grafickou podobu a jiné prvky licencí Společenství a jejich opisů.

(6) Silniční kontroly by měly být vykonávány bez přímé či nepřímé diskriminace na základě státní příslušnosti či země usazení podnikatele v silniční dopravě nebo země registrace vozidla.

(7) Je účelné stanovit za určitých podmínek pružnou právní úpravu pro zvláštní linkovou dopravu a některé druhy příležitostné dopravy, aby byly uspokojeny požadavky trhu.

(8) Linková doprava musí nadále podléhat povolení, ale je nezbytné změnit některá pravidla, a zejména postupy pro udělování povolení.

- (9) Povolení pro linkovou dopravu by tedy mělo být vydáno, poté co proběhne řízení o udělení povolení, s výjimkou případů, kdy jsou jasně určeny důvody pro zamítnutí žádosti týkající se žadatele. Důvody pro zamítnutí žádosti souvisejícími s příslušným trhem by se měly rozumět případy, kdy by doprava, o kterou se žádá, vážně ovlivňovala funkčnost srovnatelné dopravy provozované v rámci jedné nebo více smluv o veřejné službě na příslušných přírodních úsecích nebo kdy by hlavním účelem dopravy nebylo přepravovat cestující mezi zastávkami umístěnými v různých členských státech.
- (10) Podnikatelům v silniční osobní dopravě nerezidentům by mělo být umožněno provozovat vnitrostátní silniční přepravu cestujících, nicméně je třeba zohlednit zvláštnosti jednotlivých forem dopravy. Pokud je taková kabotáž prováděna, měla by podléhat právním předpisům Společenství, například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy⁽¹⁾, a vnitrostátním právním předpisům platným v určité oblasti v hostitelském státě.
- (11) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb⁽²⁾ se vztahuje na podniky v dopravě, které provádějí kabotáž.
- (12) Pokud jde o linkovou dopravu, může být podnikateli v silniční osobní dopravě nerezidenty prováděna pouze linková doprava v rámci linkové mezinárodní dopravy, s výjimkou městské a příměstské linkové dopravy, přičemž je vázána na určité podmínky, především na právní předpisy hostitelského členského státu.
- (13) Členské státy navzájem spolupracují za účelem řádného uplatňování tohoto nařízení.
- (14) Je potřeba co nejvíce snížit počet správních formalit, aniž by byly zrušeny kontroly a sankce, které zaručují řádné uplatňování a účinné prosazení tohoto nařízení. Za tímto účelem by se měla vyjasnit stávající pravidla týkající se odebrání licence Společenství a tato pravidla by měla být důraznější. Současná pravidla by se měla upravit tak, aby umožnila ukládat účinné sankce za závažná porušení právních předpisů, k nimž došlo v hostitelském členském státě. Sankce by měly být nediskriminační a přiměřené vzhledem k závažnosti porušení. Vůči všem uloženým sankcím by mělo být možné podat opravný prostředek.
- (15) Členské státy by měly zaznamenávat do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy veškeré případy závažného porušení právních předpisů, jichž se dopustili podnikatelé v silniční osobní dopravě a které vedly k uložení sankce.
- (16) Členské státy by s cílem usnadnit a podpořit výměnu informací mezi vnitrostátními orgány měly k výměně příslušných informací využívat vnitrostátní kontaktní místa zřízená podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě⁽³⁾.
- (17) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽⁴⁾.
- (18) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení formátu některých dokumentů, které se mají použít při uplatňování tohoto nařízení, a k přizpůsobení příloh I a II tohoto nařízení technickému pokroku. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou podle článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (19) Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření k provedení tohoto nařízení, zejména opatření týkající se účinných, přiměřených a odrazujících sankcí.
- (20) S cílem podpořit cestovní ruch a používání dopravních prostředků šetrnějších vůči životnímu prostředí by nařízením (ES) č. 561/2006 mělo být pozměněno tak, aby řidiči vykonávající jednorázovou mezinárodní příležitostnou osobní přepravu měli možnost odložit týdenní dobu odpočinku až o 12 po sobě jdoucích 24hodinových časových úseků, pokud se účastní činností v oblasti osobní dopravy, jež za obvyklých okolností nezahrnují nepřetržitě a dlouhé řízení. Takový odklad by měl být povolen pouze za velmi přísných podmínek, jež zaručují bezpečnost na silnicích a berou v úvahu pracovní podmínky řidičů, mimo jiné povinnost zachovávat týdenní doby odpočinku následující bezprostředně před a po této přepravě. Komise by měla pečlivě sledovat využívání této výjimky. V případě, že se konkrétní situace opravňující k použití této výjimky významně změní a výjimka bude mít za následek zhoršení bezpečnosti silničního provozu, měla by Komise přijmout vhodná opatření.

(1) Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1.

(2) Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.

(3) Viz strana 51 v tomto čísle Úředního věstníku.

(4) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(21) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajištění soudržného rámce pro mezinárodní osobní přepravu autokary a autobusy ve Společenství, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jej být proto z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na mezinárodní osobní přepravu autokary a autobusy na území Společenství, kterou pro cizí nebo vlastní potřebu provozují podnikatelé v silniční osobní dopravě, kteří jsou usazeni v některém členském státě podle jeho právních předpisů, s využitím vozidel v tomto členském státě registrovaných a vhodných díky své konstrukci a vybavení pro přepravu více než devíti osob včetně řidiče a pro tuto přepravu určených, jakož i na jízdu prázdných vozidel související s touto přepravou.

Změnou vozidel nebo přerušením přepravy za účelem provedení části cesty jiným dopravním prostředkem není dotčeno použití tohoto nařízení.

2. V případě přepravy z členského státu do třetí země nebo naopak se toto nařízení vztahuje na část jízdy provedenou tranzitem přes území jakéhokoli členského státu. Nepoužije se na část jízdy na území členského státu, kde nastupují nebo vystupují cestující, pokud není uzavřena nezbytná dohoda mezi Společenstvím a danou třetí zemí.

3. Až do uzavření dohod uvedených v odstavci 2 nejsou tímto nařízením dotčena ustanovení o přepravě z členského státu do třetí země nebo naopak obsažená ve dvoustranných dohodách uzavřených mezi členskými státy a těmito třetími zeměmi.

4. Toto nařízení se použije na vnitrostátní silniční osobní dopravu pro cizí potřebu provozovanou dočasně podnikatelem v silniční osobní dopravě nerezidentem podle kapitoly V.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „mezinárodní přepravou“ se rozumí
  - a) jízda vozidla, při které výchozí a cílové místo cesty leží ve dvou různých členských státech, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi;
  - b) jízda vozidla, při které výchozí a cílové místo cesty leží v témže členském státě a cestující nastupují nebo vystupují v jiném členském státě nebo ve třetí zemi;
  - c) jízda vozidla, při které výchozí místo cesty leží v jednom členském státě a cílové místo v třetí zemi nebo naopak, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi, nebo
  - d) jízda vozidla mezi třetími zeměmi s průjezdem přes území jednoho nebo více členských států;
- 2) „linkovou dopravou“ se rozumí přeprava cestujících v určených intervalech a na určených trasách, přičemž cestující mohou vystupovat a nastupovat na předem určených zastávkách;
- 3) „zvláštní linkovou dopravou“ se rozumí bez ohledu na to, kdo dopravu organizuje, pravidelná přeprava stanovených skupin cestujících s vyloučením jiných osob;
- 4) „příležitostnou dopravou“ se rozumí doprava, která není definována jako linková doprava ani jako zvláštní linková doprava a jejímž hlavním rysem je přeprava skupin cestujících vytvořených z podnětu zákazníka nebo samotného podnikatele v silniční osobní dopravě;
- 5) „dopravou pro vlastní potřebu“ se rozumí doprava, kterou provádí fyzická nebo právnická osoba k neobchodním a neziskovým účelům, pokud
  - dopravní činnost je pouze vedlejší činností dotyčné fyzické nebo právnické osoby a
  - použitá vozidla jsou ve vlastnictví uvedené fyzické nebo právnické osoby nebo jsou touto osobou pořizována na splátky nebo na dlouhodobou leasingovou smlouvu a jsou řízena zaměstnancem fyzické nebo právnické osoby nebo přímo fyzickou osobou nebo zaměstnanci zaměstnávanými dotyčným podnikem nebo tomuto podniku poskytnutými na základě smluvního závazku;

- 6) „hostitelským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž podnikatel v silniční osobní dopravě provozuje svou činnost, jiný než členský stát, v němž je tento podnikatel usazen;
- 7) „kabetáž“ se rozumí buď
- vnitrostátní silniční osobní doprava pro cizí potřebu prováděná dočasně podnikatelem v silniční osobní dopravě v hostitelském členském státě, nebo
  - nástup a výstup cestujících v rámci téhož členského státu v rámci linkové mezinárodní dopravy, a to v souladu s tímto nařízením a za podmínky, že se nejedná o hlavní cíl této dopravy;
- 8) „závažným porušením právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy“ se rozumí porušení právních předpisů, která mohou vést ke ztrátě dobré pověsti v souladu s čl. 6 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1071/2009 nebo k dočasnému či trvalému odejmutí licence Společenství.

Článek 3

Volný pohyb služeb

1. Každému podnikateli v silniční osobní dopravě provozujícímu dopravu pro cizí potřebu ve smyslu článku 1 je povoleno v souladu s tímto nařízením provozovat autokary a autobusy linkovou dopravu, včetně zvláštní linkové dopravy, a příležitostnou dopravu bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení, pokud
- a) je oprávněn v členském státě, v němž je usazen, provozovat autokary a autobusy linkovou dopravu, včetně zvláštní linkové dopravy, nebo příležitostnou dopravu v souladu s podmínkami přístupu na trh stanovenými vnitrostátními právními předpisy;
- b) splňuje podmínky stanovené právními předpisy Společenství o přístupu k povolání podnikatele ve vnitrostátní a mezinárodní silniční osobní dopravě a
- c) splňuje podmínky stanovené právními předpisy, které se týkají norem pro řidiče a vozidla, zejména podle směrnice Rady 92/6/EHS ze dne 10. února 1992 o montáži a použití omezovačů rychlosti u určitých kategorií motorových vozidel ve Společenství ⁽¹⁾, směrnice Rady 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz ⁽²⁾, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 57, 2.3.1992, s. 27.

⁽²⁾ Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 59.

⁽³⁾ Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4.

2. Každému podnikateli v silniční osobní dopravě provozujícímu dopravu pro vlastní potřebu ve smyslu článku 1 je povoleno provozovat dopravu podle čl. 5 odst. 5 bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení, pokud

- a) mu bylo v členském státě, v němž je usazen, uděleno povolení k provozování osobní dopravy autokary a autobusy v souladu s podmínkami přístupu na trh stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech a
- b) splňuje podmínky stanovené právními předpisy, které se týkají norem pro řidiče a vozidla, zejména podle směrnice 92/6/EHS, směrnice 96/53/ES a směrnice 2003/59/ES.

KAPITOLA II

LICENCE SPOLEČENSTVÍ A PŘÍSTUP NA TRH

Článek 4

Licence Společenství

1. Mezinárodní osobní přepravu autokary a autobusy lze provozovat na základě licence Společenství vydané příslušnými orgány členského státu usazení.
2. Příslušné orgány členského státu usazení vydají držiteli prvopis licence Společenství, který musí být uchováván u podnikatele v silniční osobní dopravě, a takový počet jejích opisů, který odpovídá počtu vozidel používaných pro mezinárodní osobní přepravu, jež jsou k dispozici držiteli licence Společenství, ať již jsou tato vozidla v plném vlastnictví nebo jsou držena jinou formou, zejména na základě smlouvy o splátkovém prodeji, smlouvy o pronájmu nebo leasingové smlouvy.

Licence Společenství a její opisy odpovídají vzoru stanovenému v příloze II. Obsahují alespoň dva bezpečnostní prvky uvedené v příloze I.

Komise přizpůsobí přílohy I a II technickému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 26 odst. 2.

Licence Společenství a její opisy se opatří razítkem orgánu vydávajícího licenci, jakož i podpisem a pořadovým číslem. Pořadové číslo licence Společenství se zanesou do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy uvedeného v článku 16 nařízení (ES) č. 1071/2009 jako součást údajů o podnikateli v silniční osobní dopravě.

3. Licence Společenství se vydává na jméno podnikatele v silniční osobní dopravě a je nepřenosná. Opis licence Společenství musí být uchováván v každém vozidle podnikatele v silniční osobní dopravě a musí být předložen na žádost oprávněného kontrolora.

4. Licence Společenství je vydávána na dobu až deseti let s možností prodloužení platnosti.

Licence Společenství a její opisy vydané přede dnem použitelnosti tohoto nařízení zůstávají platné do dne skončení jejich platnosti.

5. Kdykoli je podána žádost o licenci Společenství nebo je platnost licence Společenství prodlužována v souladu s odstavcem 4 tohoto článku, ověřují příslušné orgány členského státu usazení, zda podnikatel v silniční osobní dopravě splňuje nebo nadále splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1.

6. Jestliže podmínky uvedené v čl. 3 odst. 1 nejsou splněny, zamítnou příslušné orgány členského státu usazení žádost o vydání nebo prodloužení platnosti licence Společenství či tuto licenci odejmou a toto rozhodnutí odůvodní.

7. Členské státy musí žadateli o licenci Společenství nebo držiteli licence Společenství zaručit právo odvolat se proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti nebo o odnětí dotyčné licence vydanému příslušnými orgány členského státu usazení.

8. Členské státy mohou rozhodnout, že se licence Společenství vztahuje rovněž na vnitrostátní dopravu.

Článek 5

Přístup na trh

1. S výhradou případné povinné rezervace je linková doprava přístupná všem.

Pro linkovou dopravu je třeba povolení v souladu s ustanoveními kapitoly III.

Pro linkovou dopravu z členského státu do třetí země a naopak je třeba povolení v souladu s dvoustrannou dohodou mezi daným členským státem a třetí zemí a případně tranzitním členským státem, nebyla-li uzavřena nezbytná dohoda mezi Společenstvím a dotyčnou třetí zemí.

Pravidelnost linkové dopravy není dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny podle potřeb uživatelů.

Provozování souběžných nebo dočasných linkových spojů určených pro uživatele stávajících linkových spojů, neobsluhování určitých zastávek nebo obsluhování přídavných zastávek stávajícími linkovými spoji se řídí stejnými pravidly jako stávající linkové spoje.

2. Zvláštní linková doprava zahrnuje

a) přepravu pracovníků mezi bydlištěm a pracovištěm;

b) přepravu žáků a studentů mezi bydlištěm a vzdělávacími institucemi.

Pravidelnost zvláštní linkové dopravy není dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny podle potřeb uživatelů.

Pro zvláštní linkovou dopravu není třeba povolení podle kapitoly III, je-li upravena smlouvou mezi organizátorem dopravy a podnikatelem v silniční osobní dopravě.

3. Pro příležitostnou dopravu není třeba povolení podle kapitoly III.

Pro organizování souběžné nebo dočasné dopravy srovnatelné se stávající linkovou dopravou a určené pro tytéž cestující je však třeba povolení vydaného postupem stanoveným v kapitole III.

Skutečnost, že je příležitostná doprava provozována v určitých intervalech, nepostačuje sama o sobě k tomu, aby přestala být považována za příležitostnou dopravu.

Příležitostná doprava může být provozována skupinou podnikatelů v silniční osobní dopravě, kteří ji vykonávají pro potřebu stejného zadavatele, a cestující mohou přestoupit během cesty na jiný spoj jiného podnikatele v silniční osobní dopravě téže skupiny na trase na území členského státu.

Komise stanoví postupy oznamování jmen takových podnikatelů v silniční osobní dopravě a spojů na trase příslušným orgánům dotyčných členských států. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 26 odst. 2.

4. Obdobně není třeba povolení pro jízdy prázdných vozidel související s dopravou uvedenou v odst. 2 třetím pododstavci a v odst. 3 prvním pododstavci.

5. Pro dopravu pro vlastní potřebu není třeba povolení, ale vztahuje se na ni systém osvědčení.

Osvědčení vydávají příslušné orgány členského státu, v němž je vozidlo evidováno, a platí pro celou cestu včetně tranzitu.

Komise stanoví formát osvědčení. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 26 odst. 2.

KAPITOLA III

LINKOVÁ DOPRAVA PODLÉHAJÍCÍ POVOLENÍ

Článek 6

Druh povolení

1. Povolení se vydává na jméno podnikatele v silniční osobní dopravě a je nepřenosné. Podnikatel v silniční osobní dopravě, kterému bylo povolení uděleno, však může se souhlasem příslušného orgánu členského státu, na jehož území je výchozí bod (dále jen „povolující orgán“), provozovat dopravu prostřednictvím subdodavatele. V tom případě se jméno subdodavatele a jeho postavení vyznačí v povolení. Subdodavatel musí splňovat podmínky uvedené v čl. 3 odst. 1. Pro účely tohoto odstavce se výchozím bodem rozumí „jedna z konečných zastávek“.

U sdružení podniků vytvořeného pro provozování linkové dopravy se povolení vydává na jméno všech podniků a jsou v něm uvedena jména všech provozovatelů. Předává se podniku, který provoz řídí, a ostatním podnikům se vydávají opisy.

2. Doba platnosti povolení nesmí překročit pět let. Může být zkrácena na žádost žadatele nebo po vzájemné dohodě příslušných orgánů členských států, na jejichž území nastupují nebo vystupují cestující.

3. Povolení musí uvádět

- a) druh dopravy;
- b) trasu, zejména výchozí a cílový bod;
- c) dobu platnosti povolení;
- d) zastávky a jízdní řád.

4. Komise stanoví formát povolení. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 26 odst. 2.

5. Povolení opravňuje držitele k provozování linkové dopravy na území všech členských států, jimiž prochází uvedená trasa.

6. Provozovatel linkové dopravy může použít další vozidla k řešení dočasných a výjimečných situací. Tato další vozidla mohou být používána pouze za stejných podmínek, jaké jsou stanoveny v povolení podle odstavce 3.

V tom případě podnikatel v silniční osobní dopravě zajistí, aby ve vozidle byly tyto doklady:

- a) kopie povolení pro linkovou dopravu;

- b) kopie smlouvy mezi provozovatelem linkové dopravy a podnikem, který poskytuje další vozidla, nebo rovnocenný doklad;

- c) opis licence Společenství vydané podnikateli poskytujícímu další vozidla pro dopravu.

Článek 7

Podání žádosti o povolení

1. Žádosti o povolení linkové dopravy se podávají povolujícímu orgánu.

2. Komise stanoví formát žádostí. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 26 odst. 2.

3. Žadatel sdělí k odůvodnění své žádosti všechny další informace, které považuje za významné nebo které si vyžádá povolující orgán, zejména časový rozvrh dob řízení a dob odpočinku umožňující sledovat dodržování právních předpisů Společenství o dobách řízení a odpočinku a kopii licence Společenství.

Článek 8

Postup pro udělení povolení

1. Povolení se uděluje po dohodě s příslušnými orgány všech členských států, na jejichž území nastupují nebo vystupují cestující. Povolující orgán předloží uvedeným orgánům a příslušným orgánům členských států, jejichž územím se projíždí bez nástupu a výstupu cestujících, kopii žádosti a všech ostatních souvisejících dokladů spolu se svým posouzením.

2. Příslušné orgány členských států, jejichž souhlas byl vyžádán, sdělí povolujícímu orgánu své stanovisko k žádosti do dvou měsíců. Tato lhůta se počítá ode dne přijetí žádosti o souhlas, který je uveden na potvrzení o přijetí. Pokud je stanovisko obdrženo od příslušných orgánů členských států, jejichž souhlas byl vyžádán, záporné, musí být řádně odůvodněno. Jestliže povolující orgán neobdrží odpověď do dvou měsíců, je to považováno za souhlas a povolující orgán povolení může udělit.

Orgány členských států, jejichž územím se projíždí bez nástupu a výstupu cestujících, mohou sdělit povolujícímu orgánu své připomínky ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci.

3. Povolující orgán rozhodne o žádosti do čtyř měsíců ode dne podání žádosti podnikatelem v silniční osobní dopravě.

4. Povolení bude vydáno s výjimkou případů, kdy
- žadatel není schopen provozovat dopravu, na niž se žádost vztahuje, vozidly, která jsou mu bezprostředně dostupná;
  - žadatel porušil vnitrostátní nebo mezinárodní právní předpisy o silniční dopravě, zejména podmínky a požadavky související s povolením pro mezinárodní silniční osobní dopravu, nebo se dopustil závažných porušení právních předpisů Společenství týkajících se silniční dopravy, zejména norem týkajících se vozidel a doby řízení a doby odpočinku řidičů;
  - v případě žádosti o prodloužení povolení již nejsou splněny podmínky pro udělení tohoto povolení;
  - členský stát na základě podrobné analýzy rozhodne, že dotyčná doprava by vážně ovlivnila funkčnost srovnatelné dopravy, na niž se vztahuje jedna či více smluv o veřejných službách vyhovujících právu Společenství na příslušných přímých úsecích. V takovém případě členský stát stanoví nediskriminační kritéria pro stanovení toho, zda by doprava, o niž se žádá, vážně ovlivnila funkčnost výše uvedené srovnatelné dopravy, a na žádost Komise jí tato kritéria sdělí;
  - členský stát na základě podrobné analýzy rozhodne, že hlavním cílem dopravy není přeprava cestujících mezi zastávkami v různých členských státech.

V případě, že stávající mezinárodní autokarová či autobusová doprava závažně ovlivňuje funkčnost srovnatelné dopravy, na niž se vztahuje jedna či více smluv o veřejných službách vyhovujících právu Společenství na dotyčných přímých úsecích, v důsledku výjimečných okolností, jež nemohly být předvídané v době udělení povolení, může členský stát po dohodě s Komisí pozastavit nebo odejmout povolení k provozování mezinárodní autokarové či autobusové dopravy, poté co šest měsíců předem podnikatelé v silniční osobní dopravě na tuto možnost upozorní.

Skutečnost, že podnikatel v silniční osobní dopravě nabízí nižší ceny, než jsou ceny jiných podnikatelů v silniční osobní dopravě, nebo že je dotyčný spoj již provozován jinými podnikateli v silniční osobní dopravě, neopravňuje sama o sobě k zamítnutí žádosti.

5. Povolující orgán a příslušné orgány všech členských států účastnících se dosažení dohody podle odstavce 1 mohou žádost zamítnout jen z důvodů stanovených tímto nařízením.
6. Po ukončení postupu podle odstavců 1 až 5 povolující orgán udělí povolení nebo žádost formálně zamítne.

Zamítnutí žádosti musí být zdůvodněno. Členské státy zajistí, aby podnikatelé v silniční osobní dopravě měli v případě zamítnutí své žádosti možnost se proti takovému rozhodnutí odvolat.

Povolující orgán informuje všechny orgány uvedené v odstavci 1 o svém rozhodnutí a zašle jim kopii povolení.

7. Jestliže postup k dosažení dohody podle odstavce 1 nemožný povolujícímu orgánu o žádosti rozhodnout, může být záležitost předána Komisi ve lhůtě dvou měsíců ode dne sdělení záporného stanoviska jednoho nebo více členských států konzultovaných podle odstavce 1.

8. Komise po konzultaci s dotčenými členskými státy přijme do čtyř měsíců od obdržení sdělení od povolujícího orgánu rozhodnutí, jež vstoupí v platnost 30 dnů po jeho oznámení dotčeným členským státům.

9. Rozhodnutí Komise zůstává v platnosti do dosažení dohody mezi dotčenými členskými státy.

Článek 9

Prodloužení platnosti a změna povolení

Článek 8 se použije obdobně na žádosti o prodloužení platnosti povolení nebo o změnu podmínek pro provoz dopravy podléhající povolení.

V případě menších změn provozních podmínek, zejména úprav intervalů, jízdného a jízdních řádů, stačí, že povolující orgán uvědomí ostatní členské státy, kterých se týká změna.

Dotčené členské státy se mohou dohodnout, aby o změnách podmínek pro provoz určité dopravy rozhodoval sám povolující orgán.

Článek 10

Pozbytí platnosti povolení

1. Aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici⁽¹⁾, pozbývá povolení pro linkovou dopravu platnosti uplynutím doby platnosti povolení nebo tři měsíce po dni, kdy povolující orgán obdrží od držitele daného povolení oznámení o jeho záměru dopravu ukončit. Toto oznámení musí být řádně odůvodněno.

2. Přestane-li existovat poptávka po dopravě, je lhůta po oznámení podle odstavce 1 jeden měsíc.

3. Povolující orgán uvědomí o pozbytí platnosti povolení příslušné orgány dotčených členských států.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1.

4. Držitel povolení uvědomí uživatele o ukončení dopravy vhodným zveřejněním jeden měsíc předem.

Článek 11

Závazky podnikatele v silniční osobní dopravě

1. S výjimkou případů vyšší moci musí provozovatel linkové dopravy přijmout po dobu platnosti povolení všechna opatření k zajištění dopravní obslužnosti, která odpovídá všem normám pro kontinuitu, pravidelnost a přepravní kapacitu a je v souladu s ostatními podmínkami stanovenými příslušným orgánem v souladu s čl. 6 odst. 3.

2. Podnikatel v silniční osobní dopravě musí trasu, zastávky, jízdní řád, jízdné a ostatní podmínky přepravy zveřejnit, tak aby byly snadno dostupné všem uživatelům.

3. Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 1370/2007, mohou dotyčné členské státy vzájemnou dohodou a po dohodě s držitelem povolení změnit provozní podmínky linkové přepravy.

KAPITOLA IV

PŘÍLEŽITOSTNÁ DOPRAVA A OSTATNÍ DOPRAVA NEPODLÉHAJÍCÍ POVOLENÍ

Článek 12

Kontrolní doklady

1. Příležitostná doprava je provozována na základě jízdního listu s výjimkou dopravy uvedené v čl. 5 odst. 3 druhém pododstavci.

2. Podnikatel v silniční osobní dopravě provozující příležitostnou dopravu vyplní jízdní list před začátkem každé jízdy.

3. Jízdní list musí obsahovat alespoň tyto informace:

- druh dopravy;
- hlavní trasu;
- zapojené podnikatele v silniční osobní dopravě.

4. Sešity jízdních listů vydává příslušný orgán členského státu, v němž je podnikatel v silniční osobní dopravě usazen, nebo subjekty jím určené.

5. Komise stanoví formát jízdního listu, sešitu jízdních listů a způsob, jakým se používají. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 26 odst. 2.

6. U zvláštní linkové dopravy uvedené v čl. 5 odst. 2 třetím pododstavci slouží za kontrolní doklad smlouva nebo její opis.

Článek 13

Místní výlety

V rámci mezinárodní příležitostné dopravy může podnikatel v silniční osobní dopravě provozovat příležitostnou dopravu (místní výlety) v jiném členském státě než ve státě, v němž je usazen.

Tato doprava určená cestujícím, kteří nemají v daném státě bydliště a kteří předtím byli týmž podnikatelem v silniční osobní dopravě přepraveni v rámci mezinárodní dopravy uvedené v prvním pododstavci, se provádí týmž vozidlem nebo vozidlem téhož podnikatele či skupiny podnikatelů v silniční osobní dopravě.

KAPITOLA V

KABOTÁŽ

Článek 14

Obecná zásada

Každému podnikateli v silniční osobní dopravě provozujícímu dopravu pro cizí potřebu, který je držitelem licence Společenství, musí být za podmínek stanovených v této kapitole a bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení povoleno provozovat kabotáž podle článku 15.

Článek 15

Povolená kabotáž

Kabotáž je povolena pro následující dopravu:

- zvláštní linkovou dopravu za předpokladu, že se zakládá na smlouvě uzavřené mezi organizátorem dopravy a podnikatelem v silniční osobní dopravě;
- příležitostnou dopravu;
- linkovou dopravu prováděnou podnikatelem v silniční osobní dopravě nerezidentem v hostitelském státě v rámci mezinárodní linkové dopravy v souladu s tímto nařízením s výjimkou dopravy uspokojující dopravní potřeby městského centra nebo aglomerace, jakož i dopravní potřeby mezi nimi a jejich okolím. Kabotáž nelze provádět nezávisle na této mezinárodní linkové dopravě.

Článek 16

Pravidla vztahující se na kabotáž

1. Nestanoví-li právní předpisy Společenství jinak, podléhá provozování kabotáže platným právním a správním předpisům hostitelského členského státu, pokud jde o

- podmínky, jimiž se řídí smlouvy o přepravě;
- hmotnosti a rozměry silničních vozidel;

- c) požadavky týkající se přepravy určitých skupin cestujících, zejména žáků, dětí a tělesně postižených osob;
- d) doby řízení a doby odpočinku;
- e) daň z přidané hodnoty (DPH) na dopravní služby.

Hmotnosti a rozměry uvedené v prvním pododstavci písm. b) mohou případně překročit hmotnosti a rozměry platné v členském státě, v němž je podnikatel v silniční osobní dopravě usazen, nesmějí však za žádných okolností překročit mezní hodnoty stanovené hostitelským členským státem pro vnitrostátní dopravní provoz nebo technické hodnoty uvedené v dokladech podle čl. 6 odst. 1 směrnice 96/53/ES.

2. Nestanoví-li právní předpisy Společenství jinak, podléhá provozování kabotáže tvořící součást dopravních služeb podle čl. 15 písm. c) platným právním a správním předpisům hostitelského členského státu týkajícím se povolení, postupů veřejné soutěže, provozovaných spojů, pravidelnosti, kontinuity, frekvence a tras.

3. Na vozidla určená ke kabotáži se vztahují stejné technické normy pro konstrukci a vybavení jako na vozidla uváděná do provozu v mezinárodní dopravě.

4. Členské státy uplatňují vnitrostátní právní a správní předpisy uvedené v odstavcích 1 a 2 na podnikatele v silniční osobní dopravě nerezidenty za stejných podmínek jako na podnikatele v silniční osobní dopravě v nich usazené, tak aby bylo zabráněno veškeré diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo místa usazení.

Článek 17

Kontrolní doklady pro kabotáž

1. Kabotáž ve formě příležitostné dopravy je provozována na základě jízdního listu podle článku 12, který se musí nacházet ve vozidle a musí být předložen na žádost oprávněného kontrolora.
2. Jízdní list musí obsahovat tyto informace:
  - a) výchozí a cílový bod cesty;
  - b) datum začátku a konce cesty.
3. Jízdní listy jsou vydávány v sešitech uvedených v článku 12 schválených příslušným orgánem nebo subjektem členského státu usazení.
4. V případě zvláštní linkové dopravy slouží jako kontrolní doklad smlouva uzavřená mezi podnikatelem v silniční osobní dopravě a organizátorem dopravy nebo její opis.

Jízdní list se však vyplňuje jako měsíční výkaz.

5. Použité jízdní listy musí být vráceny příslušnému orgánu nebo subjektu členského státu usazení, v souladu s postupy, které tento orgán nebo subjekt stanoví.

KAPITOLA VI

KONTROLY A SANKCE

Článek 18

Jízdenky

1. Podnikatelé v silniční osobní dopravě provozující linkovou dopravu, s výjimkou zvláštní linkové dopravy, vydají jednotlivou nebo souhrnnou jízdenku, která uvádí tyto údaje:

- a) výchozí a cílový bod cesty, případně i zpáteční cesty;
- b) dobu platnosti jízdenky;
- c) cenu přepravy.

2. Jízdenka ve smyslu odstavce 1 musí být předložena na žádost oprávněného kontrolora.

Článek 19

Silniční kontroly a kontroly v provozovnách podnikatelů v silniční osobní dopravě

1. Povolení nebo kontrolní doklad se musí nacházet ve vozidle a musí být předloženy na žádost oprávněného kontrolora.

2. Podnikatelé v silniční osobní dopravě provozující mezinárodní osobní přepravu autokary a autobusy umožní všechny kontroly, které mají zajistit řádné provozování této přepravy, zejména pokud jde o doby řízení a doby odpočinku. Při uplatňování tohoto nařízení jsou oprávnění kontroloři zmocněni

- a) prověřovat účetní knihy a jiné podklady o činnosti podniku v dopravě;
- b) na místě vyhotovovat kopie nebo výtahy z účetních knih a jiných podkladů;
- c) mít přístup do všech provozoven podniku v dopravě, na jeho pozemky a do jeho vozidel;
- d) požadovat zpřístupnění všech informací obsažených v účetních knihách, podkladech a databázích.

Článek 20

Vzájemná spolupráce

Členské státy navzájem spolupracují při zajišťování provádění a sledování tohoto nařízení. Vyměňují si informace prostřednictvím národních kontaktních míst zřízených podle článku 18 nařízení (ES) č. 1071/2009.

Článek 21

Odejmutí licencí Společenství a povolení

1. Příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční osobní dopravě usazen, odejmou licenci Společenství, jestliže držitel

- a) již nespĺňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 nebo
- b) poskytl nesprávné informace týkající se údajů požadovaných pro vydání licence Společenství.

2. Povolující orgán odejme povolení, jestliže držitel již nespĺňuje podmínky, na jejichž základě bylo podle tohoto nařízení vydáno, zejména požádá-li o to členský stát, v němž je podnikatel v silniční osobní dopravě usazen. Tento orgán o tom neprodleně uvědomí příslušné orgány dotčeného členského státu.

Článek 22

Sankce za porušení ukládané členským státem usazení

1. V případě závažného porušení právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy, k němuž došlo nebo jež bylo zjištěno v jakémkoli členském státě, zejména porušení norem týkajících se vozidel, dob řízení a dob odpočinku řidičů a poskytování souběžné nebo dočasné dopravy bez povolení podle čl. 5 odst. 1 pátého pododstavce, přijmou příslušné orgány členského státu, v němž je usazen podnikatel v silniční osobní dopravě, který se porušení dopustil, ve věci vhodná opatření, jež mohou zahrnovat varování, pokud je vnitrostátními právními předpisy upraveno. Takový postup může mimo jiné vést k uložení těchto správních sankcí:

- a) dočasné nebo trvalé odejmutí některých nebo všech opisů licence Společenství;
- b) dočasné nebo trvalé odejmutí licence Společenství.

Tyto sankce mohou být stanoveny po přijetí konečného rozhodnutí ve věci a musí zohledňovat závažnost porušení, kterého se držitel licence Společenství dopustil, a celkový počet opisů této licence, které drží pro mezinárodní dopravu.

2. Příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční osobní dopravě usazen, sdělí příslušným orgánům členského státu, na jehož území byla porušení zjištěna, co nejdříve a nejpozději do šesti týdnů po konečném rozhodnutí ve věci, zda a které sankce byly podle odstavce 1 uloženy.

Pokud sankce uloženy nejsou, uvedou příslušné orgány členského státu usazení příslušné důvody.

3. Příslušné orgány zajistí, aby celkové sankce uložené dotčenému podnikateli v silniční osobní dopravě byly úměrné porušení nebo porušením, které byly příčinou uložení těchto sankcí, a zohlední přitom sankce za totéž porušení již uložené v členském státě, v němž bylo porušení zjištěno.

4. Tímto článkem není dotčena skutečnost, že příslušné orgány členského státu, v němž je podnikatel v silniční osobní dopravě usazen, mohou zahájit řízení před vnitrostátním soudem. Je-li takové řízení zahájeno, dotčený příslušný orgán o tom uvědomí příslušné orgány členských států, v nichž bylo porušení zjištěno.

5. Členské státy zajistí, aby podnikatelé v silniční osobní dopravě měli právo odvolat se proti správním sankcím uloženým podle tohoto článku.

Článek 23

Sankce za porušení ukládané hostitelským členským státem

1. Zjistí-li příslušné orgány členského státu, že došlo k závažnému porušení tohoto nařízení nebo právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy podnikatelem v silniční osobní dopravě nerezidentem, předá členský stát, na jehož území bylo porušení zjištěno, příslušným orgánům členského státu, v němž je podnikatel v silniční osobní dopravě usazen, co nejdříve a nejpozději do šesti týdnů po svém konečném rozhodnutí tyto údaje:

- a) popis porušení, jakož i datum a čas, kdy k němu došlo;
- b) kategorie, druh a závažnost porušení a
- c) uložené a vykonané sankce.

Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou požádat příslušné orgány členského státu usazení, aby uložily správní sankce podle článku 22.

2. Aniž je dotčeno trestní stíhání, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu uložit sankce podnikatelům v silniční osobní dopravě nerezidentům, kteří při provozování kabotáže na území tohoto státu porušili toto nařízení nebo právní předpisy členského státu nebo Společenství v oblasti silniční dopravy. Tyto sankce nesmějí být diskriminační. Sankce mohou mimo jiné spočívat ve varování nebo v případě závažných porušení v dočasném zákazu provozování kabotáže na území hostitelského státu, kde k porušení došlo.

3. Členské státy zajistí, aby podnikatelé v silniční osobní dopravě měli právo odvolat se proti správním sankcím uloženým podle tohoto článku.

Článek 24

Zápis do vnitrostátního elektronického rejstříku

Členské státy zajistí, aby závažná porušení právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy, kterých se dopustili podnikatelé v silniční osobní dopravě usazení na jejich území a jež vedla k uložení sankce kterýmkoli členským státem, jakož i dočasné nebo trvalé odejmutí licence Společenství nebo jejího opisu byly zapsány do vnitrostátního elektronického rejstříku podniků silniční dopravy. Položky v rejstříku, které se týkají dočasného nebo trvalého odejmutí licence Společenství, zůstávají v databázi po dobu alespoň dvou let ode dne uplynutí doby, na kterou byla licence dočasně odejmuta, nebo dvou let ode dne trvalého odejmutí licence.

KAPITOLA VII

PROVÁDĚNÍ

Článek 25

Dohody mezi členskými státy

1. Členské státy mohou uzavírat dvoustranné a vícestranné dohody o další liberalizaci dopravy, na niž se vztahuje toto nařízení, zejména pokud jde o právní úpravu povolení a o zjednodušení nebo nevyžadování kontrolních dokladů, zejména v příhraničních oblastech.
2. Členské státy uvědomí Komisi o všech dohodách uzavřených na základě odstavce 1.

Článek 26

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě⁽¹⁾.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a odst. 5 písm. b) a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 27

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou všechna opatření, aby zajistily jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi uvedené předpisy do 4. prosince 2011 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8.

Členské státy zajistí, aby všechna taková opatření byla přijata bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení podnikatele v silniční osobní dopravě.

Článek 28

Podávání zpráv

1. Členské státy sdělí Komisi každé dva roky počet povolení pro provozování linkové dopravy vydaných předchozí rok a celkový počet povolení pro provozování linkové dopravy platných na konci období, za které se podává zpráva. Tyto informace se podávají zvlášť pro každou cílovou zemi linkové dopravy. Členské státy Komisi rovněž sdělí údaje týkající se kabotáže prováděné podnikateli v silniční osobní dopravě rezidenty formou zvláštní linkové dopravy a příležitostné dopravy během období, za které se podává zpráva.
2. Příslušné orgány hostitelského členského státu zašlou Komisi každé dva roky statistický přehled o počtu povolení vydaných pro kabotáž prováděnou formou linkové dopravy podle čl. 15 písm. c).
3. Komise stanoví formát tabulky, která se použije ke sdělení tohoto statistického přehledu. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 26 odst. 2.
4. Členské státy nejpozději do 31. ledna každého roku uvědomí Komisi o počtu podnikatelů v silniční osobní dopravě, kteří jsou držiteli licence Společenství k 31. prosinci předchozího roku, a o počtu opisů licencí odpovídajících počtu vozidel v provozu k tomuto dni.

Článek 29

Změna nařízení (ES) č. 561/2006

V článku 8 nařízení (ES) č. 561/2006 se vkládá nový odstavec, který zní:

„6a. Odchylně od odstavce 6 může řidič vykonávající jednorázovou mezinárodní příležitostnou osobní přepravu definovanou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy (*) odložit týdenní dobu odpočinku až o 12 po sobě jdoucích 24hodinových časových úsekcích následujících po předchozí řádné týdenní době odpočinku za předpokladu, že

- a) doprava trvá nepřetržitě nejméně 24 hodin v členském státě nebo třetí zemi, na kterou se vztahuje toto nařízení a která není zemí, kde byla doprava zahájena;
- b) po uplatnění odchylky řidič nastoupí na
  - i) buď dvě běžné týdenní doby odpočinku, nebo

- ii) jednu běžnou týdenní dobu odpočinku a jednu zkrácenou týdenní dobu odpočinku v délce nejméně 24 hodin. Zkrácení však musí být vyrovnáno odpovídající dobou odpočinku vybranou vcelku před koncem třetího týdne následujícího po ukončení doby, v níž je uplatňována odchylka;
- c) vozidlo bude po 1. lednu 2014 vybaveno záznamovým zařízením splňujícím požadavky přílohy IB nařízení (EHS) č. 3821/85 a
- d) v případě, že řízení probíhá mezi 22:00 a 6:00, musí s platností od 1. ledna 2014 být ve voze dva řidiči nebo je doba řízení uvedená v článku 7 zkrácena na tři hodiny.

Komise bedlivě sleduje uplatňování této odchylky s cílem zajistit, aby byla za velmi přísných podmínek zachována bezpečnost na silnicích, a to zejména prostřednictvím kontroly toho, zda celková kumulovaná doba řízení v průběhu časového úseku, na nějž se vztahuje tato odchylka, není nepřiměřená. Komise do 4. prosince 2012 vypracuje zprávu hodnotící důsledky této odchylky s ohledem na bezpečnost na silnicích, jakož i sociální aspekty. Komise podle potřeby navrhne odpovídající změny tohoto nařízení.

(*) Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 88.“

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

Zrušující ustanovení

Nařízení (EHS) č. 684/92 a (ES) č. 12/98 se zrušují.

Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 31

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 4. prosince 2011 s výjimkou článku 29, který se použije od 4. června 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. října 2009.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
C. MALMSTRÖM

PŘÍLOHA I

Bezpečnostní prvky licence Společenství

Licence Společenství musí obsahovat alespoň dva z těchto bezpečnostních prvků:

- hologram,
  - speciální vlákna v papíru, jež jsou viditelná pod UV světlem,
  - alespoň jedna mikrotisková čára (tisk viditelný pouze pod zvětšovací sklem, jež není možno kopírovat na kopírovacích strojích),
  - hmatové znaky, symboly nebo vzory,
  - dvojí číslování: pořadové číslo a číslo vydání,
  - pozadí s ochranným vzorem s jemnými gilošovými vzory a duhovým tiskem.
-

PŘÍLOHA II

Vzor licence Společenství
EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

a)

(Barva Pantone light blue, celulóžový papír formát DIN A4, alespoň 100 g/m²)

(První strana licence)

(Znění vyhotovené v úředním jazyce, úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků členského státu vydávajícího licenci)

Rozlišovací značka členského státu ⁽¹⁾ vydávajícího licenci

Název příslušného orgánu nebo subjektu
--

LICENCE č. ...

(nebo)

OPIS č.

pro mezinárodní osobní přepravu autokary a autobusy pro cizí potřebu

Držitel licence ⁽²⁾ .....

.....

.....

je oprávněn provádět mezinárodní silniční osobní přepravu pro cizí potřebu na území Společenství v souladu s podmínkami stanovenými nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a v souladu s obecnými ustanoveními této licence.

Poznámky:	
.....	
Tato licence je platná od	do .....
Vydáno v	dne .....
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Rozlišovací značky členských států: (B) Belgie, (BG) Bulharsko, (CZ) Česká republika, (DK) Dánsko, (D) Německo, (EST) Estonsko, (IRL) Irsko, (GR) Řecko, (E) Španělsko, (F) Francie, (I) Itálie, (CY) Kypr, (LV) Lotyšsko, (LT) Litva, (L) Lucembursko, (H) Maďarsko, (MT) Malta, (NL) Nizozemsko, (A) Rakousko, (PL) Polsko, (P) Portugalsko, (RO) Rumunsko, (SLO) Slovinsko, (SK) Slovensko, (FIN) Finsko, (S) Švédsko, (UK) Spojené království.

⁽²⁾ Jméno, název nebo obchodní firma a úplná adresa podnikatele v silniční osobní dopravě.

⁽³⁾ Podpis a razítko příslušného orgánu nebo subjektu vydávajícího licenci.

b)

(Druhá strana licence)

(Znění vyhotovené v úředním jazyce, úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, který vydává licenci)

OBECNÁ USTANOVENÍ

1. Tato licence se vydává na základě nařízení (ES) č. 1073/2009.
2. Tuto licenci vydávají příslušné orgány členského státu, v němž je usazen podnikatel v silniční osobní dopravě provozující dopravu pro cizí potřebu, který
  - a) je oprávněn členským státem usazení provozovat linkovou dopravu, včetně zvláštní linkové dopravy, nebo příležitostnou dopravu autokarem nebo autobusem;
  - b) splňuje podmínky stanovené předpisy Společenství o přístupu k povolání podnikatele ve vnitrostátní nebo mezinárodní silniční osobní dopravě;
  - c) vyhovuje právním předpisům týkajícím se norem pro řidiče a vozidla.
3. Tato licence opravňuje k mezinárodní osobní přepravě autokary a autobusy pro cizí potřebu na všech dopravních spojích pro jízdy vykonávané na území Společenství:
  - a) jestliže výchozí a cílové místo cesty leží ve dvou různých členských státech, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi;
  - b) jestliže výchozí a cílové místo cesty leží v témže členském státě a cestující nastupují nebo vystupují v jiném členském státě nebo ve třetí zemi;
  - c) z členského státu do třetí země a naopak, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním nebo více členskými státy nebo jednou nebo více třetími zeměmi;
  - d) mezi třetími zeměmi s průjezdem přes území jednoho nebo více členských státůa jízdy prázdných vozidel související s přepravami za podmínek stanovených nařízením (ES) č. 1073/2009.

Při přepravě z členského státu do třetí země a naopak se nařízení (ES) č. 1073/2009 vztahuje na část jízdy provedenou při průjezdu přes území členských států. Nevztahuje se na část jízdy uskutečněnou na území členského státu, kde nastupují nebo vystupují cestující, pokud není uzavřena nezbytná dohoda mezi Společenstvím a danou třetí zemí.

4. Tato licence je osobní a nepřenosná.
5. Tato licence může být odejmuta příslušným orgánem členského státu, který ji vydal, zejména jestliže podnikatel v silniční osobní dopravě
  - a) již nesplňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1073/2009;
  - b) poskytl nesprávné informace o údajích vyžadovaných pro vydání nebo prodloužení platnosti licence;
  - c) se dopustil závažného porušení právních předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy, zejména předpisů týkajících se vozidel, dob řízení a dob odpočinku řidičů a poskytování souběžné nebo dočasné dopravy bez povolení podle čl. 5 odst. 1 pátého pododstavce nařízení (ES) č. 1073/2009. Příslušné orgány členského státu, v němž je usazen podnikatel v silniční osobní dopravě, který se porušení dopustil, mohou mimo jiné odejmout licenci Společenství nebo dočasně nebo trvale odejmout některé nebo všechny opisy licence Společenství.

Tyto sankce jsou určovány podle závažnosti protiprávního jednání, kterého se držitel licence Společenství dopustil, a zohledňují celkový počet jejích opisů, které má v držení pro účely mezinárodní dopravy.

6. Prvopis licence musí být uchováván u podnikatele v silniční osobní dopravě. Opis licence se musí nacházet ve vozidle, které vykonává mezinárodní přepravu.
7. Tato licence musí být předložena na žádost oprávněného kontrolora.
8. Držitel je povinen dodržovat na území každého členského státu jeho platné právní a správní předpisy, zejména předpisy upravující provozování dopravy a silniční provoz.
9. „Linkovou dopravou“ se rozumí pravidelná přeprava cestujících v určených intervalech a na určených trasách, přičemž cestující mohou vystupovat a nastupovat na předem určených zastávkách; tato doprava je s výhradou případné povinné rezervace přístupná všem.

Pravidelnost linkové dopravy není dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny podle potřeb uživatelů.

Pro linkovou dopravu je třeba povolení.

„Zvláštní linkovou dopravou“ se rozumí bez ohledu na to, kdo dopravu organizuje, linková doprava zajišťující přepravu stanovených skupin osob s vyloučením jiných cestujících, v určených intervalech a na určených trasách, kdy cestující mohou vystupovat a nastupovat na předem určených zastávkách.

Zvláštní linková doprava zahrnuje

- a) přepravu pracovníků mezi bydlištěm a pracovištěm;
- b) přepravu žáků a studentů mezi bydlištěm a vzdělávacími institucemi.

Pravidelnost zvláštní linkové dopravy není dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny podle potřeb uživatelů.

Pro zvláštní linkovou dopravu není třeba povolení, je-li upravena smlouvou mezi organizátorem dopravy a podnikatelem v silniční osobní dopravě.

Provozování souběžných nebo dočasných linkových spojů určených pro uživatele stávajících linkových spojů podléhá povolení.

„Příležitostnou dopravou“ se rozumí doprava, která není definována jako linková doprava ani jako zvláštní linková doprava a která se vyznačuje zejména tím, že přepravuje skupiny vytvořené z podnětu zákazníka nebo samotného podnikatele v silniční osobní dopravě. Pro provozování souběžných nebo dočasných linkových spojů srovnatelných se stávající linkovou dopravou a určených jejím uživatelům je třeba povolení uděleného postupem podle kapitoly III nařízení (ES) č. 1073/2009. Skutečnost, že je tato doprava provozována v určitých intervalech, nestačí sama o sobě k tomu, aby přestala být považována za příležitostnou dopravu.

Příležitostná doprava nevyžaduje povolení.

PŘÍLOHA III
SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (EHS) č. 684/92	Nařízení (ES) č. 12/98	Toto nařízení
Článek 1		Článek 1
Čl. 2 bod 1.1	Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 2, čl. 5 odst. 1
Čl. 2 bod 1.2	Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 3, čl. 5 odst. 2
Čl. 2 bod 1.3		Čl. 5 odst. 1 pátý pododstavec
Čl. 2 bod 3.1	Čl. 2 odst. 3	Čl. 2 odst. 4, čl. 5 odst. 3
Čl. 2 bod 3.3		Čl. 5 odst. 3
Čl. 2 bod 3.4		Čl. 5 odst. 3
Čl. 2 bod 4		Čl. 2 odst. 5, čl. 5 odst. 5
Článek 3		Článek 3
Článek 3a		Článek 4
Článek 4		Článek 5
Článek 5		Článek 6
Článek 6		Článek 7
Článek 7		Článek 8
Článek 8		Článek 9
Článek 9		Článek 10
Článek 10		Článek 11
Článek 11		Článek 12
Článek 12		Článek 13
Článek 13		Čl. 5 odst. 5
	Článek 1	Článek 14
	Čl. 2 odst. 4	
	Článek 3	Článek 15
	Článek 4	Článek 16
	Článek 5	Čl. 4 odst. 3
	Článek 6	Článek 17
	Článek 7	Čl. 28 odst. 3
	Článek 8	Článek 26
	Článek 9	
Článek 14		Článek 18
Článek 15		Článek 19
	Čl. 11 odst. 1	Článek 20
Čl. 16 odst. 1		Čl. 21 odst. 1
Čl. 16 odst. 2		Čl. 21 odst. 2
Čl. 16 odst. 3		Čl. 22 odst. 1
Čl. 16 odst. 4		Čl. 23 odst. 1
Čl. 16 odst. 5		Čl. 22 odst. 2
	Čl. 11 odst. 2	Čl. 23 odst. 2
	Čl. 11 odst. 3	Čl. 23 odst. 2
	Čl. 11 odst. 4	
	Článek 12	Čl. 22 odst. 5, článek 23

Nařízení (EHS) č. 684/92	Nařízení (ES) č. 12/98	Toto nařízení
	Článek 13	
Článek 16a	Článek 10	Článek 26
Článek 17		
Článek 18		Článek 25
Článek 19	Článek 14	Článek 27
Článek 20		
Článek 21		Článek 30
Článek 22	Článek 15	Článek 31
Příloha		Příloha II

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro publikace jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

